

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2019/331**ze dne 19. prosince 2018,****kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 10a odst. 1 této směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2003/87/ES stanoví pravidla, jak by mělo přechodné přidělování bezplatných povolenek na emise probíhat v letech 2021 až 2030.
- (2) Rozhodnutím 2011/278/EU ⁽²⁾ Komise stanovila přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice 2003/87/ES. Vzhledem k tomu, že směrnice 2003/87/ES byla podstatně změněna směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ⁽³⁾, a z důvodu jasnosti, pokud jde o pravidla použitelná v letech 2021 až 2030, by rozhodnutí 2011/278/EU mělo být zrušeno a nahrazeno.
- (3) Podle čl. 10a odst. 1 směrnice 2003/87/ES přechodná opatření k plně harmonizovanému přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii mají v možném rozsahu určit předem stanovené referenční hodnoty, aby se přidělování bezplatných povolenek na emise uskutečňovalo způsobem, který motivuje ke snižování emisí skleníkových plynů a k energeticky účinným technikám, přičemž tam, kde jsou příslušná zařízení k dispozici, se zohlední nejúčinnější techniky, náhražky, alternativní výrobní procesy, vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny, účinné způsoby využívání energie z odpadních plynů, využívání biomasy a zachycování a ukládání oxidu uhličitého. Zároveň tato opatření nesmí motivovat ke zvyšování emisí. Aby se snížila motivace ke spalování odpadních plynů z jiných důvodů než za účelem bezpečnostního spalování, počet bezplatně přidělovaných povolenek pro příslušná dílčí zařízení by se měl snížit o historické emise ze spalování odpadních plynů s výjimkou bezpečnostního spalování, které nebyly využity za účelem výroby měřitelného tepla, neměřitelného tepla nebo elektřiny. S ohledem na zvláštní zacházení stanovené v čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES a k zajištění přechodu by se však toto snížení mělo použít až od roku 2026.
- (4) Pro účely shromažďování údajů, jež mají vytvořit základ pro přijetí 54 referenčních hodnot pro přidělování bezplatných povolenek v letech 2021 až 2030 prostřednictvím prováděcích aktů, které mají být přijaty v souladu s čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, je nezbytné pokračovat ve stanovování definic referenčních hodnot, včetně produktů a souvisejících procesů, stejných jako definice v současnosti stanovené v příloze I rozhodnutí 2011/278/EU, kromě určitých vylepšení právní srozumitelnosti a jazykových vylepšení. Ustanovení čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES stanoví, že prováděcí akty, jež stanoví 54 referenčních hodnot pro přidělování bezplatných povolenek v letech 2021 až 2030, by při stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot měly vycházet z hodnot, jež byly uvedeny v rozhodnutí Komise 2011/278/EU přijatém dne 27. dubna 2011. Z důvodu jasnosti by tyto výchozí body měly být uvedeny také v příloze tohoto nařízení.
- (5) Shromažďování údajů prováděné před obdobími přidělování slouží ke stanovení množství bezplatných povolenek přidělovaných na úrovni zařízení a také k získání údajů, jež budou použity pro účely prováděcích aktů, které stanoví 54 referenčních hodnot platných v letech 2021 až 2030. Je nutné shromažďovat podrobné údaje na úrovni dílčích zařízení, jak stanoví čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 14. března 2018, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií a rozhodnutí (EU) 2015/1814 (Úř. věst. L 76, 19.3.2018, s. 3).

- (6) Vzhledem k hospodářskému významu přechodného přidělování bezplatných povolenek a k tomu, že musí být zajištěno rovné zacházení s provozovateli, je důležité, aby údaje shromážděné od provozovatelů a použité při rozhodnutích o přidělování, které budou použity pro účely prováděcích aktů, jež stanoví 54 referenčních hodnot pro přidělování bezplatných povolenek v letech 2021 až 2030, byly úplné a souvislé a vykazovaly nejvyšší možnou míru přesnosti. Důležitým opatřením za tímto účelem je ověření nezávislými ověřovateli.
- (7) Za dodržení požadavku zajistit shromažďování kvalitních údajů a souladu s požadavky na monitorování a vykazování emisí v oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES jsou společně odpovědní provozovatelé a členské státy. Za tímto účelem by měla být stanovena zvláštní pravidla pro monitorování a vykazování úrovní činnosti, energetických toků a emisí na úrovni dílčích zařízení, přičemž budou patřičně zohledněna příslušná ustanovení nařízení Komise (EU) č. 601/2012⁽⁴⁾. Údaje poskytnuté průmyslem a shromážděné v souladu s těmito pravidly by měly být co nejpřesnější a vysoce kvalitní, měly by odrážet skutečný provoz zařízení a při přidělování bezplatných povolenek by měly být řádně zohledněny.
- (8) Provozovatel zařízení by měl začít monitorovat požadované údaje v souladu s přílohou IV, jakmile toto nařízení vstoupí v platnost, aby se zajistilo, že údaje za rok 2019 bude možné shromáždit v souladu s ustanoveními tohoto nařízení.
- (9) Aby se omezila složitost pravidel pro monitorování a vykazování úrovní činnosti, energetických toků a emisí na úrovni dílčích zařízení, není vhodné používat odstupňovaný přístup.
- (10) K zajištění srovnatelných údajů pro prováděcí akty, jež stanoví referenční hodnoty platné pro přidělování bezplatných povolenek v letech 2021 až 2030, je nezbytné stanovit podrobná pravidla pro přiřazení úrovní činnosti, energetických toků a emisí k jednotlivým dílčím zařízením, která budou v souladu s pokyny vypracovanými za účelem shromažďování referenčních údajů pro období 2013–2020.
- (11) Metodický plán pro monitorování by měl popisovat pokyny pro provozovatele logickým a jednoduchým způsobem, zabránit zdvojení úsilí a zohledňovat stávající systémy zavedené v daném zařízení. Metodický plán pro monitorování by měl zahrnovat úrovně činnosti, energetické toky a emise na úrovni dílčích zařízení a sloužit jako základ pro výkaz základních údajů i pro roční vykazování úrovní činnosti vyžadované za účelem úprav přechodného přidělování bezplatných povolenek v souladu s čl. 10a odst. 20 směrnice 2003/87/ES. Tam, kde je to možné, by provozovatel měl využít synergií s plánem pro monitorování schváleným v souladu s nařízením (EU) č. 601/2012.
- (12) Metodický plán pro monitorování by měl být schválen příslušným orgánem, aby se zajistil soulad s pravidly monitorování. Vzhledem k nedostatku času by schválení příslušným orgánem nemělo být vyžadováno u výkazu základních údajů, jenž má být předložen v roce 2019. V tomto případě by ověřovatelé měli posoudit soulad metodického plánu pro monitorování s požadavky stanovenými v tomto nařízení. Aby se snížila administrativní zátěž, schválení příslušným orgánem by mělo být vyžadováno pouze v případě významných změn metodického plánu pro monitorování.
- (13) S cílem zajistit jednotnost ověřování ročních zpráv o emisích, jež vyžaduje směrnice 2003/87/ES, a ověřování zpráv předkládaných při žádosti o přidělení bezplatných povolenek a s cílem využít synergií je vhodné použít právní rámec stanovený opatřeními přijatými podle článku 15 směrnice 2003/87/ES.
- (14) Aby se usnadnil sběr údajů od provozovatelů a výpočet povolenek na emise, které mají být přiděleny členskými státy, měly by vstupy, výstupy a emise každého zařízení být přiřazeny k jednotlivým dílčím zařízením. Provozovatelé by měli zajistit, aby úrovně činnosti, energetické toky a emise byly správně přiřazeny k příslušným dílčím zařízením, přičemž je třeba respektovat hierarchii a vzájemnou vylučnost dílčích zařízení a zajistit, aby nedocházelo k překrývání mezi dílčími zařízeními. Toto rozdělení by v případě potřeby mělo vzít v úvahu výrobu produktů v odvětvích, u nichž se má za to, že jim hrozí riziko úniku uhlíku, jak stanoví čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES.
- (15) Členské státy by měly předložit Komisi vnitrostátní prováděcí opatření do 30. září 2019. Aby se podpořilo rovné zacházení se zařízeními a nedocházelo k narušení hospodářské soutěže, měla by tato podání obsahovat všechna zařízení, jež budou zahrnuta do systému EU pro obchodování s emisemi (dále jen „systém EU ETS“) podle článku 24 směrnice 2003/87/ES, zejména pokud byly takovým zařízením dříve – v letech 2013 až 2020 – přiděleny povolenky týkající se tepla.

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (EU) č. 601/2012 ze dne 21. června 2012 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 181, 12.7.2012, s. 30).

- (16) S cílem zamezit narušení hospodářské soutěže a zajistit řádné fungování trhu s uhlíkem by provozovatelé měli zajistit, aby při určování množství povolenek přidělených jednotlivým zařízením nedocházelo k dvojitmu započtení materiálu nebo energie ani k dvojitmu přidělení. V této souvislosti by provozovatelé měli věnovat zvláštní pozornost případům, kdy je produkt, pro který je stanovena referenční úroveň, vyráběn ve více než jednom zařízení, kdy je více než jeden produkt, pro který je stanovena referenční úroveň, vyráběn v témže zařízení nebo kdy jsou mezi hranicemi zařízení vyměňovány meziprodukty. Členské státy by měly v tomto smyslu žádosti kontrolovat.
- (17) Ustanovení čl. 10a odst. 4 směrnice 2003/87/ES stanoví přidělování bezplatných povolenek pro dálkové vytápění a vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. V souladu s čl. 10b odst. 4 uvedené směrnice se faktor úniku uhlíku uplatňovaný u dílčích zařízeních, kde neexistuje nebezpečí úniku uhlíku, má lineárně snižovat ze 30 % v roce 2026 na 0 % v roce 2030, s výjimkou dálkového vytápění a s výhradou přezkumu podle článku 30 směrnice. V důsledku zavedení tohoto rozlišení mezi dálkovým vytápěním a veškerým ostatním teplem způsobitelným v rámci dílčích zařízeních pro referenční úroveň tepla je potřeba zavést zvláštní kategorii dílčích zařízeních pro dálkové vytápění, aby byl zajištěn jednoznačný přístup z hlediska vzorce a požadavků na šablony základních údajů. U dálkového vytápění by se mělo uvádět měřitelné teplo použité za účelem prostorového vytápění a chlazení budov nebo míst, na něž se nevztahuje systém EU ETS, nebo pro produkci teplé užitkové vody.
- (18) Je vhodné, aby referenční úrovně produktu zohledňovaly účinné způsoby využívání energie z odpadních plynů a emise spojené s využíváním této energie. Proto byl pro účely stanovení hodnot referenčních úrovní pro produkty, při jejichž výrobě vznikají odpadní plyny, ve značné míře zohledněn obsah uhlíku v těchto odpadních plynech. V případě, že jsou odpadní plyny vyvázeny z výrobního procesu mimo systémové hranice referenční úrovně příslušného produktu a spáleny za účelem výroby tepla mimo systémové hranice postupu, pro který je stanovena referenční úroveň, by související emise měly být zohledněny prostřednictvím přidělení dodatečných povolenek na emise na základě referenční úrovně tepla nebo paliva. Vzhledem k obecné zásadě, že žádné povolenky na emise by neměly být bezplatně přiděleny na výrobu elektřiny, aby se předešlo neopodstatněnému narušení hospodářské soutěže na trzích s elektřinou dodávanou pro potřeby průmyslových zařízení, a s ohledem na cenu uhlíku, která je nedílnou součástí ceny elektřiny, je vhodné, aby v případě, kdy jsou odpadní plyny vyvázeny z výrobního procesu mimo systémové hranice referenční úrovně příslušného produktu a spáleny za účelem výroby elektřiny, nebyly přiděleny žádné dodatečné povolenky za vyšší podíl uhlíku, než je obsah uhlíku v odpadním plynu, který je zohledněn v referenční úrovni příslušného produktu.
- (19) Aby se zamezilo narušením hospodářské soutěže a poskytla se motivace k využívání odpadních plynů, v případě chybějících informací o složení příslušných toků plynu by emise CO₂ vznikající mimo systémové hranice dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu a vyplývající ze snížení oxidů kovů nebo obdobných procesů měly být dílčím zařízením pro emise z procesů přiřazovány jen částečně, pokud nejsou vypouštěny v důsledku energetického využití odpadních plynů.
- (20) Nepřímé emise související s výrobou elektřiny byly posouzeny při stanovení některých referenčních hodnot v rozhodnutí 2011/278/EU na základě toho, že přímé emise a nepřímé emise z výroby elektřiny jsou v určité míře vzájemně zaměnitelné. Pokud se tyto referenční hodnoty použijí, měly by být nepřímé emise zařízení i nadále odečteny pomocí standardního emisního faktoru, který se používá i při posuzování toho, do jaké míry jsou odvětví ohrožena možným únikem uhlíku, jak stanoví čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES. Příslušná ustanovení by měla podléhat přezkumu, mimo jiné s cílem posílit rovné zacházení s činnostmi vyrábějícími tentýž produkt a pro účely aktualizace referenčního roku 2015 pro přechodné přidělování bezplatných povolenek v letech 2026 až 2030.
- (21) V případě, že je mezi dvěma nebo více zařízeními uskutečňována výměna měřitelného tepla, přidělení bezplatných povolenek na emise by mělo být založeno na spotřebě tepla jednotlivých zařízení a mělo by být při něm případně zohledněno riziko úniku uhlíku. Aby se zajistilo, že množství bezplatných povolenek na emise, které mají být přiděleny, je nezávislé na struktuře, která zajišťuje dodávku tepla, povolenky na emise by měly být přiděleny spotřebiteli tepla.
- (22) Množství povolenek, které mají být bezplatně přiděleny stávajícím zařízením, by mělo vycházet z údajů o historické činnosti. Historické úrovně činnosti by měly být založeny na aritmetickém průměru činnosti během základního období. Základní období jsou dostatečně dlouhá, aby je bylo možno považovat za reprezentativní pro období přidělování, která také trvají pět kalendářních roků. Pro nové účastníky na trhu, jak jsou definováni v čl. 3 písm. h) směrnice 2003/87/ES, by určení úrovní činnosti mělo být založeno na úrovni činnosti v prvním

kalendářním roce fungování po roce zahájení běžného provozu, neboť úroveň činnosti vykázaná za celý rok je považována za reprezentativnější než hodnota za první rok fungování, jež by mohla zahrnovat jen krátké období. Ve srovnání s obdobím přidělování 2013–2020 není v důsledku zavedení úprav v přidělování povolenek v souladu s čl. 10a odst. 20 směrnice 2003/87/ES nutné zachovat pojem rozsáhlé změny kapacity.

- (23) S cílem zajistit, aby systém EU ETS vedl v průběhu času ke snížení emisí, směrnice 2003/87/ES stanoví, že se množství povolenek vydané v celé Unii má lineárně snižovat. Pokud jde o výrobce elektřiny, podle čl. 10a odst. 4 uvedené směrnice se uplatňuje lineární redukční koeficient, u něhož je jako referenční rok použit rok 2013, pokud nelze použít jednotný meziodvětvový opravný koeficient. Hodnota lineárního redukčního koeficientu se od roku 2021 bude zvyšovat každý rok o 2,2 %.
- (24) Pro nové účastníky na trhu se lineární redukční koeficient použije tak, že referenčním rokem je první rok příslušného období přidělování.
- (25) Jednotný meziodvětvový opravný koeficient, který lze uplatnit v každém roce období 2021–2025 a období 2026–2030 na zařízení, jež nejsou označena jako výrobce elektřiny a nejsou novými účastníky na trhu podle čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, by měl být stanoven na základě předběžného celkového ročního množství povolenek na emise bezplatně přidělených v každém období přidělování a vypočítaných pro tato zařízení podle tohoto nařízení, kromě zařízení, která jsou členskými státy podle článku 27 nebo 27a uvedené směrnice z oblasti působnosti systému EU ETS vyloučena. Výsledné množství bezplatných povolenek na emise přidělené v každém roce obou období by mělo být porovnáno s ročním počtem povolenek, který se vypočítá pro zařízení v souladu s čl. 10a odst. 5 a čl. 10a odst. 5a směrnice 2003/87/ES, přičemž se zohlední příslušný podíl ročního celkového množství pro celou Unii určeného podle článku 9 uvedené směrnice a příslušné množství emisí, které spadají do systému EU ETS Unie až od roku 2021 do roku 2025 nebo případně od roku 2026 do roku 2030.
- (26) Když provozovatelé žádají o bezplatné povolenky, měli by mít možnost se jim přidělených povolenek zcela nebo částečně vzdát podáním žádosti dotčenému příslušnému orgánu kdykoli během příslušného období přidělování. Aby zůstala zachována jistota a předvídatelnost, neměli by provozovatelé mít právo takovou žádost ve stejném období přidělování stáhnout. Provozovatelé, kteří se jim přidělených povolenek vzdali, by měli nadále monitorovat a vykazovat nezbytné údaje, aby mohli případně požádat o přidělení bezplatných povolenek v následujícím období přidělování. Měli by také pokračovat v monitorování a každoročním vykazování emisí a vyřazování příslušného množství povolenek.
- (27) K zajištění rovného zacházení se zařízeními je vhodné stanovit pravidla týkající se fúzí a rozdělení zařízení.
- (28) Aby se usnadnil sběr údajů od provozovatelů a výpočet povolenek na emise, které mají být přiděleny členskými státy v souvislosti s novými účastníky na trhu, je vhodné stanovit pravidla pro podávání žádostí u takových zařízení.
- (29) Aby se zajistilo, že žádné povolenky na emise nebudou bezplatně přiděleny zařízením, jež ukončila provoz, je nezbytné stanovit podmínky, za kterých se má za to, že zařízení ukončilo provoz.
- (30) Ustanovení čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie vyžaduje, aby politika Unie v oblasti životního prostředí byla založena na zásadě, že znečišťovatel platí, a na tomto základě stanoví směrnice 2003/87/ES postupný přechod na úplné dražení povolenek. Důvodem pro dočasné odložení úplného dražení povolenek je zabránění úniku uhlíku a cílené přidělování bezplatných povolenek průmyslu je opodstatněno snahou řešit skutečná rizika zvýšení emisí skleníkových plynů ve třetích zemích, kde průmysl nepodléhá srovnatelným uhlíkovým omezením, dokud ostatní největší světové ekonomiky nepřijmou srovnatelná politická opatření v oblasti klimatu. Pravidla pro přidělování bezplatných povolenek by rovněž měla motivovat ke snižování emisí v souladu se závazkem Unie snížit celkové emise skleníkových plynů do roku 2030 nejméně o 40 % oproti úrovní roku 1990. Měla by být posílena motivace ke snižování emisí u činností, jež vyrábějí stejný produkt.
- (31) V souladu s praxí Komise konzultovat přípravu aktů v přenesené pravomoci s odborníky byly dokumenty konzultovány v rámci odborné skupiny Komise pro politiku v oblasti změny klimatu, již tvoří odborníci z členských států, průmyslu a jiných relevantních organizací včetně občanské společnosti, kteří poskytli připomínky a návrhy k různým prvkům návrhu a v době od května do července 2018 se sešli na třech zasedáních.
- (32) Toto nařízení by mělo vstoupit v platnost co nejdříve, jelikož se od provozovatelů vyžaduje soulad s jeho pravidly pro vykazování základních údajů od dubna nebo května 2019, jak vyžaduje čl. 10a odst. 1 směrnice 2003/87/ES,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na přidělování bezplatných povolenek na emise podle kapitoly III (stacionární zařízení) směrnice 2003/87/ES v obdobích přidělování od roku 2021, s výjimkou přechodného přidělování bezplatných povolenek na emise v souvislosti s modernizací výroby elektřiny podle článku 10c směrnice 2003/87/ES.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „stávajícím zařízením“ jakékoli zařízení, které poprvé provádí jednu či více činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES nebo činnost, na niž se vztahuje systém Evropské unie pro obchodování s emisemi (dále jen „EU ETS“), v souladu s článkem 24 uvedené směrnice, a které obdrželo povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů přede dnem nebo dne:
 - a) 30. června 2019 pro období 2021–2025;
 - b) 30. června 2024 pro období 2026–2030;
- 2) „dílcím zařízením pro referenční úroveň produktu“ vstupy, výstupy a příslušné emise související s výrobou produktu, pro nějž byla stanovena referenční úroveň v příloze I;
- 3) „dílcím zařízením pro referenční úroveň tepla“ vstupy, výstupy a příslušné emise, které nejsou spojeny s dílcím zařízením pro referenční úroveň produktu a které souvisejí s výrobou jinou než vyráběnou z elektřiny, dovozem (ze zařízení nebo jiného subjektu, na který se vztahuje systém EU ETS) nebo s výrobou i dovozem (ze zařízení nebo jiného subjektu, na který se vztahuje systém EU ETS) měřitelného tepla, jež se
 - a) spotřebovává v rámci hranic zařízení při výrobě produktů, při výrobě jiné mechanické energie než energie používané k výrobě elektřiny, při topení nebo chlazení s výjimkou tepla spotřebovaného při výrobě elektřiny nebo
 - b) vyváží do zařízení nebo jiného subjektu, na který se nevztahuje systém EU ETS, jiné než dálkové topení, s výjimkou tepla vyvezeného za účelem výroby elektřiny;
- 4) „dálkovým vytápěním“ rozvod měřitelného tepla prostřednictvím sítě za účelem vytápění nebo chlazení prostoru do budov nebo na místa, na něž se nevztahuje systém EU ETS, nebo za účelem produkce teplé užitkové vody, s výjimkou měřitelného tepla používaného pro výrobu produktů a související činnosti nebo pro výrobu elektřiny;
- 5) „dílcím zařízením pro dálkové vytápění“ vstupy, výstupy a příslušné emise, které nejsou spojeny s dílcím zařízením pro referenční úroveň produktu a které souvisejí s výrobou, dovozem (ze zařízení nebo jiného subjektu, na který se vztahuje systém EU ETS) nebo s výrobou i dovozem (ze zařízení nebo jiného subjektu, na který se vztahuje systém EU ETS) měřitelného tepla, jež se vyváží za účelem dálkového vytápění;
- 6) „dílcím zařízením pro referenční úroveň paliva“ vstupy, výstupy a příslušné emise, které nejsou spojeny s dílcím zařízením pro referenční úroveň produktu a které souvisejí s výrobou neměřitelného tepla spalováním paliva, jež se spotřebovává při výrobě produktů, při výrobě jiné mechanické energie než energie používané k výrobě elektřiny, při topení nebo chlazení s výjimkou tepla spotřebovaného při výrobě elektřiny, včetně bezpečnostního spalování;
- 7) „měřitelným teplem“ čistý tok tepla dopravovaný prostřednictvím zjistitelných potrubí nebo vedení pomocí prostředku pro přenos tepla, jako je zejména pára, horký vzduch, voda, ropa, tekuté kovy a soli, pro něž je nebo by mohl být instalován měřič tepla;
- 8) „měřičem tepla“ měřidlo tepla (MI-004) ve smyslu přílohy VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/32/EU ⁽⁵⁾ nebo jakékoliv jiné zařízení sloužící k měření a zaznamenávání množství vyrobené tepelné energie na základě objemových průtoků a teplot;
- 9) „neměřitelným teplem“ jiné teplo než teplo měřitelné;

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/32/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání měřidel na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 149).

- 10) „dílicím zařízením pro emise z procesů“ emise skleníkových plynů uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES kromě oxidu uhličitého, k nimž dochází mimo systémové hranice referenční úrovně produktu uvedeného v příloze I tohoto nařízení, nebo emise oxidu uhličitého, k nimž dochází mimo systémové hranice referenční úrovně produktu uvedeného v příloze I tohoto nařízení, v přímém a bezprostředním důsledku některého z následujících procesů a emise ze spalování odpadových plynů za účelem výroby měřitelného tepla, neměřitelného tepla nebo elektřiny, za předpokladu, že se odečtou emise, které by vznikly při spalování takového množství zemního plynu, jež je rovno technicky využitelnému energetickému obsahu spáleného částečně zoxidovaného uhlíku:
- a) chemická, elektrolytická nebo pyrometalurgická redukce sloučenin kovů v rudách, koncentrátech a druhotných surovinách, jejímž hlavním účelem není výroba tepla;
 - b) odstranění nečistot z kovů a sloučenin kovů, jehož hlavním účelem není výroba tepla;
 - c) rozklad uhličitánů s výjimkou uhličitánů k čištění spalin, jehož hlavním účelem není výroba tepla;
 - d) chemické syntézy produktů a meziproduktů, při nichž se na reakci podílí materiál obsahující uhlík a jejichž hlavním účelem není výroba tepla;
 - e) použití přísad nebo surovin obsahujících uhlík, jejichž hlavním účelem není výroba tepla,
 - f) chemická nebo elektrolytická redukce oxidů polokovů a oxidů nekovů, jako jsou oxidy křemíku a fosfáty, jejímž hlavním účelem není výroba tepla;
- 11) „odpadním plynem“ plyn obsahující plynné skupenství částečně zoxidovaného uhlíku za standardních podmínek, který je výsledkem kteréhokoli z procesů uvedených v bodě 10, přičemž „standardními podmínkami“ se rozumí teplota 273,15 K a tlakové podmínky 101 325 Pa v normálních metrech krychlových (Nm³) podle čl. 3 bodu 50 nařízení (EU) č. 601/2012;
- 12) „zahájením běžného provozu“ první den provozu;
- 13) „bezpečnostním spalováním“ spalování pilotních paliv a velmi kolísavého množství plynů ze zpracování nebo zbytkových plynů v jednotce vystavené atmosférickým narušením, které je výslovně vyžadováno z bezpečnostních důvodů v příslušných povoleních pro zařízení;
- 14) „základním obdobím“ pět kalendářních roků předcházejících lhůtě pro předložení údajů Komisi podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES;
- 15) „obdobím přidělování“ pětileté období, které začíná dne 1. ledna 2021, a každé následující pětileté období;
- 16) „nejistotou“ parametr související s výsledkem měření, který charakterizuje rozptyl hodnot, jež by mohly být rozumně přiřazeny měřené veličině, včetně vlivů systematických i náhodných činitelů, vyjádřený v procentech a charakterizující interval spolehlivosti kolem střední hodnoty zahrnující 95 % z odvozených hodnot, s přihlédnutím k asymetrii rozptýlení hodnot;
- 17) „fúzí“ spojení dvou nebo více zařízení, která již mají v držení povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů, za předpokladu, že jsou technicky propojená, jsou provozována ve stejném místě a na výsledné zařízení se vztahuje jedno povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů;
- 18) „rozdělením“ rozštěpení zařízení do dvou nebo více zařízení, na něž se vztahují samostatná povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a jsou provozována různými provozovateli.

Článek 3

Vnitrostátní správní opatření

Kromě jmenování příslušného orgánu či orgánů v souladu s článkem 18 směrnice 2003/87/ES členské státy přijmou k provedení pravidel tohoto nařízení příslušná správní opatření.

KAPITOLA II

Žádost, vykazování údajů a pravidla monitorování

Článek 4

Žádost provozovatelů stávajících zařízení o přidělení bezplatných povolenek

1. Provozovatel zařízení způsobilého pro přidělení bezplatných povolenek podle článku 10a směrnice 2003/87/ES může podat příslušnému orgánu žádost o přidělení bezplatných povolenek na období přidělování. Tato žádost se předloží do 30. května 2019, pokud jde o první přidělovací období, a poté každých pět let.

Členské státy mohou pro předložení takových žádostí stanovit alternativní lhůtu, která však nesmí být o více než jeden měsíc delší nebo kratší než lhůta stanovená v prvním pododstavci.

2. K žádosti o přidělení bezplatných povolenek předložené podle odstavce 1 se přiloží tyto údaje:

- a) výkaz základních údajů, jež byl posouzen jako uspokojivý v souladu s článkem 15 směrnice 2003/87/ES, obsahující údaje o zařízení a o jeho dílčích zařízeních, jak jsou specifikovány v článku 10 a v přílohách I a II tohoto nařízení, přičemž při výpočtu historické úrovně činnosti pro referenční úroveň specifických produktů se zohlední ustanovení přílohy III tohoto nařízení, obsahující všechny parametry uvedené v příloze IV tohoto nařízení a zahrnující základní období související s obdobím přidělování, jehož se žádost týká;
- b) metodický plán pro monitorování, na jehož základě byl vypracován výkaz základních údajů, a zpráva o ověřování v souladu s přílohou VI;
- c) zpráva o ověření vydaná v souladu s opatřeními přijatými podle článku 15 směrnice 2003/87/ES v souvislosti s výkazem základních údajů a v souvislosti s metodickým plánem pro monitorování, pokud již nebyl příslušným orgánem schválen.

Článek 5

Žádost o přidělení bezplatných povolenek podaná novými účastníky na trhu

1. Na žádost nového účastníka na trhu příslušný členský stát na základě tohoto nařízení určí množství povolenek, jež mají být bezplatně přiděleny zařízení tohoto provozovatele, až zahájí běžný provoz.

2. Provozovatel rozdělí dotčené zařízení na dílčí zařízení v souladu s článkem 10. Na podporu své žádosti podle odstavce 1 předloží provozovatel příslušnému orgánu všechny příslušné informace a výkaz údajů nového účastníka na trhu obsahující všechny parametry uvedené v oddílech 1 a 2 přílohy IV o každém dílčím zařízení zvláště za první kalendářní rok po roce zahájení běžného provozu a rovněž metodický plán pro monitorování podle článku 8 a zprávu o ověření vydanou v souladu s opatřeními přijatými podle článku 15 směrnice 2003/87/ES a uvede příslušnému orgánu datum zahájení běžného provozu.

3. Jestliže žádost nového účastníka na trhu splňuje všechny podmínky stanovené v odstavci 2 a řídí se pravidly pro přidělování povolenek stanovenými v člancích 17 až 22, příslušný orgán ji schválí a schválí také uvedené datum zahájení běžného provozu.

4. Příslušné orgány přijmou pouze údaje předložené podle tohoto článku, které byly ověřovatelem označeny za uspokojivé v souladu s požadavky stanovenými v opatřeních přijatých podle článku 15 směrnice 2003/87/ES.

Článek 6

Obecná povinnost monitorování

Provozovatel zařízení, který žádá o přidělení bezplatných povolenek podle článku 10a směrnice 2003/87/ES nebo je již obdržel, monitoruje údaje uvedené v příloze IV tohoto nařízení, jež mají být předloženy, na základě metodického plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem do 31. prosince 2020.

Článek 7

Zásady monitorování

1. Provozovatelé určí úplné a jednotné údaje a zajistí, že se dílčí zařízení mezi sebou nepřekrývají a že nedochází k dvojímu započtení. Provozovatelé uplatňují metody pro určování stanovené v příloze VII, provádějí hloubkovou kontrolu a používají zdroje údajů vykazující nejvyšší možnou míru přesnosti podle oddílu 4 přílohy VII.

2. Odchylně od odstavce 1 může provozovatel použít jiné zdroje údajů v souladu s oddíly 4.4 až 4.6 přílohy VII, je-li splněna některá z těchto podmínek:
- použití nejpřesnějších zdrojů údajů podle oddílu 4 přílohy VII není technicky proveditelné;
 - použití nejpřesnějších zdrojů údajů podle oddílu 4 přílohy VII by bylo spojeno s nepřiměřeně vysokými náklady;
 - na základě zjednodušeného posouzení nejistoty, jež určuje hlavní zdroje nejistoty a odhaduje jejich související úroveň nejistoty, provozovatel prokáže ke spokojenosti příslušného orgánu, že související úroveň přesnosti zdroje údajů navrženého provozovatelem je stejná nebo vyšší než úroveň přesnosti nejpřesnějších zdrojů údajů podle oddílu 4 přílohy VII.
3. Provozovatelé vedou úplné a transparentní záznamy o všech údajích uvedených v příloze IV a podklady, a to nejméně po dobu 10 let od data podání žádosti o přidělení bezplatných povolenek. Provozovatel na žádost zpřístupní tyto údaje a podklady příslušnému orgánu a ověřovateli.

Článek 8

Obsah předkládání metodického plánu pro monitorování

- Provozovatel zařízení, který žádá o přidělení bezplatných povolenek podle čl. 4 odst. 2 písm. b) a čl. 5 odst. 2, sestaví metodický plán pro monitorování obsahující zejména popis zařízení a dílčích zařízení a výrobních procesů a podrobný popis metodik monitorování a zdrojů údajů. Metodický plán pro monitorování zahrnuje podrobnou, úplnou a transparentní dokumentaci o všech krocích shromažďování příslušných údajů a obsahuje přinejmenším prvky stanovené v příloze VI.
- Pro každý parametr uvedený v příloze IV vybere provozovatel metodu monitorování na základě zásad stanovených v článku 7 a na základě metodických požadavků stanovených v příloze VII. Na základě posouzení rizik v souladu s čl. 11 odst. 1 a kontrolních postupů podle čl. 11 odst. 2 provozovatel při výběru metod monitorování upřednostní ty metody monitorování, jež dávají nejspolehlivější výsledky, snižují na minimum riziko chybějících údajů a jsou nejméně náchylné k inherentním rizikům včetně kontrolních rizik. Vybraná metoda se zdokumentuje v metodickém plánu pro monitorování.
- Pokud příloha VI odkazuje na určitý postup, a pro účely čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) č. 601/2012, provozovatel vytvoří, dokumentuje, provádí a spravuje tento postup odděleně od metodického plánu pro monitorování. Provozovatel vede veškerou písemnou dokumentaci ohledně postupů, která je příslušnému orgánu na vyžádání k dispozici.
- Provozovatel předloží metodický plán pro monitorování příslušnému orgánu ke schválení ve lhůtě stanovené v čl. 4 odst. 1. Členský stát může stanovit pro předložení metodického plánu pro monitorování dřívější lhůtu a může požadovat, aby byl metodický plán pro monitorování schválen příslušným orgánem před podáním žádosti o přidělení bezplatných povolenek.
- Pokud provozovatel žádá o přidělení bezplatných povolenek, ale v předchozím období přidělování se jich vzdal, předloží provozovatel metodický plán monitorování ke schválení nejpozději šest měsíců před lhůtou pro podání žádosti podle čl. 4 odst. 1.

Článek 9

Změny metodického plánu pro monitorování

- Provozovatel pravidelně kontroluje, zda metodický plán pro monitorování odráží povahu a funkci daného zařízení a zda lze plán zdokonalit. Za tímto účelem provozovatel vezme v úvahu veškerá doporučení ke zlepšení uvedená v příslušné zprávě o ověřování.
- Provozovatel upraví metodický plán pro monitorování v následujících situacích:
 - došlo ke vzniku nových emisí nebo nových úrovní činnosti na základě provádění nových činností nebo používání nových paliv či materiálů, které nejsou dosud uvedeny v metodickém plánu pro monitorování;
 - používání nových typů měřicích přístrojů, metod odběru vzorků či metod analýzy nebo nových zdrojů údajů nebo jiné faktory vedou k vyšší přesnosti při stanovení vykazovaných údajů;

- c) bylo zjištěno, že údaje získané na základě dříve použité metodiky monitorování nejsou správné;
 - d) metodický plán pro monitorování nespĺňuje nebo již nespĺňuje požadavky tohoto nařzení;
 - e) je nezbytné provést doporučení ke zlepšení metodického plánu pro monitorování obsažené ve zprávě o ověřování.
3. Provozovatel neprodleně oznámí všechny zamýšlené změny metodického plánu pro monitorování příslušnému orgánu. Členský stát však může povolit provozovateli oznámit zamýšlené změny metodického plánu pro monitorování, které nejsou významné ve smyslu odstavce 5, do 31. prosince stejného roku nebo do jiného data stanoveného členským státem.
4. Všechny významné změny metodického plánu pro monitorování ve smyslu odstavce 5 podléhají schválení příslušným orgánem. Pokud má příslušný orgán za to, že změna, která byla oznámena provozovatelem jako významná, významná není, informuje o tom provozovatele.
5. Za významné se považují tyto změny metodického plánu pro monitorování zařízení:
- a) změny vyplývající ze změn zařízení, zejména nová dílčí zařízení, změny hranic stávajících dílčích zařízení nebo uzavření dílčích zařízení;
 - b) přechod od metodiky pro monitorování stanovené v oddílech 4.4 až 4.6 přílohy VII na jinou metodiku stanovenou v uvedených oddílech;
 - c) změna standardní hodnoty nebo metody odhadu stanovené v metodickém plánu pro monitorování;
 - d) změny, jež vyžaduje příslušný orgán k zajištění souladu metodického plánu pro monitorování s požadavky tohoto nařzení.
6. Provozovatel vede záznamy o všech změnách metodického plánu pro monitorování. V každém záznamu jsou uvedeny tyto údaje:
- a) transparentní popis změny;
 - b) odůvodnění změny;
 - c) datum oznámení zamýšlené změny příslušnému orgánu;
 - d) případně datum potvrzení o přijetí oznámení uvedeného v odstavci 3 příslušným orgánem a datum schválení nebo přijetí informací uvedených v odstavci 4;
 - e) datum zahájení provádění změněného metodického plánu pro monitorování.

Článek 10

Rozdělení na dílčí zařízení

1. Pro účely vykazování údajů a monitorování provozovatel rozdělí všechna zařízení způsobilá pro bezplatné přidělení povolenek na emise podle článku 10a směrnice 2003/87/ES na dílčí zařízení. Za tímto účelem se vstupy, výstupy a emise zařízení přiřadí k jednomu nebo více dílčím zařzením, přičemž se případně stanoví způsob vyčíslení konkrétních částí příslušných vstupů, výstupů nebo emisí, jež mají být přiřazeny k jednotlivým dílčím zařzením.
2. Za účelem přiřazení vstupů, výstupů a emisí zařzením dílčím zařzením provede provozovatel následující kroky v sestupném pořadí:
- a) vyrábí-li se v zařzení některý z produktů, na něž se vztahuje referenční úroveň produktů uvedená v příloze I, provozovatel přiřadí související vstupy, výstupy a emise dílčím zařzením pro referenční úroveň produktu, přičemž uplatní pravidla stanovená v příloze VII;
 - b) jsou-li v zařzení relevantní vstupy, výstupy a emise způsobilé pro dílčí zařzení pro referenční úroveň tepla nebo dílčí zařzení pro dálkové vytápění, které nejsou způsobilé pro žádné z dílčích zařzením uvedených v písmeni a), provozovatel je přiřadí dílčím zařzením pro referenční úroveň tepla nebo případně dílčím zařzením pro dálkové vytápění, přičemž uplatní pravidla stanovená v příloze VII;

- c) jsou-li v zařízení relevantní vstupy, výstupy a emise způsobitelné pro dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva, které nejsou způsobitelné pro žádné z dílčích zařízení uvedených v písmeni a) nebo b), provozovatel je připíše dílčím zařízením pro referenční úroveň paliva, přičemž uplatní pravidla stanovená v příloze VII;
- d) jsou-li v zařízení relevantní vstupy, výstupy a emise způsobitelné pro dílčí zařízení pro emise z procesů, které nejsou způsobitelné pro žádné z dílčích zařízení uvedených v písmeni a), b) nebo c), provozovatel je připíše dílčím zařízením pro emise z procesů, přičemž uplatní pravidla stanovená v příloze VII.

3. U dílčích zařízení pro referenční úroveň tepla, dílčích zařízení pro referenční úroveň paliva a dílčích zařízení pro emise z procesů provozovatel jasně rozliší na základě kódů NACE a PRODCOM, zda příslušný proces spadá, nebo nespadá do odvětví či pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku, jak stanoví čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES. Provozovatel dále rozliší množství měřitelného tepla, jež se vyváží za účelem dálkového vytápění, od měřitelného tepla, jež nespadá do odvětví či pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku, jak stanoví čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES.

V případě, že alespoň 95 % úrovně činnosti dílčího zařízení pro referenční úroveň tepla, dílčího zařízení pro referenční úroveň paliva nebo dílčího zařízení pro emise z procesů spadá do odvětví či pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku, jak stanoví čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES, nebo v případě, že alespoň 95 % úrovně činnosti dílčího zařízení pro referenční úroveň tepla, dílčího zařízení pro referenční úroveň paliva nebo dílčího zařízení pro emise z procesů spadá do odvětví a pododvětví, u nichž se nemá za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku, je provozovatel zproštěn povinnosti poskytnout údaje umožňující rozlišit, zda se jedná o riziko úniku uhlíku.

V případě, že alespoň 95 % úrovně činnosti dílčích zařízení pro dálkové vytápění nebo dílčích zařízení pro referenční úroveň tepla lze přičíst jednomu z těchto dílčích zařízení, může provozovatel přičíst celou úroveň činnosti těchto dílčích zařízení tomuto jednomu dílčímu zařízení s nejvyšší úrovní činnosti.

4. Jestliže zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS, vyrobilo a vyvezlo měřitelné teplo do zařízení nebo jiného subjektu, na který se systém EU ETS nevztahuje, provozovatel předpokládá, že příslušný proces dílčího zařízení pro referenční úroveň tepla spojený s tímto teplem nespadá do odvětví ani pododvětví, u něhož se má za to, že mu hrozí značné riziko úniku uhlíku, jak stanoví čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES, ledaže provozovatel uspokojivě prokáže příslušnému orgánu, že spotřebitel měřitelného tepla pochází z odvětví nebo pododvětví, u něhož se má za to, že mu hrozí značné riziko úniku uhlíku, jak stanoví čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES.

Pro rozlišení měřitelného tepla, které lze přičíst dílčímu zařízení pro dálkové vytápění, je provozovatel povinen uspokojivě prokázat příslušnému orgánu, že toto měřitelné teplo je vyváženo pro dálkové vytápění.

- 5. Provedením rozdělení v souladu s odstavci 1 a 2 provozovatel zajistí splnění všech těchto požadavků:
 - a) každý fyzický produkt zařízení je přičten jednomu dílčímu zařízení bez opomenutí nebo dvojího započítání;
 - b) 100 % množství všech zdrojových toků a emisí zařízení uvedených v plánu pro monitorování daného zařízení schváleného v souladu s nařízením (EU) č. 601/2012 je připsáno dílčím zařízením bez opomenutí nebo dvojího započítání, pokud nesouvisí s procesem nezpůsobitelným pro přidělení bezplatných povolenek, jako je výroba elektřiny v zařízení, spalování jiné než bezpečnostní spalování, jež není spojeno s dílčím zařízením pro referenční úroveň produktu, nebo výroba měřitelného tepla vyváženého do jiných zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS;
 - c) 100 % množství čistého měřitelného tepla způsobitelného pro přidělení bezplatných povolenek, jež bylo v daném zařízení vyrobeno nebo bylo daným zařízením dovezeno či vyvezeno, jakož i množství tepla přeneseného mezi dílčími zařízeními je připsáno dílčím zařízením bez opomenutí nebo dvojího započítání;
 - d) u veškerého měřitelného tepla vyrobeného, dovezeného nebo vyvezeného dílčími zařízeními je zdokumentováno, zda bylo toto měřitelné teplo vyrobeno v procesu spalování v rámci zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS, dovezeno z jiných procesů vyrábějících teplo nebo dovezeno od subjektů, na něž se nevztahuje systém EU ETS;
 - e) vyrábí-li se v zařízení elektřina, množství vyráběné v dílčích zařízeních pro referenční úroveň produktu je připsáno těmto dílčím zařízením bez opomenutí nebo dvojího započítání;
 - f) u každého dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu, kde je možná vzájemná zaměnitelnost paliva a elektřiny v souladu s oddílem 2 přílohy I, je příslušné množství spotřebované elektřiny určeno a připsáno odděleně;

- g) má-li dílčí zařízení výstupy materiálů obsahujících uhlík v podobě vyvážených paliv, produktů, meziproduktů, surovin pro jiná dílčí zařízení či zařízení nebo odpadních plynů, jsou tyto výstupy připsány dílčím zařízením bez opomenutí nebo dvojího započítání, pokud se na ně nevztahuje ustanovení písmene b);
- h) emise CO₂, k nimž dochází mimo systémové hranice dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu, které jsou výsledkem procesů uvedených v čl. 2 bodě 10 písm. a) až f), jsou přiřazeny dílčímu zařízení pro emise z procesů, pokud lze uspokojivě prokázat příslušnému orgánu, že tyto emise jsou přímým a bezprostředním důsledkem některého z procesů uvedených v čl. 2 bodě 10 a že nepocházejí z následné oxidace částečně zoxidovaného uhlíku v plynném skupenství za standardních podmínek;
- i) pokud k emisím CO₂ ze spalování odpadního plynu, jež neslouží pro účely výroby měřitelného tepla, neměřitelného tepla nebo elektřiny, dochází mimo systémové hranice dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu v důsledku procesů uvedených v čl. 2 bodě 10 písm. a) až f), 75 % množství obsahu uhlíku odpadního plynu je považováno za přeměněné na CO₂ a přiřazeno dílčímu zařízení pro emise z procesů;
- j) aby nedošlo k dvojímu započítání, produkty výrobního procesu vrácené do téhož výrobního procesu se podle potřeby odečtou od ročních úrovní činnosti v souladu s definicemi produktů stanovenými v příloze I;
- k) v případě, že se získává zpět měřitelné teplo z procesů spojených s dílčím zařízením pro referenční úroveň paliv, aby nedošlo k dvojímu započítání, se od vstupu paliva odečte příslušné množství měřitelného tepla vydělené referenční účinností ve výši 90 %. Stejným způsobem se postupuje v případě zpětného získávání tepla z procesů spojených s dílčím zařízením pro emise z procesů.

Článek 11

Kontrolní systém

1. Provozovatel určí zdroje rizika chyb v toku dat z primárních údajů do konečných údajů ve výkazu základních údajů a vytvoří, zdokumentuje, provádí a udržuje účinný kontrolní systém, aby bylo zajištěno, že zprávy vyplývající z činností týkajících se toku dat neobsahují nesprávné údaje a jsou v souladu s metodickým plánem pro monitorování a s tímto nařízením.

Provozovatel na požádání zpřístupní posouzení rizika podle prvního pododstavce příslušnému orgánu. Provozovatel je také zpřístupní pro účely ověřování.

2. Pro účely odstavce 1 prvního pododstavce provozovatel vytvoří, zdokumentuje, provádí a udržuje písemné postupy pro činnosti týkající se toku dat a pro kontrolní činnosti, a odkazy na tyto postupy uvede v metodickém plánu pro monitorování v souladu s čl. 8 odst. 3.

3. Kontrolní činnosti podle odstavce 2 případně obsahují:

- a) zabezpečení kvality příslušných měřicích zařízení;
- b) zabezpečení kvality systémů informačních technologií zaručující, že příslušné systémy jsou navrženy, zdokumentovány, testovány, prováděny, kontrolovány a udržovány způsobem, který umožňuje spolehlivé, přesné a včasné zpracování dat na základě rizik zjištěných v souladu s odstavcem 1;
- c) oddělení povinností při činnostech týkajících se toku dat a kontrolních činnostech a řízení nezbytných pravomocí;
- d) vnitřní přezkoumání a ověřování údajů;
- e) opravy a nápravná opatření;
- f) řízení externě zajišťovaných procesů;
- g) vedení záznamů a dokumentace, včetně správy verzí dokumentů.

4. Pro účely odst. 3 písm. a) zajistí provozovatel kalibraci všech příslušných měřicích zařízení, jejich nastavení a kontrolu v pravidelných intervalech i před použitím, včetně kontroly podle příslušných norem pro měření porovnatelných s mezinárodními normami pro měření, pokud jsou k dispozici, přiměřených zjištěným rizikům.

Pokud součásti měřicích systémů nelze kalibrovat, uvede je provozovatel v metodickém plánu pro monitorování a navrhne alternativní kontrolní činnosti.

Zjistí-li se, že zařízení nespňuje požadovanou výkonnost, přijme provozovatel neprodleně nezbytná nápravná opatření.

5. Pro účely odst. 3 písm. d) provozovatel přezkoumá a ověří údaje pocházející z činností týkajících se toku dat uvedených v odstavci 2.

Toto přezkoumání a ověření údajů zahrnuje:

- a) kontrolu úplnosti údajů;
- b) porovnání údajů, které provozovatel stanovil v průběhu předchozího základního období, a zejména kontroly souladu na základě časových řad účinnosti každého dílčího zařízení z hlediska emisí skleníkových plynů;
- c) porovnání údajů a hodnot z různých systémů shromažďování provozních údajů, zejména protokolů o výrobě, údajů o prodeji a stavu zásob produktů, na něž se vztahují referenční úrovně produktů;
- d) porovnání a kontrolu úplnosti údajů na úrovni zařízení a dílčích zařízení, aby bylo zajištěno, že jsou splněny požadavky stanovené v čl. 10 odst. 5.

6. Pro účely odstavce 3 písm. e) provozovatel zajistí, že pokud se zjistí, že činnosti týkající se toku dat nebo kontrolní činnosti účinně nefungují nebo nedodržují pravidla stanovená v dokumentaci ohledně postupů pro tyto činnosti, přijmou se neprodleně nápravná opatření a dotčené údaje se opraví.

7. Pro účely odst. 3 písm. f), pokud provozovatel zajišťuje jednu nebo více činností týkajících se toku dat nebo kontrolních činností uvedených v odstavci 1 externě, je povinen provést všechny tyto postupy:

- a) kontrola kvality externě zajištěných činností týkajících se toku dat a kontrolních činností v souladu s tímto nařízením;
- b) stanovení příslušných požadavků na výstupy externě zajištěných procesů a metod používaných v těchto procesech;
- c) kontrola kvality výstupů a metod uvedených pod písmenem b) tohoto odstavce;
- d) zajištění, aby byly externě zajištěné činnosti prováděny tak, aby odpovídaly inherentním a kontrolním rizikům zjištěným při posouzení rizika uvedeného v odstavci 1.

8. Provozovatel monitoruje účinnost kontrolního systému, zejména prostřednictvím vnitřních přezkoumání a na základě zohlednění zjištění ověřovatele během ověřování zpráv pro účely čl. 4 odst. 2.

Pokud provozovatel zjistí, že kontrolní systém není efektivní nebo neodpovídá zjištěným rizikům, zajistí zlepšení kontrolního systému a podle potřeby aktualizuje metodický plán pro monitorování nebo základní písemné postupy pro činnosti týkající se toku dat, posouzení rizik a kontrolních činností.

Článek 12

Chybějící údaje

1. Není-li použití metodického plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem z technických důvodů dočasně proveditelné, použije provozovatel metodu založenou na alternativních zdrojích údajů, které jsou uvedeny v metodickém plánu pro monitorování, za účelem provádění potvrzujících kontrol v souladu s čl. 10 odst. 5 nebo, není-li taková alternativa uvedena v metodickém plánu pro monitorování, alternativní metodu, jež poskytuje nejvyšší dosažitelnou přesnost podle zdrojů obecných údajů a jejich hierarchie stanovené v oddíle 4 přílohy VII, nebo přístup konzervativního odhadu, dokud nejsou obnoveny podmínky pro použití schváleného metodického plánu pro monitorování.

Provozovatel přijme veškerá nezbytná opatření, aby dosáhl okamžité používání schváleného metodického plánu pro monitorování.

2. Pokud chybí údaje relevantní pro výkaz základních údajů, pro něž metodický plán pro monitorování neuvádí alternativní metody monitorování ani alternativní zdroje údajů pro potvrzení údajů nebo pro doplnění chybějících údajů, použije provozovatel vhodnou metodu odhadu pro stanovení konzervativních náhradních údajů za příslušné časové období a zejména pro stanovení chybějícího parametru na základě osvědčených odvětvových postupů, nejnovějších vědeckých a technických znalostí a řádné odůvodnění chybějících údajů a použití těchto metod poskytne v příloze k výkazu základních údajů.

3. Dojde-li k dočasnému odchýlení od schváleného metodického plánu pro monitorování v souladu s odstavcem 1, nebo je-li zjištěno, že údaje relevantní pro výkaz podle odst. 4 odst. 2 písm. a) nebo podle čl. 5 odst. 2 chybí, provozovatel neprodleně vypracuje písemný postup, aby v budoucnosti k tomuto druhu chybějících údajů nedocházelo, a upraví metodický plán pro monitorování v souladu s čl. 9 odst. 3. Provozovatel dále posoudí, zda a jak je nutno aktualizovat kontrolní činnosti uvedené v čl. 11 odst. 3 a podle potřeby změní tyto kontrolní činnosti a příslušné písemné postupy.

Článek 13

Používání elektronických šablon

Členské státy mohou vyžadovat, aby provozovatelé a ověřovatelé při předkládání výkazů základních údajů, metodických plánů pro monitorování a zpráv o ověřování podle čl. 4 odst. 2 a výkazů údajů nových účastníků na trhu, metodických plánů pro monitorování a zpráv o ověřování podle čl. 5 odst. 2 používali elektronické šablony nebo specifické formáty souborů.

KAPITOLA III

Pravidla pro přidělování

Článek 14

Vnitrostátní prováděcí opatření

1. Seznam podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES se předloží Komisi pomocí elektronické šablony poskytnuté Komisí a určí všechny výrobce elektřiny, malá zařízení, jež mohou být vyloučena ze systému EU ETS na základě článků 27 a 27a směrnice 2003/87/ES, a zařízení, jež budou zahrnuta do systému EU ETS podle článku 24 uvedené směrnice.

2. Seznam uvedený v odstavci 1 obsahuje tyto informace o každém stávajícím zařízení, jež žádá o přidělení bezplatných povolenek:

- a) identifikaci zařízení a jeho hranic pomocí identifikačního kódu zařízení uvedeného v protokolu transakcí Evropské unie (EUTL);
- b) informace o činnostech a informace o způsobilosti pro přidělení bezplatných povolenek;
- c) identifikaci každého dílčího zařízení v rámci zařízení;
- d) u každého dílčího zařízení roční úroveň činností a roční emise v každém roce příslušného základního období;
- e) u každého dílčího zařízení informace o tom, zda spadá do odvětví či pododvětví, u něhož se má za to, že mu hrozí značné riziko úniku uhlíku, jak stanoví čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES, případně včetně kódů PRODCOM vyráběných produktů;
- f) u každého dílčího zařízení údaje vykazované v souladu s přílohou IV.

3. Poté, co Komise obdrží seznam uvedený v odstavci 1, posoudí zahrnutí jednotlivých zařízení do seznamu a příslušné údaje předložené v souladu s odstavcem 2.

4. Pokud Komise zařazení určitého zařízení na tento seznam neodmítne, údaje se použijí pro výpočet revidovaných referenčních hodnot podle čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES.

5. Členské státy určí a oznámí předběžné roční množství bezplatných povolenek pro každé zařízení pomocí revidovaných referenčních hodnot pro příslušné období přidělování stanovených v souladu s čl. 16 odst. 2 až 7 a s články 19 až 22.

6. Jakmile je oznámeno předběžné roční množství bezplatných povolenek pro každé zařízení pro příslušné období přidělování, Komise stanoví veškeré faktory vytvořené podle čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, a to tak, že porovná souhrn předběžných ročních množství bezplatných povolenek pro zařízení v každém roce příslušného období přidělování s použitím koeficientů stanovených v příloze V tohoto nařízení s ročním množstvím povolenek, jež se vypočítá podle čl. 10a odst. 5 a 5a směrnice 2003/87/ES pro zařízení, přičemž se zohlední příslušný podíl na ročním celkovém množství v celé Unii stanoveném podle čl. 10 odst. 1 a čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES. Při stanovení se podle potřeby zohlední zahrnutí podle článku 24 a vyloučení podle článku 27 a 27a směrnice 2003/87/ES.

7. Jakmile je stanoven faktor vytvořený podle čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, členské státy určí a předloží Komisi konečné roční množství povolenek na emise, jež bude bezplatně přiděleno každý rok v příslušném období přidělování v souladu s čl. 16 odst. 8.
8. Každý členský stát zpřístupní na požádání výkazy obdržené na základě čl. 4 odst. 2 Komisi.

Článek 15

Historická úroveň činnosti u stávajících zařízení

1. Členské státy posoudí výkazy základních údajů a zprávy o ověřování předložené v souladu s čl. 4 odst. 2, aby byl zajištěn soulad s požadavky tohoto nařízení. Příslušný orgán v případě potřeby požádá provozovatele o opravu jakýchkoli nesrovnalostí nebo chyb, jež mají vliv na určení historických úrovní činnosti. Příslušný orgán může provozovatele požádat, aby předložili více údajů kromě informací a dokumentů, jež mají být poskytnuty v souladu s čl. 4 odst. 2.
 2. Na základě posouzení výkazů základních údajů a zpráv o ověřování členské státy určí historické úrovně činnosti každého dílčího zařízení a zařízení za příslušné základní období. Členské státy se mohou rozhodnout určit historické úrovně činnosti, pouze pokud údaje týkající se zařízení byly v rámci ověřování označeny jako uspokojivé, nebo pokud jsou přesvědčeny, že chybějící údaje, které vedly k danému posudku ověřovatele, jsou důsledkem mimořádných a nepředvídatelných okolností, kterým se nedalo předejít ani v případě, že by byla vynaložena veškerá náležitá péče.
 3. Historická úroveň činnosti týkající se produktů se u každého produktu, pro nějž byla stanovena referenční úroveň podle přílohy I, vztahuje k aritmetickému průměru roční historické výroby tohoto produktu v dotčeném zařízení během základního období.
 4. Historická úroveň činnosti týkající se tepla se vztahuje k aritmetickému průměru ročního historického dovozu (ze zařízení, na které se vztahuje systém EU ETS), výroby nebo dovozu (ze zařízení, na které se vztahuje systém EU ETS) i výroby měřitelného tepla, jež se spotřebovává v rámci hranic zařízení při výrobě produktů, při výrobě jiné mechanické energie než energie používané k výrobě elektřiny, při topení nebo chlazení s výjimkou tepla spotřebovaného při výrobě elektřiny nebo jež se vyvází do zařízení nebo jiného subjektu, na který se nevztahuje systém EU ETS, s výjimkou tepla vyvezeného za účelem výroby elektřiny během základního období a je vyjádřena v terajoulech za rok.
- Historická úroveň činnosti týkající se dálkového vytápění se vztahuje k aritmetickému průměru ročního historického dovozu (ze zařízení, na které se vztahuje systém EU ETS), výroby nebo dovozu (ze zařízení, na které se vztahuje systém EU ETS) i výroby měřitelného tepla během základního období, jež se vyvází za účelem dálkového vytápění, a je vyjádřena v terajoulech za rok.
5. Historická úroveň činnosti týkající se paliva se vztahuje k aritmetickému průměru roční historické spotřeby paliv použitých při výrobě neměřitelného tepla spotřebovaného při výrobě produktů, při výrobě jiné mechanické energie než energie používané k výrobě elektřiny, při topení nebo chlazení s výjimkou tepla spotřebovaného při výrobě elektřiny, včetně bezpečnostního spalování, během základního období a je vyjádřena v terajoulech za rok.
 6. U emisí z procesů, které vznikly v souvislosti s výrobou produktů v dotčeném zařízení během základního období, se historická úroveň činnosti týkající se procesů vztahuje k aritmetickému průměru ročních historických emisí z procesů a je vyjádřena v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého.
 7. Pro účely stanovení hodnot aritmetického průměru podle odstavců 3 až 6 se zohledňují pouze kalendářní roky, během nichž bylo zařízení v provozu alespoň jeden den.

Pokud bylo zařízení v provozu méně než dva kalendářní roky během příslušného základního období, historickými úrovněmi činnosti jsou úrovně činnosti prvního kalendářního roku provozu po zahájení běžného provozu tohoto dílčího zařízení.

Pokud dílčí zařízení nebylo v provozu v kalendářním roce po zahájení běžného provozu během základního období, historická úroveň činnosti se určí při předložení zprávy o úrovni činnosti po prvním kalendářním roce provozu.

8. Odchylně od odstavce 3 členské státy určí historickou úroveň činnosti týkající se produktů u produktů, na něž se vztahují referenční úrovně produktu uvedené v příloze III, na základě aritmetického průměru roční historické výroby podle vzorců uvedených v téže příloze.

Článek 16

Přidělování povolenek na úrovni zařízení pro stávající zařízení

1. Pokud provozovatel stávajícího zařízení předložil platnou žádost o přidělení bezplatných povolenek v souladu s článkem 4, dotčený členský stát na základě údajů shromážděných v souladu s článkem 14 vypočítá pro každý rok počet povolenek na emise, jenž bude od roku 2021 bezplatně přidělován tomuto zařízení.
2. Pro účely výpočtu podle odstavce 1 členské státy nejprve pro každé dílčí zařízení zvlášť stanoví předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise, a to tímto způsobem:
 - a) u dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu odpovídá předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise za daný rok hodnotě této referenční úrovně produktu pro příslušné období přidělování, přijaté v souladu s čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, která se vynásobí příslušnou historickou úrovní činnosti týkající se produktů;
 - b) u dílčího zařízení pro referenční úroveň tepla odpovídá předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise za daný rok hodnotě referenční úrovně tepla pro měřitelné teplo pro příslušné období přidělování, přijaté v souladu s čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, která se vynásobí příslušnou historickou úrovní činnosti týkající se tepla za spotřebu nebo vývoz (do zařízení, na něž se nevztahuje systém EU ETS, nebo jiným subjektům) měřitelného tepla jiného než dálkové vytápění;
 - c) u dílčího zařízení pro dálkové vytápění odpovídá předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise za daný rok hodnotě referenční úrovně tepla pro měřitelné teplo pro příslušné období přidělování, přijaté v souladu s čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, která se vynásobí příslušnou historickou úrovní činnosti týkající se dálkového vytápění;
 - d) u dílčího zařízení pro referenční úroveň paliva odpovídá předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise za daný rok hodnotě referenční úrovně paliva za příslušné pětileté období, přijaté v souladu s čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, která se vynásobí příslušnou historickou úrovní činnosti týkající se paliva za spotřebované palivo;
 - e) u dílčího zařízení pro emise z procesů odpovídá předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise za daný rok historické úrovní činnosti týkající se procesů vynásobené hodnotou 0,97.

Je-li dílčí zařízení v provozu méně než jeden kalendářní rok po zahájení běžného provozu během základního období, předběžné množství přidělených povolenek se určí poté, co vykáže historickou úroveň činnosti.

3. Pro účely čl. 10b odst. 4 směrnice 2003/87/ES se koeficienty uvedené v příloze V tohoto nařízení použijí na předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených jednotlivým dílčím zařízením podle odstavce 2 tohoto článku za daný rok v případě, že procesy v těchto dílčích zařízeních spadají do odvětví a pododvětví, u nichž se nemá za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku, jak stanoví čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES.

Odchylně od prvního pododstavce je pro dílčí zařízení pro dálkové vytápění koeficientem, který se použije, hodnota 0,3.

4. V případě, že procesy v dílčích zařízeních uvedených v odstavci 2 spadají do odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku, jak stanoví čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES, koeficientem, který se použije, je hodnota 1.
5. Předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělené dílčím zařízením, která získala měřitelné teplo od dílčích zařízení vyrábějících produkty, na které se vztahují referenční úrovně kyseliny dusičné, se sníží o roční historickou spotřebu tohoto tepla během základního období, která se vynásobí hodnotou referenční úrovně tepla pro toto měřitelné teplo pro příslušné období přidělování přijatou v souladu s čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES.

Od roku 2026 se předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělené dílčím zařízením pro referenční úroveň produktu pro příslušné období přidělování sníží o roční historické emise pocházející ze spalovaných odpadních plynů s výjimkou bezpečnostního spalování, které nebyly využity za účelem výroby měřitelného tepla, neměřitelného tepla nebo elektřiny.

6. Předběžným ročním množstvím povolenek na emise bezplatně přidělených jednotlivým zařízením je souhrn předběžného ročního množství bezplatně přidělených povolenek na emise všech dílčích zařízení, které se vypočítá podle odstavců 2 až 5.

V případě, že zařízení zahrnuje dílčí zařízení vyrábějící buničinu (sulfátovou krátkovláknitou buničinu, sulfátovou dlouhovláknitou buničinu, termomechanickou a mechanickou buničinu, sulfátovou buničinu nebo další druhy buničiny, na které se nevztahuje referenční úroveň produktu), která vyvázejí měřitelné teplo do jiných technicky propojených dílčích zařízení, v předběžném ročním množství bezplatně přidělených povolenek na emise se zohlední – aniž je tím dotčeno předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených jiným dílčím zařízením dotčeného zařízení – předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise, pouze pokud jsou produkty z buničiny vyrobené tímto dílčím zařízením uvedeny na trh a nejsou v tomtéž zařízení ani v jiných technicky propojených zařízeních zpracovávány na papír.

7. Při stanovování předběžného ročního množství povolenek na emise bezplatně přidělených jednotlivým zařízením členské státy a provozovatelé zajistí, aby emise nebo úrovně činnosti nebyly započteny dvakrát a aby množství přidělených povolenek nebylo záporné. Emise se nezapočítávají dvakrát zejména v případě, že zařízení dováží meziprodukt, na nějž se vztahuje referenční úroveň produktu podle definice příslušných systémových hranic stanovené v příloze I, při stanovování předběžného ročního množství bezplatných povolenek na emise přidělených oběma dotčeným zařízením.

8. Konečným ročním množstvím povolenek na emise bezplatně přidělených jednotlivým stávajícím zařízením je s výjimkou zařízení, na něž se vztahuje čl. 10a odst. 3 směrnice 2003/87/ES, předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených jednotlivým zařízením určené v souladu s odstavcem 6 tohoto článku, jež se vynásobí koeficientem stanoveným v souladu s čl. 14 odst. 6 tohoto nařízení.

U zařízení, na něž se vztahuje čl. 10a odst. 3 směrnice 2003/87/ES a která jsou způsobilá pro přidělování bezplatných povolenek na emise, odpovídá konečné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise předběžnému ročnímu množství povolenek na emise bezplatně přidělených jednotlivým zařízením určenému v souladu s odstavcem 6 tohoto článku, které se každoročně upraví o lineární faktor uvedený v článku 9 směrnice 2003/87/ES, přičemž referenčním množstvím je předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených dotčenému zařízení na rok 2013, s výjimkou roků, ve kterých je toto množství přidělených povolenek upraveno jednotným způsobem podle čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES.

Odchylně od druhého pododstavce pro každý rok, pro který je koeficient určený v souladu s čl. 14 odst. 6 nižší než 100 %, u zařízení, na něž se vztahuje čl. 10a odst. 3 směrnice 2003/87/ES a která jsou způsobilá pro přidělení bezplatných povolenek na emise, odpovídá konečné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise předběžnému ročnímu množství povolenek na emise bezplatně přidělených jednotlivým zařízením určenému v souladu s odstavcem 6 tohoto článku, které se každoročně upraví pomocí koeficientu určeného v souladu s čl. 14 odst. 6 tohoto nařízení.

9. Pro účely výpočtů uvedených v odstavcích 1 až 8 se množství povolenek pro dílčí zařízení a zařízení vyjadřuje jako nejbližší celé číslo.

Článek 17

Historická úroveň činnosti u nových účastníků na trhu

Členské státy určí historické úrovně činnosti pro každého nového účastníka na trhu a jeho dílčí zařízení takto:

- a) historickou úroveň činnosti týkající se produktů je u každého produktu, pro nějž byla stanovena referenční úroveň podle přílohy I tohoto nařízení nebo podle článku 24 směrnice 2003/87/ES, úroveň činnosti v prvním kalendářním roce po zahájení běžného provozu při výrobě tohoto produktu v dotčeném dílčím zařízení;
- b) historickou úroveň činnosti týkající se tepla je úroveň činnosti v prvním kalendářním roce po zahájení běžného provozu při dovozu (ze zařízení, na které se vztahuje systém EU ETS), výrobě nebo dovozu (ze zařízení, na které se vztahuje systém EU ETS) i výrobě měřitelného tepla, jež se spotřebovává v rámci hranic zařízení při výrobě produktů, při výrobě jiné mechanické energie než energie používané k výrobě elektřiny, při topení nebo chlazení s výjimkou tepla spotřebovaného při výrobě elektřiny nebo jež se vyváží do zařízení nebo jiného subjektu, na který se nevztahuje systém EU ETS, s výjimkou tepla vyvezeného za účelem výroby elektřiny;
- c) historickou úroveň činnosti týkající se dálkového vytápění je úroveň činnosti v prvním kalendářním roce po zahájení běžného provozu při dovozu (ze zařízení, na které se vztahuje systém EU ETS), výrobě nebo dovozu (ze zařízení, na které se vztahuje systém EU ETS) i výrobě měřitelného tepla, jež se vyváží za účelem dálkového vytápění;
- d) historickou úroveň činnosti týkající se paliva je úroveň činnosti v prvním kalendářním roce po zahájení běžného provozu při spotřebě paliv použitých při výrobě neměřitelného tepla spotřebovaného při výrobě produktů, při výrobě jiné mechanické energie než energie používané k výrobě elektřiny, při topení nebo chlazení s výjimkou tepla spotřebovaného při výrobě elektřiny, včetně bezpečnostního spalování v dotčeném zařízení;

- e) úroveň činnosti týkající se emisí z procesů je úroveň činnosti v prvním kalendářním roce po zahájení běžného provozu při produkci emisí z procesů výrobní jednotky;
- f) odchylně od písmene a) je historickou úrovní činnosti týkající se produktů u produktů, na něž se vztahuje referenční úroveň uvedená v příloze III, úroveň činnosti v prvním kalendářním roce po zahájení běžného provozu při výrobě tohoto produktu v dotčeném dílčím zařízení, určená v souladu se vzorci stanovenými v uvedené příloze.

Článek 18

Přidělování povolenek novým účastníkům na trhu

1. Pro účely přidělování bezplatných povolenek na emise novým účastníkům na trhu vypočítají členské státy předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených od zahájení běžného provozu zařízení u každého dílčího zařízení zvláště takto:

- a) u každého dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu, dílčího zařízení pro referenční úroveň tepla a dílčího zařízení pro referenční úroveň paliva odpovídá předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise na daný rok hodnotě této referenční úrovně pro příslušné období vynásobené příslušnou historickou úrovní činnosti;
- b) u každého dílčího zařízení pro emise z procesů odpovídá předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise na daný rok historické úrovni činnosti týkající se procesů vynásobené hodnotou 0,97.

Pro výpočet předběžného ročního množství povolenek na emise bezplatně přidělených novým účastníkům na trhu se obdobně použije čl. 16 odst. 3 až 5 a odst. 7.

2. Předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise na kalendářní rok, v němž dojde k zahájení běžného provozu, odpovídá hodnotě použitelné referenční hodnoty pro jednotlivá dílčí zařízení vynásobené úrovní činnosti tohoto roku.

3. Předběžným ročním množstvím bezplatně přidělených povolenek na emise pro každé zařízení je souhrn předběžného ročního množství povolenek na emise bezplatně přidělených všem dílčími zařízeními, které se vypočítá podle odstavců 1 a 2. Použije se čl. 16 odst. 6 druhý pododstavec.

4. Členské státy neprodleně oznámí Komisi roční množství povolenek na emise pro každé zařízení bezplatně přidělených novým účastníkům na trhu.

Povolenky na emise z rezervy vytvořené pro nové účastníky na trhu podle čl. 10a odst. 7 směrnice 2003/87/ES přidělí Komise od data doručení tohoto oznámení na základě zásady „kdo dřív přijde, je dřív na řadě“.

Komise může předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených konkrétnímu zařízení zamítnout.

5. Konečné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise odpovídá předběžnému ročnímu množství povolenek na emise bezplatně přidělených jednotlivým zařízením určenému v souladu s odstavci 1 až 4, které se každoročně upraví o lineární koeficient uvedený v článku 9 směrnice 2003/87/ES, přičemž referenčním množstvím je předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených dotčenému zařízení na první rok příslušného období pro přidělování.

6. Pro účely výpočtů uvedených v odstavcích 1 až 5 se množství povolenek pro dílčí zařízení a zařízení vyjadřuje jako nejbližší celé číslo.

Článek 19

Přidělování povolenek na provoz ethylenové jednotky

Odchylně od čl. 16 odst. 2 písm. a) a čl. 18 odst. 1 písm. a) odpovídá předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených dílčímu zařízení pro referenční úroveň produktu v souvislosti s výrobou chemických látek vysoké hodnoty (dále jen „HVC“) hodnotě referenční úrovně produktu pro provoz ethylenové jednotky pro příslušné období přidělování, která se vynásobí historickou úrovní činnosti stanovenou v souladu s přílohou III a podílem celkových přímých emisí včetně emisí z čistého dovezeného tepla za základní období uvedené v čl. 15 odst. 2 nebo případně za první kalendářní rok po zahájení běžného provozu uvedený v čl. 17 písm. a) vypočtených v souladu s čl. 22 odst. 2 a vyjádřených v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého, a souhrnem těchto celkových přímých emisí a příslušných

nepřímých emisí za základní období uvedené v čl. 15 odst. 2 nebo případně za první kalendářní rok po zahájení běžného provozu uvedený v čl. 17 písm. a), které se vypočítají v souladu s čl. 22 odst. 3. K výsledku tohoto výpočtu se připočítá střední hodnota historické produkce vodíku z doplňkové frakce, vyjádřená v tunách vodíku, která se vynásobí 1,78 tuny oxidu uhličitého na tunu vodíku, střední hodnota historické produkce ethylenu z doplňkové frakce, vyjádřená v tunách ethylenu, která se vynásobí 0,24 tuny oxidu uhličitého na tunu ethylenu, a střední hodnota historické produkce dalších chemických látek vysoké hodnoty jiných než vodík a ethylen z doplňkové frakce, vyjádřená v tunách HVC, která se vynásobí 0,16 tuny oxidu uhličitého na tunu HVC.

Článek 20

Přidělování povolenek na monomer vinylchloridu

Odchylně od čl. 16 odst. 2 písm. a) a čl. 18 odst. 1 písm. a) odpovídá předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených dílčímu zařízení v souvislosti s výrobou monomeru vinylchloridu (dále jen „VCM“) hodnotě referenční úrovně VCM pro příslušné období přidělování, která se vynásobí historickou úrovní činnosti pro výrobu VCM, vyjádřenou v tunách, a podílem přímých emisí vyprodukovaných při výrobě VCM včetně emisí z čistého dovezeného tepla za základní období uvedené v čl. 15 odst. 2 nebo případně za první kalendářní rok po zahájení běžného provozu uvedený v čl. 17 písm. a), které se vypočítají v souladu s čl. 22 odst. 2 a které jsou vyjádřeny v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého, a souhrnem těchto přímých emisí a emisí spojených s výrobou vodíku pro účely výroby VCM za základní období uvedené v čl. 15 odst. 2 nebo případně za první kalendářní rok po zahájení běžného provozu uvedený v čl. 17 písm. a), které jsou vyjádřeny v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého a vypočítány na základě historické spotřeby tepla při spalování vodíku vyjádřené v terajoulech, vynásobeným hodnotou referenční úrovně tepla pro příslušné období přidělování.

Článek 21

Toky tepla mezi zařízeními

V případě, že dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu zahrnuje měřitelné teplo dovezené ze zařízení nebo jiného subjektu, na který se nevztahuje systém EU ETS, předběžné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených dotčenému dílčímu zařízení pro referenční úroveň produktu stanovené podle čl. 16 odst. 2 písm. a) nebo případně podle čl. 18 odst. 1 písm. a) se sníží o množství tepla historicky dovezeného ze zařízení nebo jiného subjektu, na který se v daném roce systém EU ETS nevztahuje, vynásobené hodnotou referenční úrovně tepla pro měřitelné teplo pro příslušné období přidělování.

Článek 22

Vzájemná zaměnitelnost paliva a elektřiny

1. U každého dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu odpovídající referenční úrovni produktu uvedené v oddíle 2 přílohy I při zohlednění vzájemné zaměnitelnosti paliva a elektřiny odpovídá předběžné roční množství bezplatně přidělených povolenek na emise hodnotě příslušné referenční úrovně produktu pro příslušné období přidělování, která se vynásobí historickou úrovní činnosti týkající se produktů a podílem celkových přímých emisí včetně emisí z čistého dovezeného tepla za základní období uvedené v čl. 15 odst. 2 nebo případně za první kalendářní rok po zahájení běžného provozu uvedený v čl. 17 písm. a), vypočtených v souladu s odstavcem 2 a vyjádřených v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého, a souhrnem těchto celkových přímých emisí a příslušných nepřímých emisí za základní období uvedené v čl. 15 odst. 2 nebo případně za první kalendářní rok po zahájení běžného provozu uvedený v čl. 17 písm. a), které se vypočítají v souladu s odstavcem 3.
2. Pro účely výpočtu emisí z čistého dovezeného tepla se množství měřitelného tepla spotřebovaného při výrobě dotčeného produktu a dovezeného ze zařízení, na která se vztahuje systém EU ETS, během základního období uvedeného v čl. 15 odst. 2 nebo případně za první kalendářní rok po zahájení běžného provozu uvedený v čl. 17 písm. a) vynásobí hodnotou referenční úrovně tepla pro příslušné období přidělování.
3. Pro účely výpočtu nepřímých emisí se příslušné nepřímé emise vztahují k příslušné spotřebě elektřiny, jak je uvedeno v definici procesů a emisí zahrnutých v příloze I, během základního období uvedeného v čl. 15 odst. 2 nebo případně za první kalendářní rok po zahájení běžného provozu uvedený v čl. 17 písm. a), vyjádřené v megawatthodinách, při výrobě dotčeného produktu, která se vynásobí 0,376 tuny oxidu uhličitého na megawatthodinu a je vyjádřena v tunách oxidu uhličitého.

Článek 23

Změny v přidělování povolenek zařízení

1. Provozovatelé informují dotčený příslušný orgán o veškerých změnách týkajících se provozu zařízení, jež mají dopad na přidělování povolenek zařízení. Členské státy mohou stanovit lhůtu pro takové oznámení a mohou vyžadovat použití elektronických šablon nebo specifické formáty souborů.

2. Po posouzení příslušných informací příslušný orgán předloží Komisi veškeré příslušné informace, včetně revidovaného konečného ročního množství povolenek na emise bezplatně přidělených dotčenému zařízení.

Příslušný orgán předloží příslušné informace podle prvního pododstavce pomocí elektronického systému provozovaného Komisí.

3. Komise může revidované konečné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených dotčenému zařízení zamítnout.

4. Komise na základě obdrženého oznámení přijme rozhodnutí, informuje o něm dotčený příslušný orgán a v případě potřeby zanesе změny do registru Unie zřízeného podle článku 19 směrnice 2003/87/ES a do protokolu transakcí Evropské unie (EUTL) uvedeného v článku 20 uvedené směrnice.

Článek 24

Zřeknutí se bezplatných povolenek

1. Provozovatel, jemuž byly poskytnuty bezplatné povolenky, se jich může kdykoli během příslušného období přidělování zříci ve vztahu ke všem nebo k určitým dílčím zařízením předložením žádosti příslušnému orgánu.

2. Po posouzení příslušných informací příslušný orgán předloží Komisi revidované konečné roční množství povolenek na emise bezplatně přidělených dotčenému zařízení, jak je popsáno v čl. 23 odst. 2.

Revidované přidělování se týká kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byla podána žádost uvedená v odstavci 1.

3. Komise přijme rozhodnutí ohledně vzdání se a dále se řídí postupem podle čl. 23 odst. 4.

4. Provozovatel nemá právo svou žádost uvedenou v odstavci 1 stáhnout během téhož období přidělování.

Článek 25

Fúze a rozdělení

1. Provozovatelé nových zařízení vzniklých v důsledku fúze nebo rozdělení poskytnou příslušnému orgánu podle potřeby tuto dokumentaci:

- a) jména, adresy a kontaktní údaje provozovatelů dříve samostatných nebo jednotlivých zařízení;
- b) jména, adresy a kontaktní údaje provozovatelů nově vytvořených zařízení;
- c) podrobný popis hranic částí dotčených zařízení, pokud existují;
- d) identifikační kód povolení a identifikační kód nově vytvořeného (vytvořených) zařízení v registru Unie.

2. Zařízení vzniklé v důsledku fúze nebo rozdělení předloží příslušnému orgánu výkazy a zprávy uvedené v čl. 4 odst. 2. Pokud zařízení před fúzí nebo rozdělením byla novými účastníky na trhu, provozovatelé sdělí příslušnému orgánu údaje od zahájení běžného provozu.

3. Fúze nebo rozdělení zařízení včetně rozdělení v rámci stejné skupiny společností posoudí příslušný orgán. Příslušný orgán oznámí Komisi změnu provozovatelů.

Na základě údajů obdržených podle odstavce 2 příslušný orgán stanoví historické úrovně činnosti v základním období pro každé dílčí zařízení každého nově vytvořeného zařízení po fúzi nebo rozdělení. V případě, že je dílčí zařízení rozděleno do dvou nebo více dílčích zařízení, historická úroveň činnosti a přidělování povolenek dílčím zařízením po fúzi je založeno na historických úrovních činnosti příslušných technických jednotek zařízení v základním období před rozdělením.

4. Na základě historických úrovní činnosti po fúzích nebo rozděleních odpovídá přidělování bezplatných povolenek zařízením po fúzích nebo rozděleních konečnému množství bezplatných povolenek před fúzemi nebo rozděleními.
5. Komise přezkoumá každé přidělení povolenek zařízením po fúzích nebo rozděleních a výsledky tohoto posouzení sdělí příslušnému orgánu.

Článek 26

Ukončení provozu zařízení

1. Má se za to, že zařízení ukončilo provoz, je-li splněna některá z těchto podmínek:
 - a) příslušné povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů bylo odejmuto, včetně případů, kdy zařízení již nesplňuje prahové hodnoty činností uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES;
 - b) zařízení již není v provozu a obnovení provozu není technicky možné.
2. V případě, že zařízení ukončilo provoz, dotčený členský stát mu od roku následujícím po roce, v němž byl provoz ukončen, již nevydává povolenky na emise.
3. Členské státy mohou přerušit vydávání povolenek na emise zařízením, jež přerušily provoz, dokud se neprokáže, zda provoz obnoví.

KAPITOLA IV

Závěrečná ustanovení

Článek 27

Zrušení rozhodnutí 2011/278/EU

Rozhodnutí 2011/278/EU se s účinností od 1. ledna 2021 zrušuje. Nadále však platí pro přidělování povolenek týkající se období před 1. lednem 2021.

Článek 28

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. prosince 2018.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Referenční hodnoty

1. Definice referenčních úrovní produktu a systémových hranic bez zřetele ke vzájemné zaměnitelnosti paliva a elektřiny

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
Koks	Koks z koksovacích pecí (získaný karbonizací koksovateľného uhlí při vysokých teplotách) nebo plynárenský koks (vedlejší produkt plynáren) vyjádřený v tunách hořlaviny koksu, stanovený na výstupu z koksovny nebo plynárny. Na hnědouhelný koks se tato referenční úroveň nevztahuje. Koksování v rafinériích není zahrnuto, ale vztahuje se na ně metodika CWT pro rafinérie.	Zahrnuje všechny postupy přímo či nepřímě spojené s výrobními jednotkami koksárenská pec, spalování H ₂ S/NH ₃ , předehřívání (rozmrazování) uhlí, extraktor koksárenského plynu, odsiřovací jednotka, destilační jednotka, zařízení na výrobu páry, regulace tlaku v bateriích, biologické čištění odpadních vod, různé ohřívání vedlejších produktů a separátor vodíku. Zahrnuje čištění koksárenského plynu.	0,286
Aglomerovaná ruda	Aglomerovaný železnorudný produkt obsahující drčenou železnou rudu, tavidla a recyklační materiály obsahující železo, s chemickými a fyzikálními vlastnostmi, jako je úroveň zásaditosti, mechanické pevnosti a pórovitosti, které jsou nutné k tomu, aby bylo možné železo a nezbytná tavidla podrobit procesům redukce železné rudy. Vyjádřená v tunách aglomerované rudy na výstupu z aglomeračního zařízení.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímě spojené s výrobními jednotkami spékací pás, zážeh, jednotka přípravy vsázky, třídění horkého aglomerátu, chlazení aglomerátu, prosévání za studena a výroba páry.	0,171
Tekutý kov	Tekuté železo nasycené uhlíkem za účelem dalšího zpracování považované za produkt z vysokých pecí a vyjádřené v tunách tekutého železa v místě výstupu z vysoké pece. Na obdobné produkty, jako jsou feroslitiny, se tato referenční úroveň produktu nevztahuje. Zbytkové látky a vedlejší produkty se nepovažují za součást produktu.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímě spojené s výrobními jednotkami vysoká pec, jednotky pro manipulaci s kovem v horkém stavu, dmýchadla vysoké pece, Cowperův ohříváč větru, kyslíkový konvertor, jednotky sekundární metalurgie, vakuové pánve, lící zařízení jednotky (včetně řezání), úprava strusky, příprava zavázky, čištění vysokopecního plynu, odprašovací stanice, předehřev železného šrotu, vysoušení uhlí pro PCI, předehřev odlévacích pánví, předehřev forem pro odlití ingotů, výroba stlačeného vzduchu, zařízení pro zpracování prachu (briketování), zařízení pro zpracování kalů (briketování), vstřikování páry do vysoké pece, závod na výrobu páry, ochlazování konvertorového plynu (BOF) apod.	1,328

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
Předem vypalovaná anoda	Anody pro použití při elektrolýze hliníku sestávající z ropného koksu, smoly a běžně recyklovaných anod, jejichž tvar byl speciálně vyvinut pro konkrétní tavicí pec a jež jsou vypalovány v anodových pecích při teplotách kolem 1 150 °C. Tato referenční úroveň produktu se nevztahuje na anody Söderberg.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou předem vypalovaných anod.	0,324
Hliník	Surový nelegovaný tekutý hliník vyrobený elektrolýzou. Vyjádřený v tunách naměřených mezi elektrolytickou sekcí a udržovací pecí lící haly, před přidáním slitin a sekundárního hliníku.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobním krokem elektrolýza. Emise pocházející z udržovacích pecí a lití a emise související s výrobou anod jsou vyloučeny.	1,514
Šedý cementový slínek	Šedý cementový slínek vyjádřený jako celkové množství vyrobeného slínku.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou šedého cementového slínku.	0,766
Bílý cementový slínek	Bílý cementový slínek pro použití jako hlavní pojící složka při výrobě materiálů, jako jsou spárové vložky, keramická lepidla, izolace a kotvicí malty, malty pro průmyslové podlahy, suché omítkové směsi, opravné malty a vodotěsné nátěry s maximálním průměrným obsahem Fe_2O_3 0,4 % hmotn., Cr_2O_3 0,003 % hmotn. a Mn_2O_3 0,03 % hmotn. Vyjádřený v tunách bílého cementového slínku (jako 100 % slínek).	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou bílého cementového slínku.	0,987
Vápno	Nehašené vápno: oxid vápenatý (CaO) vyrobený dekarbonizací vápence (CaCO_3). Vyjádřené v tunách „standardního čistého“ vápna definovaného jako vápno s obsahem volného CaO 94,5 %. Tato referenční úroveň produktu se nevztahuje na vápno vyrobené a spotřebované ve stejném zařízení pro čisticí procesy. Na interní výrobu vápna v odvětví buničiny se již vztahují příslušné referenční úrovně buničiny, a není proto působivá pro dodatečné přidělení povolenek na základě referenční úrovně vápna.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou vápna.	0,954
Dolomitické vápno	Dolomitické vápno nebo kalcinovaný dolomit jako směs oxidů vápníku a hořčíku vyrobená dekarbonizací dolomitu ($\text{CaCO}_3 \cdot \text{MgCO}_3$) s obsahem zbytkového CO_2 vyšším než 0,25 %, obsahem volného MgO mezi 25 % a 40 % a objemovou hmotností komerčního produktu nižší než 3,05 g/cm ³ . Dolomitické vápno se vyjadřuje v kvalitě „standardní čisté dolomitické vápno“ s obsahem volného CaO 57,4 % a obsahem volného MgO 38,0 %.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou dolomitického vápna, zejména přípravu paliva, kalcinaci/slinování a čištění spalin.	1,072

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
Slinuté dolomitické vápno	Směs oxidů vápníku a hořčíku používaná výlučně k výrobě žáruvzdorných cihel a jiných žáruvzdorných výrobků o objemové hmotnosti min. 3,05 g/cm ³ . Vyjádřené v tunách obchodovatelného slinutého dolomitického vápna.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou slinutého dolomitického vápna.	1,449
Plavené sklo	Plavené/broušené/leštěné sklo (v tunách skla opouštějícího chladicí pec).	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními kroky tavicí vana, čerící část, pracovní část, lázeň a chladicí pec. Vyloučeny jsou dokončovací dílny, které je možné fyzicky oddělit od předcházejícího procesu, jako je potahování, vrstvení a tvrzení mimo výrobní linku.	0,453
Lahve a džbány z nebarveného skla	Lahve z nebarveného skla o jmenovité kapacitě < 2,5 l, na nápoje a potraviny, vyráběné v peci, kde nedochází k záměrnému přidávání barvy (kromě lahví potažených usní nebo kompozitní usní a dětských lahví) s výjimkou výrobků z extra bílého flintového skla, s obsahem oxidu železitého vyjádřeným jako hmotnostní podíl Fe ₂ O ₃ nižší než 0,03 % a s barevnou souřadnicí L v pásmu 100 až 87, souřadnicí a v pásmu 0 až -5 a souřadnicí b v pásmu 0 až 3 (s použitím barevného modelu CIELAB, který doporučuje Commission Internationale d'Éclairage), vyjádřené v tunách baleného produktu.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními kroky manipulace s materiálem, tavení, tvarování, další návazné zpracování, balení a pomocné procesy.	0,382
Lahve a džbány z barveného skla	Lahve z barveného skla o jmenovité kapacitě < 2,5 l, na nápoje a potraviny (kromě lahví potažených usní nebo kompozitní usní a dětských lahví), jež nesplňují definici referenční úrovně produktu pro lahve a džbány z nebarveného skla, vyjádřené v tunách baleného produktu.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními kroky manipulace s materiálem, tavení, tvarování, další návazné zpracování, balení a pomocné procesy.	0,306
Výrobky z nekonečných skleněných vláken	Tavené sklo pro výrobu produktů z nekonečných skleněných vláken, a sice skleněné stříže, provazců, příze a ostatních výrobků ze střížových skleněných vláken a rohoží, vyjádřené v tunách taveného skla opouštějícího předpecí, vypočtené z množství surovin vstupujících do peci po odečtení emisí těkavých plynů. Tato referenční úroveň nezahrnuje výrobky z minerální vlny pro tepelnou, zvukovou a požární izolaci.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními procesy tavení skla v pecích a čerení skla v předpecí, zejména přímé emise CO ₂ související s emisemi CO ₂ z těchto procesů pocházejícími z dekarbonizace minerálních surovin pro výrobu skla během tavení. Tato referenční úroveň produktu nezahrnuje procesy dalšího návazného zpracování, jež přetvářejí vlákna v prodejní výrobky. Podpůrné procesy, jako je manipulace s materiálem, jsou považovány za služby a jsou mimo systémové hranice.	0,406

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
Lícové cihly	Lícové cihly o hustotě > 1 000 kg/m ³ používané pro zednické práce podle normy EN 771-1, kromě dlaždic, kabřincových cihel a modrých redukčně pálených lícových cihel.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními procesy příprava surovin, míšení složek, tvarování a formování, sušení, vypalování a povrchová úprava produktů a čištění spalin.	0,139
Dlaždice	Cihelné dlaždice na podlahy jakékoli barvy podle normy EN 1344. Vyjádřené v tunách dlaždic jako čistého obchodovatelného produktu.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními procesy příprava surovin, míšení složek, tvarování a formování, sušení, vypalování a povrchová úprava produktů a čištění spalin.	0,192
Krytinové tašky	Pálené krytinové tašky specifikované v normě EN 1304:2005 kromě modrých redukčně pálených krytinových tašek a příslušenství. Vyjádřené v tunách obchodovatelných krytinových tašek.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními procesy příprava surovin, míšení složek, tvarování a formování, sušení, vypalování a povrchová úprava produktů a čištění spalin.	0,144
Prášek sušený rozprašováním	Prášek sušený rozprašováním pro výrobu za sucha lisovaných obkládaček a podlahových dlaždic. Vyjádřený v tunách vyrobeného prášku.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou prášku sušeného rozprašováním.	0,076
Sádra	Sádry obsahující pálenou sádro nebo síran vápenatý (pro použití ve stavebnictví, pro použití k apretaci tkanin nebo povrchovou úpravu papíru, pro použití v zubním lékařství, pro použití při sanaci půdy), v tunách štku (obchodovatelná produkce). Tato referenční úroveň produktu se nevztahuje na alfa sádry, sádry, které se dále zpracovávají na sádrokarton a výrobu meziprojektu sušená sekundární sádra.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními kroky mletí, sušení a pálení sádry.	0,048
Sušená sekundární sádra	Sušená sekundární sádra (syntetická sádra vyrobená recyklací jako vedlejší produkt energetického odvětví nebo materiál recyklovaný ze stavebního odpadu a demolic), vyjádřené v tunách výrobku.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené se sušením sekundární sádry.	0,017

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
Sulfátová krátkovláknitá buničina	Sulfátová krátkovláknitá buničina je dřevná buničina vyrobená sulfátovým chemickým procesem z varného roztoku, pro kterou je typická délka vlákna 1–1,5 mm a která se používá hlavně k výrobě produktů s velmi jemnou strukturou a velkým objemem, jako je hedvábný papír nebo papír do tiskáren, vyjádřená v ADT (Air Dried Tonnes, tunách produktu vysušeného na vzduchu) čisté obchodovatelné produkce měřené na konci výrobního procesu. Metrická tuna buničiny vysušené na vzduchu znamená obsah sušiny 90 %.	Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí procesu výroby buničiny (zejména holandr, regenerační kotel, sekci sušení a vápenou pec a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený). Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, pelletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění.	0,12
Sulfátová dlouhovláknitá buničina	Sulfátová dlouhovláknitá buničina je dřevná buničina vyrobená sulfátovým chemickým procesem z varného roztoku, pro kterou je typická délka vlákna 3–3,5 mm, včetně bělené a nebělené buničiny, vyjádřená v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce měřené na konci výrobního procesu. Metrická tuna buničiny vysušené na vzduchu znamená obsah sušiny 90 %.	Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí procesu výroby buničiny (zejména holandr, regenerační kotel, sekci sušení a vápenou pec a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený). Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, pelletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění.	0,06
Sulfitová buničina, termomechanická a mechanická buničina	Sulfitová buničina vyrobená specifickým procesem výroby buničiny, např. buničina vyrobená vařením dřevěných štěpek v tlakové nádobě za přítomnosti roztoku bisulfitu, vyjádřená v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce měřené na konci výrobního procesu. Metrická tuna buničiny vysušené na vzduchu znamená obsah sušiny 90 %. Sulfitová buničina může být buď bělená, nebo nebělená. Mechanická buničina v kvalitě: TMP (termomechanická buničina) a dřevovina, vyjádřená v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce měřené na konci výrobního procesu. Metrická tuna buničiny vysušené na vzduchu znamená obsah sušiny 90 %. Mechanická buničina může být bělená, nebo nebělená.	Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí procesu výroby buničiny (zejména holandr, regenerační kotel, sekci sušení a vápenou pec a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený). Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, pelletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění.	0,02

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
	Tato skupina nezahrnuje menší podskupiny polochemické buničiny a CTMP – chemicko-termomechanické buničiny a rozpustné buničiny.		
Buničina ze sběrového papíru	<p>Buničina z vláken získaných ze sběrového papíru, kartonu nebo lepenky (odpadu a výmětu) nebo z jiných celulózových vláknovin, vyjádřená v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce měřené na konci výrobního procesu. Metrická tuna buničiny vysušené na vzduchu znamená obsah sušiny 90 %.</p> <p>V případě výroby buničiny je výroba definována jako celkové množství vyrobené buničiny zahrnující jak buničinu pro interní dodání do papírny, tak komerční buničinu.</p>	Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí výroby buničiny ze sběrového papíru, a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený. Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, peletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění.	0,039
Novinový papír	Specifická jakost papíru, v kotoučích nebo arších, vyjádřená v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce definované jako papír s obsahem vlhkosti 6 %.	Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí procesu výroby papíru (zejména stroj na výrobu papíru a lepenky a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený a paliva přímo používaná ve výrobním procesu). Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, peletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění.	0,298
Nenatíraný bezdřevý papír	<p>Nenatíraný bezdřevý papír, který zahrnuje nenatírané mechanické a nenatírané bezdřevé papíry, vyjádřený v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce definované jako papír s obsahem vlhkosti 6 %.</p> <ol style="list-style-type: none"> Nenatírané bezdřevé papíry zahrnují papíry vhodné pro tisk nebo pro jiné grafické účely, vyrobené z různých, hlavně primárních vláken, s různě velkým obsahem minerální složky a různými procesy konečné úpravy. Nenatírané mechanické papíry zahrnují specifické jakosti papíru vyrobeného z mechanické buničiny, používané k balení nebo ke grafickým účelům/k tisku časopisů. 	Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí procesu výroby papíru (zejména stroj na výrobu papíru a lepenky a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený a paliva přímo používaná ve výrobním procesu). Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, peletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění.	0,318

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
Natíraný bezdřevý papír	Natíraný bezdřevý papír, který zahrnuje natírané mechanické a natírané bezdřevé papíry, vyjádřené v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce definované jako papír s obsahem vlhkosti 6 %.	Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí procesu výroby papíru (zejména stroj na výrobu papíru a lepenky a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený a paliva přímo používaná ve výrobním procesu). Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, peletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění.	0,318
Hedvábný papír	Hedvábné papíry zahrnují širokou škálu hedvábných a jiných hygienických papírů pro použití v domácnosti nebo v komerčních a průmyslových prostorách, jako je toaletní a odličovací papír, kuchyňské utěrky, ručníky a průmyslové utěrky, výroba dětských plen, hygienických vložek atd. Do této skupiny nepatří hedvábný papír sušený vzduchem (TAD, Through Air Dried). Vyjádřené v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce na tamburu definované jako papír s obsahem vlhkosti 6 %.	Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí procesu výroby papíru (zejména stroj na výrobu papíru a lepenky a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený a paliva přímo používaná ve výrobním procesu). Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, peletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění. Součástí této referenční úrovně produktu není převod hmotnosti tamburu na hotové produkty.	0,334
Testliner a papír na zvlněnou vrstvu	Testliner a papír na zvlněnou vrstvu vyjádřené v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce definované jako papír s obsahem vlhkosti 6 %. 1. Testliner zahrnuje druhy lepenky, které splňují požadavky zvláštních zkoušek prováděných v balírenském odvětví, aby mohly být používány jako vnější povrchová vrstva vlnité lepenky, ze které se vyrábějí přepravní obaly.	Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí procesu výroby papíru (zejména stroj na výrobu papíru a lepenky a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený a paliva přímo používaná ve výrobním procesu). Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, peletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění.	0,248

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
	<p>2. Papír na zvlněnou vrstvu je hlavní složkou přepravních obalů ze zvlněné lepenky, která se z obou stran pokrývá vlnitým papírem (testlinerem/kraftlinerem). Papír na zvlněnou vrstvu zahrnuje hlavně papíry vyrobené z recyklovaného vlákna, ale do této skupiny patří také karton nebo lepenka, jež byly vyrobeny z chemické a polochemické buničiny. Tato referenční úroveň produktu nezahrnuje kraftliner.</p>		
Nenatíraný karton	<p>Různé nenatírané výrobky (vyjádřené v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce definované jako papír s obsahem vlhkosti 6 %), které mohou být jednovrstvé nebo vícevrstvé. Nenatíraný karton se používá hlavně k balení tam, kde hlavní požadovanou vlastností je pevnost a tuhost a kde obchodní aspekty sloužit jako nosič informací mají druhořadý význam. Karton se vyrábí z primárních a/nebo recyklovaných vláken, je snadno přehýbatelný, je tuhý a lze jej dobře stříhat. Používá se hlavně na krabice pro spotřební výrobky, jako jsou zmrazené potraviny, kosmetické výrobky a nádoby na tekutiny; je znám také jako plochá neslepovaná lepenka, skládačková lepenka, kartonážní lepenka nebo lepenka pro přepravní obaly či lepenka v rolích (core board).</p>	<p>Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí procesu výroby papíru (zejména stroj na výrobu papíru a lepenky a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený a paliva přímo používaná ve výrobním procesu). Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, peletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění.</p>	0,237
Natíraný karton	<p>Tato referenční úroveň zahrnuje širokou škálu natíraných výrobků (vyjádřených v tunách produktu vysušeného na vzduchu čisté obchodovatelné produkce definované jako papír s obsahem vlhkosti 6 %), které mohou být jednovrstvé nebo vícevrstvé. Natíraný karton se používá hlavně pro komerční účely, kde je zapotřebí, aby obchodní informace byly natištěné na obale potravin, léčiv, kosmetiky apod. vystavených na regálech v obchodě. Karton se vyrábí z primárních a/nebo recyklovaných vláken, je snadno přehýbatelný, je tuhý a lze jej dobře stříhat. Používá se hlavně na krabice pro spotřební výrobky, jako jsou zmrazené potraviny, kosmetické výrobky a nádoby na tekutiny; je znám také jako plochá neslepovaná lepenka, skládačková lepenka, kartonážní lepenka nebo lepenka pro přepravní obaly či lepenka v rolích (core board).</p>	<p>Zahrnuje všechny procesy, které jsou součástí procesu výroby papíru (zejména stroj na výrobu papíru a lepenky a energetický systém (ohřívač vody/KVET) s nimi spojený a paliva přímo používaná ve výrobním procesu). Nezahrnuje jiné činnosti prováděné na místě, které nejsou součástí tohoto procesu, jako jsou pilařské činnosti, činnosti při opracování dřeva, výroba chemických látek na prodej, zpracování odpadů (zpracování odpadů (sušení, peletování, pálení, ukládání do země) interním, a nikoli externím způsobem), výroba PCC (vysráženého uhličitanu vápenatého), čištění zápachajících plynů a dálkové vytápění.</p>	0,273
Kyselina dusičná	<p>Kyselina dusičná (HNO₃), udává se v tunách HNO₃ (100 % čistoty).</p>	<p>Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou produktu, pro který byla referenční úroveň stanovena, a také proces odbourání N₂O s výjimkou výroby amoniaku.</p>	0,302

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
Kyselina adipová	Kyselina adipová se udává v tunách sušené čištěné kyseliny adipové skladované v silech nebo balené do pytlů. Na soli a estery kyseliny adipové se tato referenční úroveň produktu nevztahuje.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou produktu, pro který byla referenční úroveň stanovena, a také proces odbourání N ₂ O.	2,79
Monomer vinylchloridu (VCM)	Vinylchlorid (chlorethylen). Vyjádřený v tunách vinylchloridu (obchodovatelného produktu, 100 % čistoty).	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními kroky přímé chlorování, oxychlorace a krakování EDC na VCM. Přímým chlorováním se rozumí chlorace ethylenu. Oxychlorací se rozumí chlorace ethylenu chlorovodíkem (HCl) a kyslíkem. Tato referenční úroveň zahrnuje spalování chlorovaných uhlovodíků obsažených v plynech odcházejících z výroby EDC/VCM. Z této referenční úrovně je vyloučena výroba kyslíku a stlačeného vzduchu používaných jako suroviny při výrobě VCM.	0,204
Fenol/aceton	Souhrn fenolu, acetonu a vedlejšího produktu alfa-methylstyrenu vyjádřený v úhrnné produkci, vyjádřený v tunách obchodovatelného produktu 100 % čistoty.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou fenolu a acetonu, zejména stlačování vzduchu, hydroperoxidaci, rekuperaci kumenu ze spotřebovaného vzduchu, koncentraci a štěpení, frakcionaci a čištění produkce, krakování dehtu, rekupe-raci a čištění acetofenonu, rekuperaci alfa-methylstyrenu (AMS) na vývoz, hydrogenaci AMS pro recyklaci uvnitř systémových hranic, počáteční čištění odpadních vod (první striper odpadních vod), výrobu chladicí vody (např. chladicí věže), spotřebu chladicí vody (oběhová čerpadla), fléry a spalovací pece (i pokud jsou umístěny mimo systémové hranice) a veškerou pomocnou spotřebu paliva.	0,266
S-PVC	Polyvinylchlorid; bez příměsí jakýchkoli jiných látek, sestávající z částic PVC o střední velikosti 50–200 μm. Vyjádřený v tunách S-PVC (obchodovatelného produktu, 100 % čistoty).	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou S-PVC, kromě výroby monomeru vinylchloridu.	0,085
E-PVC	Polyvinylchlorid; bez příměsí jakýchkoli jiných látek, sestávající z částic PVC o střední velikosti 0,1–3 μm. Vyjádřený v tunách E-PVC (obchodovatelného produktu, 100 % čistoty).	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou E-PVC, kromě výroby monomeru vinylchloridu.	0,238

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
Uhličitán sodný	Uhličitán sodný vyjádřený v tunách uhličitánu sodného v celkové hrubé produkci, s výjimkou koncentrovaného uhličitánu sodného získaného jako vedlejší produkt v síti výroby kaprolaktamu.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními jednotkami čištění solankových roztoků, kalcinace vápence a výroba vápenného mléka, absorpce amoniaku, srážení NaHCO ₃ , filtrace nebo separace krystalů NaHCO ₃ z matečného roztoku, rozklad NaHCO ₃ na Na ₂ CO ₃ , recyklace amoniaku a zahušťování nebo výroba těžké sody.	0,843

Není-li uveden jiný odkaz, všechny referenční úrovně produktu se vztahují na 1 tunu vyrobeného produktu vyjádřenou v (čisté) obchodovatelné produkci a na 100 % čistotu příslušné látky.

Všechny definice zahrnutých procesů a emisí (systémových hranic) případně zahrnují fléry.

2. Definice referenčních úrovní produktu a systémových hranic se zřetelem ke vzájemné zaměnitelnosti paliva a elektřiny

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
Produkty rafinérií	Směs rafinérských produktů s více než 40 % lehkých produktů (motorový benzín včetně leteckého benzínu, palivo pro tryskové motory benzinového typu, jiné lehké minerální oleje a přípravky, letecký petrolej (kerosen) včetně paliva pro tryskové motory petrolejového typu, plynové oleje), vyjádřená ve vážených tunách CO ₂ (CO ₂ weighted tonnes, CWT). Na rafinérii s jinou směsí produktů se tato referenční úroveň produktu nevztahuje.	Zahrnuje všechny rafinérské procesy splňující definici jedné z výrobních jednotek CWT, jakož i pomocných nevýrobních zařízení provozovaných v ohrazeném areálu rafinérie, jako je uskladnění kapalin v nádržích, míchání, čištění odpadních vod atd. Složka CWT a emisí z rafinérií zahrnuje také jednotky na výrobu mazacích olejů a bitumenu umístěné v běžných rafinériích. Někdy jsou do rafinérií fyzicky začleněny výrobní jednotky vztahující se k jiným odvětvím, např. petrochemii. Takové výrobní jednotky a jejich emise jsou z přístupu CWT vyloučeny. Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic.	0,0295
Uhlíková ocel vyráběná v elektrických obloukových pecích	Ocel obsahující méně než 8 % kovových legovacích prvků a tak velké množství znečišťujících prvků, jež omezuje použití na případy, kdy se nevyžaduje vysoká kvalita povrchu a vysoká zpracovatelnost, a nejsou-li splněna žádná kritéria pro obsah kovových legovacích prvků a jakost oceli pro vysokolegovanou ocel. Vyjádřená v tunách surové sekundární oceli po odlití.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními jednotkami elektrická oblouková pec, sekundární metalurgie, odlévání a řezání, dodatečný spalovač, odprašovač, ohříváče pánví, předehřev forem pro odlití ingotů, vysoušení šrotu a předehřev šrotu. Procesy navazující na odlévání nejsou zahrnuty.	0,283

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
		Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic.	
Vysokolegovaná ocel vyráběná v elektrických obloukových pecích	Ocel obsahující 8 % nebo více kovových legovacích prvků nebo pro použití v případech, kdy se vyžaduje vysoká kvalita povrchu a vysoká zpracovatelnost. Vyjádřené v tunách surové sekundární oceli po odlití.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními jednotkami elektrická oblouková pec, sekundární metalurgie, odlévání a řezání, dodatečný spalovač, odprašovač, ohřívače pánví, přehřev forem pro odlití ingotů, jáma pro pomalé chlazení, vysoušení šrotu a přehřev šrotu. Nezahrnuje výrobní jednotky konvertor FeCr a kryogenní nádoby na přechovávání průmyslových plynů. Procesy navazující na odlévání nejsou zahrnuty. Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic.	0,352
Železné odlitky	Litina vyjádřená v tunách tekutého železa připraveného k legování, zpevněného a připraveného k odlévání.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními kroky tavnice, slévárna, jáderna a zušlechťování. Výrobním krokem „zušlechťování“ se rozumí operace jako čištění, avšak nikoliv hrubé opracování, tepelné zpracování nebo lakování, jež nejsou do systémových hranic této referenční úrovně produktu zahrnuty. Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí pouze spotřeba elektřiny tavicích procesů v rámci systémových hranic.	0,325
Minerální vlna	Izolační výrobky z minerální vlny pro tepelnou, zvukovou a protipožární izolaci vyrobené za použití skla, horniny nebo strusky. Vyjádřené v tunách minerální vlny (obchodovatelného produktu).	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními kroky mletí, rozvláknění a injektáž pojiv, tvrzení, sušení a tváření. Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic.	0,682
Sádrokarton	Tato referenční úroveň se vztahuje na tabule, desky, panely, dlaždice a podobné výrobky ze sádry a ze směsí založených na sádře, (ne)potažené nebo (ne)vyztužené pouze papírem nebo lepenkou, kromě výrobků aglomerovaných se sádrou, zdobených (v tunách štuky, obchodovatelného produktu). Tato referenční úroveň produktu se nevztahuje na sádrové lepenky o vysoké hustotě.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními kroky mletí, sušení a kalcinování a vysoušení lepenky. Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí pouze spotřeba elektřiny tepelných čerpadel používaných ve fázi sušení. Tato referenční úroveň se nevztahuje na výrobu meziprojektu sušené sekundární sádry.	0,131

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
Pecní saze	Pecní saze vyjádřené v tunách pecních sazí, obchodovatelný produkt, čistota vyšší než 96 %. Tato referenční úroveň se nevztahuje na saze vzniklé při spalování plynu a hoření svítidel.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou pecních sazí a také konečnou úpravu, balení a hoření. Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic. Měl by se vypočítat faktor vzájemné zaměnitelnosti se zohledněním zařízení poháněných elektřinou, jako jsou čerpadla a kompresory o jmenovitém výkonu 2 MW nebo vyšším.	1,954
Amoniak	Amoniak (NH ₃) vyjádřený ve vyrobených tunách, 100 % čistota.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou amoniaku a meziprojektu vodíku. Nevztahuje se na výrobu amoniaku z jiných meziprojektů. Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic.	1,619
Provoz ethylenové jednotky	Směs chemických látek vysoké hodnoty (HVC), vyjádřená v tunách celkové hmotnosti acetyleny, ethyleny, propylenu, butadienu, benzenu a vodíku odváděných mimo obvod ethylenové jednotky, s výjimkou HVC z doplňkové frakce (vodíku, ethyleny, jiných HVC), přičemž obsah ethyleny dosahuje alespoň 30 % hmotnostních celé produktové směsi a obsah HVC, plyných pohonných hmot, butenů a kapalných uhlovodíků společně dosahuje alespoň 50 % hmotnostních celé produktové směsi.	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou chemických látek vysoké hodnoty, jako jsou čistěné výrobky nebo meziprojektu s koncentrovaným obsahem příslušné HVC v nejnižší obchodovatelné formě (surový C ₄ , nehydrogenovaný pyrolýzní benzin), kromě extrakce C ₄ (zařízení na výrobu butadienu), hydrogenace C ₄ , hydrogenace pyrolýzního benzínu a extrakce aromatických látek a jejich logistika/skladování pro běžný provoz. Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic.	0,702
Aromatické látky	Směs aromatických látek vyjádřená ve vážených tunách CO ₂ (CO ₂ weighted tonnes, CWT).	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s dílčími jednotkami při výrobě aromatických látek hydrogenační rafinace pyrolýzního benzínu, extrakce benzenu/toluenu/xylenu (BTX), izomerizace TDP, HDA, xylenu, jednotky P-xylenu, výroba kumenu a výroba cyklohexanu. Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic.	0,0295
Styren	Monomer styrenu (vinylbenzen, číslo CAS: 100-42-5). Vyjádřený v tunách styrenu (obchodovatelného produktu).	Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobou styrenu a meziprojektu ethylbenzenu (v množství používaném jako frakce při výrobě styrenu).	0,527

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
		<p>U zařízení vyrábějících propylenoxid a monomer styrenu jsou z této referenční úrovně vyloučena zařízení výhradně určená pro provoz jednotek propylenu a propylenoxidu, a na sdílená zařízení se vztahuje v poměru k výrobě monomeru styrenu v tunách.</p> <p>Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic.</p>	
Vodík	Čistý vodík a směsi vodíku a oxidu uhelnatého s obsahem vodíku ≥ 60 % objemového podílu celkového obsahu vodíku plus oxidu uhelnatého na základě součtu všech proudů produktu obsahujících vodík a oxid uhelnatý odváděných z příslušného dílčího zařízení a vyjádřených v tunách 100 % čistého vodíku jako čistého obchodovatelného produktu.	<p>Zahrnuje všechny prvky příslušných výrobních procesů přímo či nepřímo spojené s výrobou vodíku a se separací vodíku a oxidu uhelnatého. Tyto prvky se nacházejí mezi:</p> <ol style="list-style-type: none"> bodem (body) vstupu uhlovodíkové vstupní suroviny (uhlovodíkových vstupních surovin) a paliva (paliv), jsou-li přiváděny odděleně; body výstupu všech proudů produktu obsahujících vodík a/nebo oxid uhelnatý; bodem (body) vstupu nebo výstupu přiváděného nebo odváděného tepla. <p>Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic.</p>	8,85
Syntetický plyn	Směsi vodíku a oxidu uhelnatého s obsahem vodíku < 60 % objemového podílu celkového obsahu vodíku plus oxidu uhelnatého na základě součtu všech proudů produktu obsahujících oxid uhelnatý odváděných z příslušného dílčího zařízení. Vyjádřený v tunách syntetického plynu v přepočtu na 47 % (obj.) vodík jako čistý obchodovatelný produkt.	<p>Zahrnuje všechny prvky příslušných výrobních procesů přímo či nepřímo spojené s výrobou syntetického plynu a se separací vodíku a oxidu uhelnatého. Tyto prvky se nacházejí mezi:</p> <ol style="list-style-type: none"> bodem (body) vstupu uhlovodíkové vstupní suroviny (uhlovodíkových vstupních surovin) a paliva (paliv), jsou-li přiváděny odděleně; body výstupu všech proudů produktu obsahujících vodík a/nebo oxid uhelnatý; bodem (body) vstupu nebo výstupu přiváděného nebo odváděného tepla. <p>Pro určení úrovně nepřímých emisí se posoudí celková spotřeba elektřiny v rámci systémových hranic.</p>	0,242
Ethylenoxid/ethylenglykoly	Referenční úroveň ethylenoxid/ethylenglykol se vztahuje na produkty ethylenoxid (EO, vysoce čistý), monoethylenglykol (MEG, kvality standard + kvality vlákno, vysoce čistý), diethylenglykol (DEG) a triethylenglykol (TEG).	<p>Zahrnuje všechny procesy přímo či nepřímo spojené s výrobními jednotkami výroba EO, čištění EO a sekce glykolů.</p> <p>Tato referenční hodnota produktu se vztahuje na celkovou spotřebu elektřiny (a na nepřímé emise s ní spojené) v rámci hranic systému.</p>	0,512

Referenční úroveň produktu	Definice zahrnutých produktů	Definice zahrnutých procesů a emisí (systémové hranice)	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/t)
	Celkové množství výrobků je vyjádřeno v tunách ekvivalentů EO (EOE), které jsou definovány jako množství EO (hmotnostní), jež obsahuje jedna hmotnostní jednotka konkrétního glykolu.		

Není-li uveden jiný odkaz, všechny referenční úrovně produktu se vztahují na 1 tunu vyrobeného produktu vyjádřenou v (čisté) obchodovatelné produkci a na 100 % čistotu příslušné látky.

Všechny definice zahrnutých procesů a emisí (systémových hranic) případně zahrnují fléry.

3. Referenční úrovně tepla a paliva

Referenční hodnota	Výchozí bod pro stanovení roční míry snížení za účelem aktualizace referenčních hodnot (povolenek/T)
Referenční úroveň tepla	62,3
Referenční úroveň paliva	56,1

PŘÍLOHA II

Referenční úrovně specifických produktů

1. Referenční úroveň rafinérií: funkce vážené tuny CO₂ (CWT)

Funkce CWT	Popis	Báze (kt/a) (*)	Koeficient CWT
Atmosférická destilace ropy	Jednotka destilace lehkých podílů, standardní destilační jednotka	F	1,00
Vakuová destilace	Vakuová frakcionace lehkých podílů, standardní vakuová kolona, vakuová frakcionační kolona Koeficient vakuové destilace zahrnuje také průměrné energetické a emisní hodnoty pro jednotku vakuové destilace těžkých frakcí (HFV). Kapacita HFV se nepočítá zvlášť, neboť je vždy v sérii s jednotkou vakuové destilace lehkých podílů (MVU).	F	0,85
Odasfaltování rozpouštědly	Konvenční rozpouštědlo, superkritické rozpouštědlo	F	2,45
Snižování viskozity	Atmosférický destilační zbytek (bez napájecího bubnu), atmosférický destilační zbytek (s napájecím bubnem), vakuový destilační zbytek (bez napájecího bubnu), vakuový destilační zbytek (s napájecím bubnem) Koeficient snižování viskozity zahrnuje také průměrné energetické a emisní hodnoty pro mžikovou destilační kolonu (VAC VFL), ale kapacita se zvlášť nevyčísľuje.	F	1,40
Tepelné krakování	Koeficient tepelného krakování zahrnuje také průměrné energetické a emisní hodnoty pro mžikovou destilační kolonu (VAC VFL), ale kapacita se zvlášť nevyčísľuje.	F	2,70
Pozdržené koksování	Pozdržené koksování	F	2,20
Fluidní koksování	Fluidní koksování	F	7,60
Fluidní koksování se zplyňováním	Fluidní koksování se zplyňováním	F	16,60
Koksovací reaktory	Vertikální nístějová pec, horizontální rotační pec	P	12,75
Fluidní katalytické krakování	Fluidní katalytické krakování, jemné katalytické krakování zbytků, katalytické krakování zbytků	F	5,50
Jiné katalytické krakování	Katalytické krakování Houdry, katalytické krakování Thermoform s pohyblivým ložem	F	4,10
Hydrokrakování ropného destilátu/plynového oleje	Jemné hydrokrakování, hrubé hydrokrakování, hydrokrakování nafty	F	2,85
Hydrokrakování zbytkových olejů	Technologie H-Oil, LC-Fining™ a Hycon	F	3,75

Funkce CWT	Popis	Báze (kt/a) (*)	Koeficient CWT
Hydrogenace nafty/benzinu	Nasycení benzenu, odsíření frakcí C4–C6, konvenční hydrogenace nafty, nasycení diolefinů na olefiny, nasycení diolefinů na olefiny v rámci alkylační skupiny, hydrogenace benzinu FCC s minimální oktanovou ztrátou, olefinická alkylace thiofenu, technologie S-Zorb™, selektivní hydrogenace pyrolýzního benzinu/nafty, odsíření pyrolýzního benzinu/nafty, selektivní hydrogenace pyrolýzního benzinu/nafty. Koeficient hydrogenace nafty zahrnuje energetické a emisní hodnoty reaktoru pro selektivní hydrogenaci (NHYT/RXST), ale kapacita se zvlášť nevyčísľuje.	F	1,10
Hydrogenace leteckého petroleje/motorové nafty	Nasycení aromatických látek, konvenční hydrogenace, hydrogenace rozpustných aromatických látek, konvenční hydrogenace destilátů, tvrdá hydrogenace destilátů, velmi tvrdá hydrogenace, střední odparafinování destilátů, technologie S-Zorb™, selektivní hydrogenace destilátů.	F	0,90
Hydrogenace zbytkových olejů	Odsíření atmosférického destilačního zbytku, odsíření vakuového destilačního zbytku	F	1,55
Hydrogenace vakuového plynového oleje	Hydrogenační odsiřování/denitrifikace, hydrogenační odsiřování	F	0,90
Výroba vodíku	Reformování methanu parou, reformování nafty parou, zařízení pro částečnou oxidaci lehkých frakcí Koeficient výroby vodíku zahrnuje energetické a emisní hodnoty čištění (H2PURE), ale kapacita se zvlášť nevyčísľuje.	P (v přepočtu na 100 % vodík)	300,00
Katalytické reformování	Kontinuální regenerace, cyklická, semiregenerativní, AROMAX	F	4,95
Alkylace	Alkylace s kyselinou fluorovodíkovou, alkylace s kyselinou sírovou, polymerace olefinové frakce C3, polymerace frakce C3/C4, Dimersol Koeficient alkylace/polymerace zahrnuje energetické a emisní hodnoty kyselého způsobu regenerace (ACID), ale kapacita se zvlášť nevyčísľuje.	P	7,25
Izomerizace C4	Izomerizace C4 Koeficient zahrnuje také energetické a emisní hodnoty spojené s průměrnou speciální frakcionací v EU-27 (DIB) související s izomerizací C4.	R	3,25
Izomerizace C5/C6	Izomerizace C5/C6 Koeficient zahrnuje také energetické a emisní hodnoty spojené s průměrnou speciální frakcionací v EU-27 (DIH) související s izomerizací C5.	R	2,85
Výroba oxygenátů	Destilační jednotky MBTE, extrakce MTBE, ETBE, TAME, výroba isooktenu	P	5,60
Výroba propylenu	Propylen kvality chemikálie, kvality polymeru	F	3,45
Výroba asfaltu	Výroba asfaltu a bitumenu Číselný údaj o výrobě by měl zahrnovat polymerem modifikovaný asfalt. Koeficient CWT zahrnuje dmýchání.	P	2,10

Funkce CWT	Popis	Báze (kt/a) (*)	Koeficient CWT
Míchání asfaltu modifikovaného polymerem	Míchání asfaltu modifikovaného polymerem	P	0,55
Rekuperace síry	Rekuperace síry Koeficient rekuperace síry zahrnuje energetické a emisní hodnoty rekuperace výstupního plynu (TRU) a konvertor H ₂ S (U32), ale kapacita se zvlášť nevyčísľuje.	P	18,60
Extrakce aromatických látek rozpouštědly (ASE)	ASE: extrakční destilace, ASE: extrakce kapalina/kapalina, ASE: kapalina/kapalina s extrakční destilací Koeficient CWT se vztahuje na všechny frakce včetně pyrolýzního benzínu po hydrogenaci. Hydrogenace pyrolýzního benzínu by měla být započtena v rámci hydrogenace nafty.	F	5,25
Hydrogenační dealkylace	Hydrogenační dealkylace	F	2,45
TDP/TDA	Disproporcionace toluenu/dealkylace toluenu	F	1,85
Výroba cyklohexanu	Výroba cyklohexanu	P	3,00
Izomerizace xylenu	Izomerizace xylenu	F	1,85
Výroba paraxylenu	Adsorpce paraxylenu, krystalizace paraxylenu Koeficient zahrnuje také energetické a emisní hodnoty separátoru xylenu a kolonu pro opakované zpracování orthoxyylenu.	P	6,40
Výroba metaxylenu	Výroba metaxylenu	P	11,10
Výroba ftalanhydridu	Výroba ftalanhydridu	P	14,40
Výroba maleinanhydridu	Výroba maleinanhydridu	P	20,80
Výroba ethylbenzenu	Výroba ethylbenzenu Koeficient zahrnuje také energetické a emisní hodnoty destilace ethylbenzenu.	P	1,55
Výroba kumenu	Výroba kumenu	P	5,00
Výroba fenolu	Výroba fenolu	P	1,15
Extrakce mazacích olejů rozpouštědly	Extrakce mazacích olejů rozpouštědly: rozpouštědlem je furfural, rozpouštědlem je NMP, rozpouštědlem je fenol, rozpouštědlem je SO ₂	F	2,10
Odparafinování mazacích olejů rozpouštědly	Odparafinování mazacích olejů rozpouštědly: rozpouštědlem je chlorovaný uhlovodík, rozpouštědlem je MEK/toluen, rozpouštědlem je MEK/MIBK, rozpouštědlem je propan	F	4,55
Izomerizace katalytického parafinu	Izomerizace katalytického parafinu a odparafinování, selektivní krakování parafinu	F	1,60

Funkce CWT	Popis	Báze (kt/a) (*)	Koeficient CWT
Hydrokrakovací jednotka pro výrobu mazacích olejů	Hydrokrakovací jednotka pro výrobu mazacích olejů s multifrakční destilací, hydrokrakovací jednotka pro výrobu mazacích olejů s vakuovou destilací	F	2,50
Odolejování vosků	Odolejování vosků: rozpouštědlem je chlorovaný uhlovodík, rozpouštědlem je MEK/toluen, rozpouštědlem je MEK/MIBK, rozpouštědlem je propan	P	12,00
Hydrogenace mazacích olejů/parafinu	Hydrofrakcionace mazacích olejů s vakuovou destilací, hydrogenace mazacích olejů s multifrakční destilací, hydrogenace mazacích olejů s vakuovou destilací, hydrofrakcionace parafinu s vakuovou destilací, hydrogenace parafinu s multifrakční destilací, hydrogenace parafinu s vakuovou destilací	F	1,15
Hydrogenace rozpouštědlem	Hydrogenace rozpouštědlem	F	1,25
Frakcionace rozpouštědlem	Frakcionace rozpouštědlem	F	0,90
Molekulární síto pro parafiny C10+	Molekulární síto pro parafiny C10+	P	1,85
Částečná oxidace zbytkových frakcí (POX) na palivo	Syntetický plyn POX na palivo	SG (v přepočtu na 47 % vodík)	8,20
Částečná oxidace zbytkových frakcí (POX) na vodík nebo na methanol	Syntetický plyn POX na vodík nebo methanol, syntetický plyn POX na methanol Koeficient zahrnuje energetické a emisní hodnoty pro přeměnu CO a čištění H ₂ (U71), ale kapacita se zvlášť nevyčísľuje.	SG (v přepočtu na 47 % vodík)	44,00
Methanol ze syntetického plynu	Methanol	P	- 36,20
Pneumatické třídění	Pneumatické třídění	P (MNm ³ O ₂)	8,80
Frakcionace získaných ropných plynů (NGL)	Frakcionace získaných ropných plynů (NGL)	F	1,00
Čištění spalin	Zařízení pro odsířování (DeSOx) a pro denitrifikaci (DeNOx) kouřových plynů	F (MNm ³)	0,10
Čištění a komprese palivového plynu na prodej	Čištění a komprese palivového plynu na prodej	kW	0,15
Odsolování mořské vody	Odsolování mořské vody	P	1,15

(*) Čisté suroviny (F), vstupy reaktoru (R, včetně recyklu), produktové vstupy (P), výroba syntetického plynu pro jednotky POX (SG)

2. Referenční úroveň pro aromatické látky: funkce CWT

Funkce CWT	Popis	Báze (kt/a) (*)	Koeficient CWT
Hydrogenace nafty/benzinu	Nasycení benzenu, odsíření frakcí C4–C6, konvenční hydrogenace nafty, nasycení diolefinů na olefiny, nasycení diolefinů na olefiny v rámci alkylační skupiny, hydrogenace benzinu FCC s minimální oktanovou ztrátou, olefinická alkylace thiofenu, technologie S-Zorb™, selektivní hydrogenace pyrolýzního benzinu/nafty, odsíření pyrolýzního benzinu/nafty, selektivní hydrogenace pyrolýzního benzinu/nafty. Koeficient hydrogenace nafty zahrnuje energetické a emisní hodnoty reaktoru pro selektivní hydrogenaci (NHYT/RXST), ale kapacita se zvlášť nevyčísľuje.	F	1,10
Extrakce aromatických látek rozpouštědly	ASE: extrakční destilace, ASE: extrakce kapalina/kapalina, ASE: kapalina/kapalina s extrakční destilací Koeficient CWT se vztahuje na všechny frakce včetně pyrolýzního benzinu po hydrogenaci. Hydrogenace pyrolýzního benzinu by měla být započtena v rámci hydrogenace nafty.	F	5,25
TDP/TDA	Disproporcionace toluenu/dealkylace toluenu	F	1,85
Hydrogenační dealkylace	Hydrogenační dealkylace	F	2,45
Izomerizace xylenu	Izomerizace xylenu	F	1,85
Výroba paraxylenu	Adsorpce paraxylenu, krystalizace paraxylenu Koeficient zahrnuje také energetické a emisní hodnoty separátoru xylenu a kolonu pro opakované zpracování orthoxylenu.	P	6,40
Výroba cyklohexanu	Výroba cyklohexanu	P	3,00
Výroba kumenu	Výroba kumenu	P	5,00

(*) Čisté suroviny (F), produktové vstupy (P)

PŘÍLOHA III

Historická úroveň činnosti pro referenční úrovně konkrétních produktů podle čl. 15 odst. 8 a čl. 17 písm. f)

1. U produktů, na něž se vztahuje referenční úroveň produktu rafinérie uvedená v příloze I, se historická úroveň činnosti týkající se produktu za základní období určí na základě různých funkcí CWT, jejich definicí, báze pro vyprodukované množství a koeficientů CWT uvedených v příloze II podle tohoto vzorce:

$$HAL_{CWT} = \text{ARITHMETIC MEAN} \left(1,0183 \cdot \sum_{i=1}^n (TP_{i,k} \cdot CWT_i) + 298 + 0,315 \cdot TP_{AD,k} \right)$$

přičemž

HAL_{CWT} : historická úroveň činnosti, vyjádřená v CWT

$TP_{i,k}$: vyprodukované množství funkce CWT i v roce k základního období

CWT_i : koeficient CWT pro funkci CWT i

$TP_{AD,k}$: vyprodukované množství funkce CWT „atmosférická destilace ropy“ v roce k základního období

2. U produktů, na něž se vztahuje referenční úroveň produktu vápno uvedená v příloze I, se historická úroveň činnosti týkající se produktu za základní období určí podle tohoto vzorce:

$$HAL_{lime,standard} = \text{ARITHMETIC MEAN} \left(\frac{785 \cdot m_{CaO,k} + 1\,092 \cdot m_{MgO,k}}{751,7} \cdot HAL_{lime,uncorrected,k} \right)$$

přičemž

$HAL_{lime,standard}$: historická úroveň činnosti pro výrobu vápna vyjádřená v tunách standardního čistého vápna

$m_{CaO,k}$: obsah volného CaO ve vápně vyrobeném v roce k základního období, vyjádřený v hmotnostních %

V případě, že údaje o obsahu volného CaO nejsou k dispozici, použije se konzervativní odhad, který není vyšší než 85 %.

$m_{MgO,k}$: obsah volného MgO ve vápně vyrobeném v roce k základního období, vyjádřený v hmotnostních %

V případě, že údaje o obsahu volného CaO nejsou k dispozici, použije se konzervativní odhad, který není vyšší než 0,5 %.

$HAL_{lime,uncorrected,k}$: neupravená historická úroveň činnosti pro výrobu vápna v roce k základního období, vyjádřená v tunách vápna

3. U produktů, na něž se vztahuje referenční úroveň produktu dolomitické vápno uvedená v příloze I, se historická úroveň činnosti týkající se produktu za základní období určí podle tohoto vzorce:

$$HAL_{dolime,standard} = \text{ARITHMETIC MEAN} \left(\frac{785 \cdot m_{CaO,k} + 1\,092 \cdot m_{MgO,k}}{865,6} \cdot HAL_{dolime,uncorrected,k} \right)$$

přičemž

$HAL_{dolime,standard}$: historická úroveň činnosti pro výrobu dolomitického vápna vyjádřená v tunách standardního čistého vápna

$m_{CaO,k}$: obsah volného CaO v dolomitickém vápně vyrobeném v roce k základního období, vyjádřený v hmotnostních %

V případě, že údaje o obsahu volného CaO nejsou k dispozici, použije se konzervativní odhad, který není vyšší než 52 %.

$m_{\text{MgO},k}$: obsah volného MgO v dolomitickém vápně vyrobeném v roce k základního období, vyjádřený v hmotnostních %

V případě, že údaje o obsahu volného MgO nejsou k dispozici, použije se konzervativní odhad, který není vyšší než 33 %.

$HAL_{\text{dolime,uncorrected},k}$: neupravená historická úroveň činnosti pro výrobu dolomitického vápna v roce k základního období, vyjádřená v tunách vápna

4. U produktů, na něž se vztahuje referenční úroveň produktu provoz ethylenové jednotky uvedená v příloze I, se historická úroveň činnosti týkající se produktu za základní období určí podle tohoto vzorce:

$$HAL_{\text{HVC,net}} = \text{ARITHMETIC MEAN} (HAL_{\text{HVC,total},k} - HSF_{\text{H},k} - HSF_{\text{E},k} - HSF_{\text{O},k})$$

příčemž

$HAL_{\text{HVC,net}}$: historická úroveň činnosti pro chemické látky vysoké hodnoty po odečtu chemických látek vysoké hodnoty vyrobených z doplňkových frakcí, vyjádřená v tunách HVC

$HAL_{\text{HVC,total},k}$: historická úroveň činnosti pro celkovou produkci chemických látek vysoké hodnoty v roce k základního období, vyjádřená v tunách HVC

$HSF_{\text{H},k}$: historická doplňková frakce vodíku v roce k základního období, vyjádřená v tunách vodíku

$HSF_{\text{E},k}$: historická doplňková frakce ethylenu v roce k základního období, vyjádřená v tunách ethylenu

$HSF_{\text{O},k}$: historická doplňková frakce jiných chemických látek vysoké hodnoty než vodík a ethylen v roce k základního období, vyjádřená v tunách HVC

5. U produktů, na něž se vztahuje referenční úroveň produktu aromatické látky uvedená v příloze I, se historická úroveň činnosti týkající se produktu za základní období určí na základě různých funkcí CWT, jejich definicí, báze pro vyprodukované množství a koeficientů CWT uvedených v příloze II podle tohoto vzorce:

$$HAL_{\text{CWT}} = \text{ARITHMETIC MEAN} \left(\sum_{i=1}^n (TP_{i,k} \cdot CWT_i) \right)$$

příčemž

HAL_{CWT} : historická úroveň činnosti, vyjádřená v CWT

$TP_{i,k}$: vyprodukované množství funkce CWT i v roce k základního období

CWT_i : koeficient CWT pro funkci CWT i

6. U produktů, na něž se vztahuje referenční úroveň produktu vodík uvedená v příloze I, se historická úroveň činnosti týkající se produktu za základní období určí podle tohoto vzorce:

$$HAL_{\text{H}_2} = \text{ARITHMETIC MEAN} \left(HAL_{\text{H}_2+\text{CO},k} \cdot \left(1 - \frac{1 - VF_{\text{H}_2,k}}{0,4027} \right) \cdot 0,00008987 \frac{t}{\text{Nm}^3} \right)$$

příčemž

HAL_{H_2} : historická úroveň činnosti pro výrobu vodíku v přepočtu na 100 % vodík

$VF_{\text{H}_2,k}$: historický objem výroby frakce čistý vodík v celkovém objemu vodíku a oxidu uhelnatého v roce k základního období

$HAL_{\text{H}_2 + \text{CO},k}$: historická úroveň činnosti pro výrobu vodíku v přepočtu na historický obsah vodíku, vyjádřená v normálních metrech krychlových za rok při 0 °C a 101,325 kPa v roce k základního období

7. U produktů, na něž se vztahuje referenční úroveň produktu syntetický plyn uvedená v příloze I, se historická úroveň činnosti týkající se produktu za základní období určí podle tohoto vzorce:

$$HAL_{\text{syngas}} = \text{ARITHMETIC MEAN} \left(HAL_{\text{H}_2+\text{CO},k} \cdot \left(1 - \frac{0,47 - VF_{\text{H}_2,k}}{0,0863} \right) \cdot 0,0007047 \frac{\text{t}}{\text{Nm}^3} \right)$$

přičemž

- HAL_{syngas} : historická úroveň činnosti pro výrobu syntetického plynu v přepočtu na 47 % vodík
- $VF_{\text{H}_2,k}$: historický objem výroby frakce čistý vodík v celkovém objemu vodíku a oxidu uhelnatého v roce k základního období
- $HAL_{\text{H}_2+\text{CO},k}$: historická úroveň činnosti pro výrobu syntetického plynu v přepočtu na historický obsah vodíku, vyjádřená v normálních metrech krychlových za rok při 0 °C a 101,325 kPa v roce k základního období

8. U produktů, na něž se vztahuje referenční úroveň produktu ethylenoxid/ethylenglykoly uvedená v příloze I, se historická úroveň činnosti týkající se produktu za základní období určí podle tohoto vzorce:

$$HAL_{\text{EO/EG}} = \text{ARITHMETIC MEAN} \left(\sum_{i=1}^n (HAL_{i,k} \cdot CF_{\text{EOE},i}) \right)$$

přičemž

- $HAL_{\text{EO/EG}}$: historická úroveň činnosti pro výrobu ethylenoxidu/ethylenglykolů, vyjádřená v tunách ekvivalentu ethylenoxidu
- $HAL_{i,k}$: historická úroveň činnosti pro výrobu ethylenoxidu nebo ethylenglykolu i v roce k základního období, vyjádřená v tunách
- $CF_{\text{EOE},i}$: přepočítávací koeficient pro ethylenoxid nebo ethylenglykol i v poměru k ethylenoxidu
- Použijí se tyto přepočítávací koeficienty:
- ethylenoxid: 1,000
- monoethylenglykol: 0,710
- diethylenglykol: 0,830
- triethylenglykol: 0,880

PŘÍLOHA IV

Parametry pro sběr základních údajů

Aniž je dotčena pravomoc příslušného orgánu vyžádat si další údaje podle čl. 15 odst. 1, provozovatelé předloží pro účely výkazu základních údajů následující údaje na úrovni zařízení a dílčích zařízení za všechny kalendářní roky příslušného základního období. V případě nových účastníků na trhu zahrnuje výkaz údajů údaje uvedené v oddílech 1 a 2 na úrovni zařízení a dílčích zařízení.

1. OBECNÉ ÚDAJE O ZAŘÍZENÍ**1.1. Identifikace zařízení a provozovatele**

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) název a adresa zařízení;
- b) identifikační kód zařízení v registru Unie;
- c) identifikační kód povolení a datum vydání prvního povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů získaného podle článku 6 směrnice 2003/87/ES;
- d) případně identifikační kód a datum vydání nejnovějšího povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů;
- e) jméno a adresa provozovatele, kontaktní údaje pověřeného zástupce a hlavní kontaktní osoby, jedná-li se o různé osoby.

1.2. Informace o ověřovateli

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) jméno a adresa ověřovatele, kontaktní údaje pověřeného zástupce a hlavní kontaktní osoby, jedná-li se o různé osoby;
- b) název vnitrostátního akreditačního orgánu, jenž akreditoval ověřovatele;
- c) registrační číslo vydané vnitrostátním akreditačním orgánem.

1.3. Informace o činnostech

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) seznam činností podle přílohy I směrnice 2003/87/ES prováděných v rámci zařízení;
- b) kód činnosti NACE (revize 2) zařízení v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ⁽¹⁾;
- c) zda zařízení spadá do jedné nebo více kategorií zařízení, jež mohou být vyloučena ze systému EU ETS podle článku 27 nebo 27a směrnice 2003/87/ES:
 - emise nižší než 25 000 t CO_{2(e)} za rok a případně jmenovitý tepelný příkon nižší než 35 MW,
 - nemocnice,
 - emise nižší než 2 500 t CO_{2(e)} za rok,
 - provozovaná méně než 300 hodin za rok.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

1.4. Způsobnost pro bezplatné přidělení povolenek

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) zda je zařízení výrobcem elektřiny podle čl. 3 písm. u) směrnice 2003/87/ES;
- b) zda je zařízení používáno pro zachycování CO₂, potrubní přepravu CO₂, nebo je úložištěm povoleným podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES⁽²⁾;
- c) zda zařízení vyrábí teplo, jež se nepoužívá pro výrobu elektřiny.

1.5. Seznam dílčích zařízení

Tato položka obsahuje seznam všech dílčích zařízení v daném zařízení.

1.6. Seznam propojení s jinými zařízeními v systému EU ETS nebo subjekty, na něž se systém EU ETS nevztahuje, za účelem přenosu měřitelného tepla, meziproduktů, odpadních plynů nebo CO₂ pro použití v daném zařízení nebo trvalé geologické uložení

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje o každém propojeném zařízení nebo subjektu:

- a) název propojeného zařízení nebo subjektu;
- b) typ propojení (vývoz nebo dovoz): měřitelné teplo, odpadní plyny, CO₂);
- c) je samotné zařízení nebo subjekt v oblasti působnosti EU ETS?
 - pokud ano, identifikační číslo v registru a identifikační číslo povolení, kontaktní osoba,
 - pokud ne, název a adresa subjektu, kontaktní osoba.

2. PODROBNÉ ROČNÍ ÚDAJE ZA KAŽDÝ ROK ZÁKLADNÍHO OBDOBÍ

2.1. Podrobné roční ověřené údaje o emisích na úrovni zařízení

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) pro každý zdrojový tok: údaje o činnosti, výpočtové faktory, emise z fosilních zdrojů, emise z biomasy, v případě paliv (včetně případů, kdy jsou použita jak vstup do procesů) energetický vstup vypočtený z výhřevnosti paliva;
- b) pro každý zdroj emisí, u něhož byly použity systémy kontinuálního monitorování emisí: emise z fosilních zdrojů, emise z biomasy, roční hodinový průměr koncentrace skleníkových plynů a toku spalin; v případě CO₂: proxy data o energetických vstupech souvisejících s emisemi;
- c) je-li použit nouzový přístup v souladu s článkem 22 nařízení (EU) č. 601/2012, stanovené emise z fosilních zdrojů a z biomasy, případně proxy data o energetických vstupech souvisejících s emisemi;
- d) množství přeneseného CO₂ dovezeného a/nebo vyvezeného.

Členské státy se mohou rozhodnout, že povolí provozovatelům vykazovat pouze souhrnné údaje o emisích.

2.2. Roční emise podle jednotlivých dílčích zařízení

Tato položka obsahuje úplnou bilanci emisí, určení množství emisí, které lze přiřadit ke každému dílčímu zařízení.

2.3. Roční bilance dovozu, výroby, spotřeby a vývozu tepla v celém zařízení

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) celkové množství energetických vstupů použitých v rámci zařízení, obsažených v palivech;
- b) energetický obsah dovezených odpadních plynů, byly-li dováženy;
- c) množství energie v palivech vyvezených do jiných přímo technicky propojených zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS, nebo subjektů, na něž se systém EU ETS nevztahuje, byly-li vyváženy;

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114).

- d) energetický obsah odpadních plynů vyvezených do jiných zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS, nebo subjektů, na něž se systém EU ETS nevztahuje, byly-li vyváženy;
- e) množství energetických vstupů z paliv používaných pro výrobu elektřiny;
- f) množství energetických vstupů z paliv přiřazených k dílčím zařízením pro referenční úroveň paliva (uvedené zvlášť pro dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva, kde existuje nebezpečí úniku uhlíku, a dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva, kde neexistuje nebezpečí úniku uhlíku);
- g) množství palivových vstupů použitých pro výrobu měřitelného tepla;
- h) celkové množství měřitelného tepla vyrobeného v zařízení;
- i) čisté množství měřitelného tepla dovezeného ze zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS;
- j) čisté množství měřitelného tepla dovezeného ze zařízení a subjektů, na něž se nevztahuje systém EU ETS;
- k) čisté množství měřitelného tepla spotřebovaného při výrobě elektřiny v rámci zařízení;
- l) čisté množství měřitelného tepla spotřebovaného pro dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu v rámci zařízení;
- m) čisté množství měřitelného tepla vyvezeného do zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS;
- n) čisté množství měřitelného tepla vyvezeného do zařízení a subjektů, na něž se nevztahuje systém EU ETS;
- o) čisté množství měřitelného tepla vyvezeného za účelem dálkového vytápění;
- p) čisté množství měřitelného tepla, jež lze přiřadit k dílčím zařízením pro referenční úroveň tepla (uvedené zvlášť pro dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva, kde existuje nebezpečí úniku uhlíku, a dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva, kde neexistuje nebezpečí úniku uhlíku, a pro dílčí zařízení pro dálkové vytápění);
- q) množství tepelných ztrát, pokud již nebyly zahrnuty v údajích uvedených v písmenech a) až p).

2.4. Roční přiřazení energie dílčím zařízením

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) množství energetických vstupů z paliv, včetně jejich příslušného emisního faktoru, pro:
 - každé dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu,
 - každé dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla a dílčí zařízení pro dálkové vytápění,
 - každé dílčí zařízení pro referenční úroveň paliva;
- b) množství měřitelného tepla dovezeného:
 - každým dílčím zařízením pro referenční úroveň produktu,
 - z dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu kyselina dusičná,
 - z dílčích zařízení vyrábějících buničinu;
- c) množství měřitelného tepla vyvezeného:
 - každým dílčím zařízením pro referenční úroveň produktu.

2.5. Roční bilance dovozu, výroby, spotřeby a vývozu elektřiny v celém zařízení

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) celkové množství elektřiny vyrobené z paliv;
- b) celkové množství jiné vyrobené elektřiny;
- c) celkové množství elektřiny dovezené ze sítě nebo z jiných zařízení;
- d) celkové množství elektřiny vyvezené do sítě nebo do jiných zařízení;
- e) celkové množství elektřiny spotřebované v zařízení;
- f) u spotřeby elektřiny v dílčích zařízeních pro referenční úroveň produktu, jež jsou uvedena v části 2 přílohy I, množství spotřebované elektřiny, kde existuje možnost vzájemné záměny tepla a elektřiny.

Údaje pod písmeny a) až e) uvedou pouze zařízení, jež vyrábějí elektřinu.

2.6. Další roční údaje o dílčích zařízeních

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) množství měřitelného tepla přiřazeného k dílčímu zařízení, dovezeného ze subjektů nebo procesů, na něž se nevztahuje systém EU ETS;
- b) případně u každého dílčího zařízení seznam produktů vyráběných v rámci hranic dílčího zařízení, včetně jejich kódů podle seznamu PRODCOM uvedených v čl. 2 odst. 2 nařízení rady (EHS) č. 3924/91 ⁽³⁾, založených na kódech NACE-4 uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ⁽⁴⁾ (NACE rev. 2) a množství produkce. Kódy PRODCOM se rozčlení alespoň tak jako související určení pododvětví v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES;
- c) odchylně od písmene b) u dílčích zařízení pro referenční úroveň tepla, kde existuje nebezpečí úniku uhlíku, v případě vývozu měřitelného tepla do zařízení nebo subjektů, na něž se nevztahuje systém EU ETS, kódy NACE-4 (NACE rev. 2) těchto zařízení nebo subjektů;
- d) případně u každého zařízení emisní faktor palivové směsi související s měřitelným teplem dovezeným nebo vyvezeným, má-li provozovatel tento údaj k dispozici;
- e) případně u každého dílčího zařízení množství a emisní faktor odpadních plynů dovezených nebo vyvezených;
- f) případně u každého dílčího zařízení energetický obsah (výhřevnost) a emisní faktor odpadních plynů dovezených nebo vyvezených.

2.7. Roční údaje o činnosti dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) roční údaje o výrobě produktu, jak je specifikován v příloze I, v jednotce uvedené v téže příloze;
- b) seznam produktů vyrobených v rámci hranic dílčího zařízení, včetně jejich kódů PRODCOM (založených na klasifikaci NACE rev. 2). Kódy PRODCOM se rozčlení alespoň tak jako související určení pododvětví v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 10b odst. 5 směrnice 2003/87/ES;
- c) množství přeneseného CO₂ dovezeného z jiných dílčích zařízení, zařízení či jiných subjektů nebo do nich vyvezeného;
- d) množství vývozu nebo dovozu meziproduktů, jež jsou spojeny s dílčími zařízeními pro referenční úroveň produktu;
- e) je-li to proveditelné, u dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu rafinérie nebo aromatické látky roční vyprodukované množství u každé funkce CWT uvedené v příloze II;
- f) případně u dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu vápno nebo dolomitické vápno neupravené roční množství výroby a roční průměrné hodnoty pro m_{CaO} a m_{MgO} v souladu s přílohou III;
- g) případně u dílčích zařízení pro referenční hodnotu produktu provoz ethylenové jednotky celková roční výroba HVC a množství doplňkové frakce vyjádřené v množství vodíku, ethylenu a jiných HVC;
- h) případně u dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu vodík nebo syntetický plyn roční množství výroby vodíku nebo syntetického plynu v přepočtu na obsah vodíku vyjádřené v normálních metrech krychlových za rok při 0 °C and 101,325 kPa a roční objem výroby frakce čistý vodík ve směsi vodík/oxid uhelnatý;
- i) případně u dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu ethylenoxid/ethylenglykoly ročně úroveň výroby ethylenoxidu, monoethylenglykolu, diethylenglykolu a triethylenglykolu;
- j) případně u dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu monomer vinylchloridu spotřebované teplo pocházející ze spotřeby vodíku;

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3924/91 ze dne 19. prosince 1991 o zavedení statistického zjišťování průmyslové výroby ve Společenství (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

- k) případně u dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu sulfátová krátkovláknitá buničina, sulfátová dlouhovláknitá buničina, termomechanická a mechanická buničina, sulfitová buničina nebo další druhy buničiny, jež nesouvisejí s dílčím zařízením pro referenční úroveň produktu, roční úroveň výroby příslušného druhu buničiny a roční množství buničiny, jež byla uvedena na trh a nebyla v tomtéž nebo jiném technicky propojeném zařízení zpracována na papír;
- l) případně množství, energetický obsah a emisní faktor odpadních plynů vyprodukovaných v rámci systémových hranic příslušného dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu a spalovaných uvnitř nebo vně hranic systému tohoto dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu s výjimkou bezpečnostního spalování a nepoužitých za účelem výroby měřitelného tepla, neměřitelného tepla nebo elektřiny.

3. ÚDAJE PRO ÚČELY AKTUALIZACE REFERENČNÍCH HODNOT

3.1. Roční údaje o dílčích zařízeních pro referenční úroveň produktu

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje za každý rok základního období:

- a) seznam produktů vyrobených v rámci hranic dílčího zařízení, včetně jejich kódů PRODCOM (NACE rev. 2);
- b) úroveň činnosti;
- c) přiřazené emise s výjimkou emisí souvisejících s dovozem měřitelného tepla z jiných dílčích zařízení, zařízení či jiných subjektů;
- d) množství měřitelného tepla dovezeného z jiných dílčích zařízení, zařízení či jiných subjektů, včetně emisního faktoru, je-li znám;
- e) množství měřitelného tepla vyvezeného do jiných dílčích zařízení, zařízení či jiných subjektů;
- f) množství, energetický obsah a emisní faktor odpadních plynů dovezených z jiných dílčích zařízení, zařízení či jiných subjektů;
- g) množství, energetický obsah a emisní faktor vyprodukovaných odpadních plynů;
- h) množství, energetický obsah a emisní faktor odpadních plynů vyvezených do jiných dílčích zařízení, zařízení či jiných subjektů;
- i) množství spotřebované elektřiny, kde existuje možnost vzájemné záměny tepla a elektřiny, v případě referenčních úrovní uvedených v části 2 přílohy I;
- j) množství vyrobené elektřiny;
- k) množství přeneseného CO₂ dovezeného z jiných dílčích zařízení, zařízení či jiných subjektů;
- l) množství přeneseného CO₂ vyvezeného do jiných dílčích zařízení, zařízení či jiných subjektů;
- m) vývoz nebo dovoz meziproductů, na něž se vztahují referenční úrovně produktů (ano/ne) a případně popis druhu meziproductu;
- n) množství doplňkové frakce vyjádřené v množství vodíku, ethylenu a jiných HVC, v případě referenční úrovně produktu provoz ethylenové jednotky;
- o) spotřebované teplo pocházející ze spotřeby vodíku, v případě referenční úrovně monomer vinylchloridu.

3.2. Roční údaje o dílčích zařízeních pro referenční úroveň tepla a dílčích zařízeních pro dálkové vytápění

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje za každý rok základního období:

- a) množství čistého měřitelného tepla vyrobeného v každém dílčím zařízení pro referenční úroveň tepla nebo dílčím zařízením pro dálkové vytápění;
- b) emise přiřazené k výrobě měřitelného tepla;
- c) úroveň činnosti dílčího zařízení;
- d) množství měřitelného tepla vyrobeného, dovezeného z jiných dílčích zařízení, zařízení či jiných subjektů a do nich vyvezeného;
- e) množství vyrobené elektřiny.

3.3. Roční údaje o dílčích zařízeních pro referenční úroveň paliva

Tato položka obsahuje alespoň tyto údaje za každý rok základního období:

- a) úroveň činnosti;
- b) přiřazené emise.

PŘÍLOHA V

Koeficienty, které lze použít pro snižování množství bezplatných povolenek podle čl. 10b odst. 4 směrnice 2003/87/ES

Rok	Hodnota koeficientu
2021	0,300
2022	0,300
2023	0,300
2024	0,300
2025	0,300
2026	0,300
2027	0,225
2028	0,150
2029	0,075
2030	0,000

PŘÍLOHA VI

Minimální obsah metodického plánu pro monitorování

Metodický plán pro monitorování obsahuje alespoň tyto informace:

1. Obecné údaje o zařízení:

- a) údaje sloužící k identifikaci zařízení a provozovatele, včetně identifikačního kódu zařízení používaného v registru Unie;
- b) informace k určení verze metodického plánu pro monitorování, datum schválení příslušným orgánem a datum, od kterého je platná;
- c) popis zařízení, zahrnující zejména popis hlavních prováděných procesů, seznam zdrojů emisí, schéma toků a plán zařízení, jež umožní pochopit hlavní materiálové a energetické toky;
- d) schéma, jež obsahuje alespoň tyto informace:
 - technické prvky zařízení s vyznačením zdrojů emisí a jednotek vyrábějících a spotřebovávajících teplo,
 - veškeré energetické a materiálové toky, zejména zdrojové toky, měřitelné a neměřitelné teplo, případně elektřina, a odpadní plyny,
 - body měření a měřicí přístroje,
 - hranice dílčích zařízení, včetně rozdělení na dílčí zařízení spadající do odvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku, a dílčí zařízení spadající do jiných odvětví, na základě klasifikace NACE rev. 2 nebo PRODCOM;
- e) seznam a popis propojení s jinými zařízeními v systému EU ETS nebo subjekty, na něž se systém EU ETS nevztahuje, za účelem přenosu měřitelného tepla, meziproduktů, odpadních plynů nebo CO₂ pro použití v daném zařízení nebo pro trvalé geologické uložení, včetně názvu a adresy a kontaktní osoby propojeného zařízení nebo subjektu a případně jeho jedinečného identifikačního kódu v registru Unie;
- f) odkaz na popis postupu pro řízení přidělování odpovědností za účelem monitorování a vykazování v rámci zařízení a pro řízení odborné způsobilosti odpovědných zaměstnanců;
- g) odkaz na postup pro pravidelné hodnocení vhodnosti metodického plánu pro monitorování v souladu s čl. 9 odst. 1; tento postup musí zejména zajistit, aby byly zavedeny metody pro monitorování všech datových položek uvedených v příloze IV, které jsou pro dané zařízení relevantní, a aby byly používány nejpřesnější dostupné zdroje údajů v souladu s oddílem 4 přílohy VII;
- h) odkaz na písemné postupy pro činnosti týkající se toku dat a kontrolních činností podle čl. 11 odst. 2, případně s upřesňujícími schémata.

2. Informace o dílčích zařízeních:

- a) u každého dílčího zařízení odkaz na postup pro sledování vyráběných produktů a jejich kódy PRODCOM;
- b) systémové hranice každého dílčího zařízení jasně popisující, které technické jednotky zahrnuje, s popisem prováděných procesů, jakož i s údaji o tom, které vstupní materiály, paliva, produkty a výstupy jsou přiřazeny k jednotlivým dílčím zařízením; v případě složitých dílčích zařízení se uvede samostatné podrobné schéma toků pro tato zařízení;
- c) popis částí zařízení, jež spadají do více než jednoho dílčího zařízení, včetně systémů dodávek tepla, společně používaných ohřívačů vody a jednotek KVET;
- d) u každého dílčího zařízení, je-li to relevantní, popis metod pro přiřazení částí zařízení, jež slouží více než jednomu dílčímu zařízení, a jejich emisí k příslušným dílčím zařízením.

3. Metody monitorování na úrovni zařízení:

- a) popis metod používaných pro vyčíslení bilance dovozu, výroby, spotřeby a vývozu tepla v celém zařízení;
- b) metody používané k zamezení nedostatků v údajích a dvojímu započtení.

4. Metody monitorování na úrovni dílčího zařízení:

- a) popis metod případně používaných pro vyčíslení jeho přímých emisí, případně včetně metody pro vyčíslení absolutního množství nebo procentního podílu zdrojových toků nebo emisí monitorovaných na základě metodik založených na měření v souladu s nařízením (EU) č. 601/2012 a přiřazených k danému dílčímu zařízení;
- b) případně popis metod používaných pro přiřazení a vyčíslení množství a emisních faktorů energetických vstupů z paliv a množství a emisních faktorů vývozu energie obsažené v palivech;
- c) popis metod případně používaných pro přiřazení a vyčíslení množství a, jsou-li k dispozici, emisních faktorů dovozu, vývozu, spotřeby a výroby měřitelného tepla;
- d) popis metod případně používaných pro vyčíslení množství spotřeby a výroby elektřiny a části spotřeby, u níž existuje možnost vzájemné záměny tepla a elektřiny;
- e) popis metod případně používaných pro přiřazení a vyčíslení množství, energetického obsahu a emisních faktorů dovozu, vývozu, spotřeby a výroby odpadních plynů;
- f) popis metod případně používaných pro přiřazení a vyčíslení množství přeneseného CO₂ dovezeného nebo vyvezeného;
- g) u každého dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu popis metod používaných pro vyčíslení roční výroby produktu specifikovaného v příloze I, případně včetně dalších parametrů vyžadovaných v souladu s články 19 a 20 a přílohami II a III.

Popis metod používaných pro vyčíslení parametrů, jež mají být monitorovány a vykazovány, podle potřeby zahrnuje kroky výpočtu, zdroje údajů, výpočetní vzorce, příslušné výpočtové faktory včetně měrných jednotek, horizontální a vertikální kontroly prováděné za účelem potvrzení údajů, postupy podporující plány odběru vzorků, používané měřicí zařízení s odkazem na příslušný graf a popis, jak jsou nainstalována a udržována a seznam laboratoří zapojených do provádění příslušných analytických postupů. Podle potřeby popis zahrnuje výsledek zjednodušeného posouzení nejistoty podle čl. 7 odst. 2 písm. c). Pro každý příslušný výpočetní vzorec plán obsahuje jeden příklad s použitím reálných dat.

PŘÍLOHA VII

Metody monitorování údajů

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tato příloha stanoví metody pro stanovení údajů nezbytných pro vykazování údajů uvedených v příloze IV na úrovni zařízení, jakož i pravidla pro přiřazování těchto údajů k dílčím zařízením, s výjimkou údajů monitorovaných v souladu s plánem pro monitorování, jež schválil příslušný orgán podle nařízení (EU) č. 601/2012. Podle potřeby se data stanovená v souladu s nařízením (EU) č. 601/2012 použijí podle tohoto nařízení.

2. DEFINICE

„Souborem údajů“ se pro účely této přílohy rozumí jeden druh údajů, buď na úrovni zařízení, nebo případně podle okolností na úrovni dílčího zařízení, a sice některý z těchto:

- a) množství paliva či materiálů spotřebovaných nebo vyrobených prostřednictvím určitého procesu, který se vztahuje na metodiku monitorování založenou na výpočtu, vyjádřené v terajoulech, případně jako hmotnost v tunách nebo v případě plynů včetně odpadních plynů jako objem v normálních metrech krychlových;
- b) výpočetní faktor použitý v nařízení (EU) č. 601/2012 (tj. složení materiálu či paliva nebo odpadního plynu);
- c) čisté množství měřitelného tepla a příslušné parametry nezbytné pro stanovení tohoto množství, a zejména:
 - hmotnostní tok prostředku pro přenos tepla a
 - entalpie přeneseného a vráceného prostředku pro přenos tepla stanovená na základě složení, teploty, tlaku a nasycení;
- d) množství neměřitelného tepla stanovené na základě příslušného množství paliv použitých k výrobě tepla a na základě výhřevnosti palivové směsi;
- e) množství elektřiny;
- f) množství CO₂ přeneseného mezi zařízeními.

„Metodikou stanovení“ se rozumí jeden z těchto prvků:

- a) metodika určování, shromažďování a zpracování údajů, které jsou v zařízení již k dispozici, za účelem získání souborů historických údajů nebo
- b) metodika monitorování za účelem získání konkrétního souboru údajů vycházející ze schváleného metodického plánu pro monitorování.

Použijí se rovněž definice „zdrojový tok“, „zdroj emisí“, „inherentní riziko“, „kontrolní riziko“ a „emisní faktor“ uvedené v článku 3 nařízení (EU) č. 601/2012.

3. OBECNÉ METODY

3.1. **Použitelné metody**

Provozovatel určí údaje za účelem sestavení výkazu základních údajů v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) za použití metod uvedených v této příloze. Pokud tato příloha nepopisuje použitelné metody pro stanovení konkrétního souboru údajů, použije provozovatel vhodnou metodu uvedenou v metodickém plánu pro monitorování podle článku 6, podléhající schválení příslušným orgánem. Metoda se považuje za vhodnou, pokud provozovatel zajistí, že veškerá měření, analýzy, odběry vzorků, kalibrace a ověření za účelem stanovení konkrétního souboru údajů jsou prováděny za použití metod založených na příslušných normách EN. Pokud nejsou tyto normy k dispozici, budou dané metody založeny na příslušných normách ISO nebo vnitrostátních normách. Pokud neexistují žádné příslušné zveřejněné normy, použijí se vhodné návrhy norem, pokyny týkající se nejlepších postupů v odvětví nebo jiné vědecky doložené metodiky, které omezují odchylku odběru vzorků a měření.

3.2. Přístup k přiřazení údajů k dílčím zařízením

1. Pokud nejsou k dispozici údaje pro konkrétní soubory údajů za každé dílčí zařízení, navrhne provozovatel vhodnou metodu pro stanovení požadovaných údajů pro každé jednotlivé dílčí zařízení, s výjimkou případů uvedených v čl. 10 odst. 3 druhém a třetím pododstavci. Za tímto účelem se uplatní některá z následujících zásad podle toho, která z nich dává přesnější výsledky:
 - a) v případě, že jsou produkty vyráběny jeden po druhém ve stejné výrobní lince, vstupy, výstupy a příslušné emise se přiřadí sekvenčně na základě doby využití za rok u každého dílčího zařízení;
 - b) vstupy, výstupy a příslušné emise se přiřadí na základě hmotnosti či objemu jednotlivých vyráběných produktů nebo odhadů založených na poměru volné reakční entalpie souvisejících chemických reakcí či na základě jiného vhodného distribučního klíče, který lze podepřít důkladnou vědeckou metodikou.
2. Pokud k výsledkům měření přispívá několik měřících přístrojů různé kvality, použije se k rozdělení údajů na úrovni zařízení týkajících se množství materiálů, paliva, měřitelného tepla nebo elektřiny na jednotlivá dílčí zařízení některá z těchto metod:

- a) určení rozdělení na základě metod pro stanovení, jako je dílčí měření, odhad, korelace používané stejně pro každé dílčí zařízení. Pokud se součet údajů o dílčích zařízeních liší od údajů stanovených samostatně pro celé zařízení, použije se jednotný „smlouvající faktor“ pro jednotnou opravu, aby se dosáhlo celkového údaje za zařízení, takto:

$$RecF = D_{Inst} / \Sigma D_{SI} \quad (\text{rovnice 1})$$

kde $RecF$ je smlouvající faktor, D_{Inst} je hodnota údajů stanovených za zařízení jako celek a D_{SI} jsou hodnoty údajů za jednotlivá dílčí zařízení. Údaje za každé dílčí zařízení se pak upraví takto:

$$D_{SI,corr} = D_{SI} \times RecF \quad (\text{rovnice 2})$$

- b) Pokud nejsou známy údaje jen o jednom dílčím zařízení nebo jsou méně kvalitní než údaje o ostatních dílčích zařízeních, lze známé údaje o dílčích zařízeních odečíst od celkových údajů za celé zařízení. Tato metoda je upřednostňována pouze u dílčích zařízení, jež přispívají jen malými množstvími k přiřazení údajů v rámci daného zařízení.

3.3. Měřicí přístroje nebo postupy, jež nejsou pod kontrolou provozovatele

Provozovatel může využívat systémy měření nebo analytické postupy mimo jeho vlastní kontrolu:

- a) pokud provozovatel nedisponuje vlastním měřícím přístrojem nebo analytickým postupem pro stanovení konkrétního souboru údajů;
- b) pokud stanovení souboru údajů pomocí vlastních měřících přístrojů nebo analytických postupů provozovatele není technicky proveditelné nebo by bylo spojeno s neúměrně vysokými náklady;
- c) pokud provozovatel prokáže ke spokojenosti příslušného orgánu, že systém měření nebo analytický postup mimo vlastní kontrolu provozovatele poskytuje spolehlivější výsledky a je méně náchylný ke kontrolním rizikům.

Provozovatel se může za tímto účelem obrátit k jednomu z následujících zdrojů údajů:

- a) množství uvedené na fakturách vydaných obchodním partnerem za předpokladu, že se mezi dvěma nezávislými obchodními partnery uskuteční obchodní transakce;
- b) přímý odečet údajů ze systémů měření;
- c) použití empirických korelací poskytnutých kompetentním a nezávislým subjektem, jako jsou dodavatelé zařízení, poskytovatelé inženýrských služeb nebo akreditované laboratoře.

3.4. Metody nepřímého stanovení

Není-li pro požadovaný soubor údajů k dispozici žádný přístup založený na přímém měření nebo analýze, zejména v případech, kdy čisté měřitelné teplo jde do různých výrobních procesů, navrhne provozovatel použití metody nepřímého stanovení, například:

- a) výpočet založený na známém chemickém nebo fyzikálním procesu, s použitím vhodných uznávaných hodnot pro chemické a fyzikální vlastnosti příslušných látek získaných z literatury, případně příslušných stechiometrických koeficientů a termodynamických vlastností, např. reakčních entalpií;

- b) výpočet založený na konstrukčních údajích daného zařízení, jako je energetická účinnost technických jednotek nebo vypočtená spotřeba energie na jednotku produktu;
- c) korelace založené na empirických zkouškách ke stanovení odhadovaných hodnot pro požadované soubory údajů získaných z nekalibrovaného zařízení nebo založené na údajích zdokumentovaných ve výrobních protokolech. Za tímto účelem provozovatel zajistí, aby tento korelační vztah splňoval podmínky správné technické praxe a aby se používal jen pro stanovení hodnot, pro něž byl zaveden. Provozovatel vyhodnotí platnost těchto korelací alespoň jednou za rok.

4. VÝBĚR METODIK STANOVENÍ A ZDROJŮ ÚDAJŮ ZAJIŠŤUJÍCÍCH CO NEJVYŠŠÍ MOŽNOU PŘESNOST

4.1. Technická proveditelnost

Pokud provozovatel tvrdí, že použití určité metodiky stanovení není technicky proveditelné, posoudí příslušný orgán technickou proveditelnost s ohledem na odůvodnění provozovatele. Odůvodnění je založeno na skutečnosti, zda má provozovatel technické zdroje schopné plnit požadavky navrhovaného systému nebo požadavek, který lze pro účely tohoto nařízení provést v požadované době. Tyto technické zdroje zahrnují dostupnost požadovaných technik a technologií.

4.2. Neúměrně vysoké náklady

Pokud provozovatel tvrdí, že použití určité metodiky stanovení je spojeno s neúměrně vysokými náklady, posoudí příslušný orgán nepřiměřenou povahu nákladů s ohledem na odůvodnění provozovatele.

Příslušný orgán má za to, že náklady jsou neúměrně vysoké, pokud provozovatelův odhad nákladů převyšuje přínos určité metodiky stanovení. Za tímto účelem se přínos vypočítá vynásobením faktoru zlepšení a referenční ceny 20 EUR za povolenku, přičemž náklady případně zahrnují příslušnou dobu amortizace založenou na ekonomické životnosti zařízení.

Faktor zlepšení představuje 1 % posledně stanoveného ročního množství bezplatných povolenek přidělených danému dílčímu zařízení. Odchylně od této výpočetní metody může příslušný orgán provozovatelům povolit stanovení faktoru zlepšení ve výši 1 % souvisejícího ekvivalentu CO₂. Související ekvivalent CO₂ je jedna z následujících hodnot, v závislosti na parametru, který je považován za zlepšení metodiky:

- a) v případě paliva nebo materiálu obsahujícího uhlík, včetně odpadních plynů, emise, k nimž by došlo, kdyby uhlík obsažený v ročním množství daného paliva nebo materiálu byl přeměněn na CO₂;
- b) v případě emisí monitorovaných za použití metodiky založené na měření roční emise z příslušného zdroje emisí;
- c) v případě měřitelného tepla příslušné roční množství měřitelného tepla vynásobené referenční úrovní tepla;
- d) v případě neměřitelného tepla příslušné roční množství neměřitelného tepla vynásobené referenční úrovní paliva;
- e) v případě elektřiny příslušné roční množství elektřiny vynásobené koeficientem stanoveným v čl. 22 odst. 3;
- f) v případě množství produktu, na něž se vztahuje referenční úroveň produktu, počet povolenek na emise, jenž byl tomuto dílčímu zařízení bezplatně přidělen v předchozím roce, stanovený v souladu s čl. 16 odst. 2 pro první rok příslušného období přidělení. Pokud nebyla dosud stanovena příslušná referenční úroveň v souladu s čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87/ES, použije se příslušná referenční úroveň stanovená v příloze I tohoto nařízení.

U měření souvisejícího se zlepšením metodiky zařízení v oblasti monitorování se nemá za to, že je spojeno s neúměrně vysokými náklady, až do souhrnné výše 2 000 EUR za rok. U zařízení s nízkými emisemi v souladu s článkem 47 nařízení (EU) č. 601/2012 tato minimální hodnota činí 500 EUR za rok.

4.3. Proces

K určení co nejpresnějších dostupných zdrojů údajů vybere provozovatel nejpresnější zdroje údajů, jež jsou technicky proveditelné a nejsou spojeny s neúměrně vysokými náklady a které zajišťují jasný tok údajů s nejnižším inherentním rizikem a kontrolním rizikem (dále jen „primární zdroje údajů“). Tyto primární zdroje údajů použije provozovatel k sestavení výkazu základních údajů.

V míře proveditelné bez neúměrně vysokých nákladů provozovatel za účelem kontrolního systému v souladu s článkem 11 usiluje o to, aby určil a použil další zdroje údajů nebo metody pro stanovení údajů, jež umožní potvrzení primárních zdrojů údajů (dále jen „potvrzující zdroje údajů“). Vybrané potvrzující zdroje údajů, pokud existují, se zdokumentují v písemných postupech uvedených v čl. 11 odst. 2 a v metodickém plánu pro monitorování.

Pro výběr primárních zdrojů údajů provozovatel porovná všechny dostupné zdroje údajů pro tentýž soubor údajů s použitím obecných zdrojů údajů uvedených v oddílech 4.4 až 4.6 a použije nejlépe hodnocené zdroje údajů, jež jsou považovány za nejpřesnější zdroje údajů. Jiné zdroje údajů lze použít, pouze pokud platí odchylky v souladu s čl. 7 odst. 2. V takovém případě se použije další nejlépe hodnocený zdroj údajů, pokud není technicky neproveditelný, nebyl by spojen s neúměrně vysokými náklady nebo pokud jiný zdroj údajů nemá stejnou nebo nižší úroveň související nejistoty. V případě potřeby lze zvážit další zdroje údajů.

Pro výběr potvrzujících zdrojů údajů provozovatel porovná všechny dostupné zdroje údajů pro tentýž soubor údajů s použitím obecných zdrojů údajů uvedených v oddílech 4.4 až 4.6 a použije jiný dostupný zdroj údajů než nejpřesnější dostupný zdroj údajů.

Pro výběr zdrojů údajů s cílem stanovit všechny údaje nezbytné v souladu s přílohou IV provozovatel postupuje u následujících hlavních druhů údajů takto:

- a) pro stanovení množství produktů, paliva a jiných materiálů provozovatel zohlední obecné zdroje údajů a jejich hierarchii stanovenou v oddíle 4.4 této přílohy;
- b) pro stanovení množství energetických toků (měřitelného nebo neměřitelného tepla, elektřiny) provozovatel zohlední obecné zdroje údajů a jejich hierarchii stanovenou v oddíle 4.5 této přílohy;
- c) pro stanovení vlastností produktů, paliva a jiných materiálů provozovatel zohlední obecné zdroje údajů a jejich hierarchii stanovenou v oddíle 4.6 této přílohy.

Za účelem vylepšení metodického plánu pro monitorování provozovatel pravidelně a alespoň jednou za rok zkontroluje, zda nejsou k dispozici nové zdroje údajů. V případě, že takové nové zdroje údajů jsou považovány za přesnější v souladu s pořadím popsaným v oddílech 4.4 až 4.6, použijí se a metodický plán pro monitorování se změní v souladu s článkem 9.

4.4. Výběr zdrojů údajů pro vyčíslení materiálů a paliv

Při výběru nejpřesnějších dostupných zdrojů údajů pro vyčíslení množství (vyjádřeného v tunách nebo Nm³) materiálů, paliv, odpadních plynů nebo produktů vstupujících do nebo vystupujících ze zařízení nebo dílčích zařízení se použijí tyto obecné zdroje údajů:

- a) metody v souladu s plánem pro monitorování schváleným podle nařízení (EU) č. 601/2012;
- b) odečty měřicích přístrojů podléhajících vnitrostátní metrologické kontrole nebo měřicích přístrojů splňujících požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/31/EU ⁽¹⁾ nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/32/EU ⁽²⁾ pro přímé stanovení souboru údajů;
- c) odečty měřicích přístrojů pod kontrolou provozovatele pro přímé stanovení souborů údajů, jež nespádají pod písmeno b);
- d) odečty měřicích přístrojů, jež nejsou pod kontrolou provozovatele, pro stanovení souborů údajů, jež nespádají pod písmeno b);
- e) odečty měřicích přístrojů pro nepřímé stanovení souboru údajů, za předpokladu, že se stanoví příslušná korelace mezi měřením a dotčeným souborem údajů v souladu s oddílem 3.4;
- f) případně jiné metody, zejména pro historické údaje nebo pokud provozovatel nemůže určit jako dostupné jiné zdroje údajů.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/31/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání vah s neautomatickou činností na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 107).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/32/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání měřidel na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 149).

Pro výběr zdrojů údajů pro účely čl. 7 odst. 1 se pouze zdroje údajů uvedené v prvním odstavci písm. a) a b) považují za představující nejpřesnější zdroje údajů, a zdroj údajů uvedený v písmeni a) uvedeného odstavce se použije, pokud se vztahuje na příslušný soubor údajů. Zdroje údajů uvedené v prvním odstavci písm. c) až f) se považují za méně přesné, a to v sestupném hierarchickém pořadí od písmene c) do písmene f).

4.5. Výběr zdrojů údajů pro vyčíslení energetických toků

Pro výběr nejpřesnějších dostupných zdrojů údajů pro vyčíslení množství měřitelného tepla nebo elektřiny (vyjádřeného v TJ nebo GWh) vstupujících do nebo vystupujících ze zařízení nebo kteréhokoli dílčího zařízení se použijí tyto obecné zdroje údajů:

- a) odečty měřících přístrojů podléhajících vnitrostátní metrologické kontrole nebo měřících přístrojů splňujících požadavky směrnice 2014/31/EU nebo směrnice 2014/32/EU pro přímé stanovení souboru údajů;
- b) odečty měřících přístrojů pod kontrolou provozovatele pro přímé stanovení souborů údajů, jež nespádají pod písmeno a);
- c) odečty měřících přístrojů, jež nejsou pod kontrolou provozovatele, pro přímé stanovení souborů údajů, jež nespádají pod písmeno a);
- d) odečty měřících přístrojů pro nepřímé stanovení souboru údajů, za předpokladu, že se stanoví příslušná korelace mezi měřením a dotčeným souborem údajů v souladu s oddílem 3.4 této přílohy;
- e) výpočet náhradní hodnoty pro stanovení čistého množství měřitelného tepla v souladu s metodou č. 3 uvedenou v oddíle 7.2;
- f) případně jiné metody, zejména pro historické údaje nebo pokud provozovatel nemůže určit jako dostupné jiné zdroje údajů.

Pro výběr zdrojů údajů pro účely čl. 7 odst. 1 se pouze zdroje údajů uvedené v prvním odstavci písm. a) považují za představující nejpřesnější zdroje údajů. Zdroje údajů uvedené v prvním odstavci písm. b) až f) se považují za méně přesné, a to v sestupném hierarchickém pořadí od písmene b) do písmene f).

V situacích, kdy nejsou k dispozici informace o některých parametrech (např. teplota a množství vráceného kondenzátu) nezbytných pro stanovení čistých toků měřitelného tepla, použijí se ustanovení oddílu 7. Aby bylo možné dospět k ročnímu čistému množství měřitelného tepla, je třeba v souladu s oddílem 7 stanovit některé parametry. Pro výběr metod uvedených v prvním odstavci písm. b) až f) by při odchýlení od výběru zdrojů údajů představujících nejpřesnější zdroje údajů proto měl být posouzen celkový výsledek týkající se ročního čistého množství tepla za účelem zjednodušeného posouzení nejistoty v souladu s čl. 7 odst. 2 písm. c).

4.6. Výběr zdrojů údajů pro stanovení vlastností materiálů

Při výběru nejpřesnějších dostupných zdrojů údajů pro stanovení vlastností, jako je vlhkost nebo čistota určité látky, obsah uhlíku, výhřevnost, obsah biomasy atd. u produktů, materiálů, paliv nebo odpadních plynů jako vstupů nebo výstupů zařízení nebo dílčího zařízení se použijí tyto obecné zdroje údajů:

- a) metody stanovení výpočtových faktorů v souladu s plánem pro monitorování schváleným podle nařízení (EU) č. 661/2012;
- b) laboratorní analýzy v souladu s oddílem 6.1 této přílohy;
- c) zjednodušené laboratorní analýzy v souladu s oddílem 6.2 této přílohy;
- d) konstantní hodnoty založené na některém z těchto zdrojů údajů:
 - standardní faktory používané členským státem pro podání národní inventury sekretariátu Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu;
 - hodnoty uváděné v literatuře schválené příslušným orgánem, včetně standardních faktorů publikovaných tímto orgánem, které jsou kompatibilní s faktory uvedenými v předchozí odrážce, které jsou však reprezentativní pro více rozčleněné zdroje toků paliva;
 - hodnoty uvedené a zaručené dodavatelem paliva nebo materiálu, pokud může provozovatel prokázat ke spokojenosti příslušného orgánu, že obsah uhlíku vykazuje 95 % interval spolehlivosti s odchylkou ne více než 1 %;

- e) konstantní hodnoty založené na některém z těchto zdrojů údajů:
- standardní faktory a stechiometrické koeficienty uvedené v příloze VI nařízení (EU) č. 601/2012 nebo uvedené v pokynech Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC);
 - hodnoty založené na dříve provedených analýzách, pokud může provozovatel prokázat ke spokojenosti příslušného orgánu, že jsou tyto hodnoty reprezentativní pro budoucí šarže stejného paliva nebo materiálu;
 - jiné hodnoty založené na vědeckých důkazech.

Pro výběr zdrojů údajů pro účely čl. 7 odst. 1 se pouze zdroje údajů uvedené v prvním odstavci pod písm. a) a b) považují za představující nejpřesnější zdroje údajů, a zdroj údajů uvedený v uvedeném odstavci pod písm. a) se použije, pokud se vztahuje na příslušný soubor údajů. Zdroje údajů uvedené v prvním odstavci pod písm. c) až e) se považují za méně přesné, a to v sestupném hierarchickém pořadí od písm. c) do písm. e).

5. METODY PRO STANOVENÍ ROČNÍCH MNOŽSTVÍ MATERIÁLŮ A PALIV

Pokud musí provozovatel stanovit roční množství paliv nebo materiálů, včetně produktů týkajících se dílčích zařízení pro referenční úroveň produktu, stanoví provozovatel taková množství na úrovni zařízení nebo podle potřeby pro každé příslušné dílčí zařízení některým z následujících způsobů:

- a) na základě kontinuálního měření procesu, pokud se materiál spotřebovává nebo vyrábí;
- b) na základě shromažďování údajů z měření samostatně vydaného nebo vyrobeného množství s přihlédnutím k příslušné změně zásob.

Pro účely prvního odstavce písm. b) se množství paliva nebo materiálu spotřebovaného v zařízení nebo dílčím zařízení v kalendářním roce vypočítá jako množství paliva nebo materiálu dovezeného v daném kalendářním roce, od něhož se odečte množství paliva nebo materiálu vyvezeného, přičte se množství paliva či materiálu na skladě na začátku kalendářního roku a odečte se množství paliva či materiálu na skladě na konci kalendářního roku.

Pro účely prvního odstavce písm. b) se množství produktu nebo jiného materiálu vyvezeného v kalendářním roce vypočítá jako množství produktu nebo materiálu vyvezeného ve vykazovaném období, od něhož se odečte množství dovezené nebo recyklované do procesu, odečte se množství produktu nebo materiálu na skladě na začátku kalendářního roku a přičte se množství produktu nebo materiálu na skladě na konci kalendářního roku.

Pokud by stanovení množství na skladě přímým měřením nebylo technicky proveditelné nebo by bylo spojeno s neúměrně vysokými náklady, může provozovatel provést odhad těchto množství na základě jedné z následujících možností:

- a) údaje z předchozích let korelované s příslušnými úrovněmi činnosti za vykazované období;
- b) dokumentované postupy a příslušné údaje uvedené v auditovaných finančních výkazech za vykazované období.

Pokud by stanovení množství produktů, materiálů nebo paliv za celý kalendářní rok nebylo technicky proveditelné nebo by bylo spojeno s neúměrně vysokými náklady, může provozovatel zvolit další nejvhodnější den pro oddělení vykazovaného roku od roku následujícího a provést odpovídající sladění s požadovaným kalendářním rokem. Odchylky, které se vztahují na jeden nebo více produktů, materiálů nebo paliv se řádně zaznamenají, tvoří základ hodnoty reprezentativní pro daný kalendářní rok a důsledně se zvažují vzhledem k následujícímu roku.

6. POŽADAVKY NA LABORATORNÍ ANALÝZY A SOUVISEJÍCÍ ODBĚRY VZORKŮ

6.1. Požadavky na laboratorní analýzy

Pokud provozovatel musí provést laboratorní analýzy pro stanovení vlastností (včetně vlhkosti, čistoty, koncentrace, obsahu uhlíku, podílu biomasy, výhřevnosti, hustoty) produktů, materiálů, paliv nebo odpadních plynů nebo pro stanovení korelací mezi parametry za účelem nepřímého stanovení požadovaných údajů, provedou se analýzy v souladu s články 32 až 35 nařízení (EU) č. 601/2012 podle schváleného plánu odběru vzorků, aby se zajistilo, že vzorky jsou reprezentativní pro šarži, k níž se vztahují. Pokud příloha VII nařízení (EU) č. 601/2012 nestanoví příslušnou minimální četnost analýz pro konkrétní produkt, materiál nebo palivo, navrhne provozovatel vhodnou četnost analýz ke schválení příslušným orgánem na základě údajů o různorodosti produktu, materiálu nebo paliva.

6.2. Zjednodušené požadavky na určité laboratorní analýzy

Pokud provozovatel doloží ke spokojenosti příslušného orgánu, že analýzy v souladu s oddílem 6.1 nejsou technicky proveditelné nebo by byly spojeny s neúměrně vysokými náklady, provede provozovatel požadované analýzy na základě nejlepších postupů v odvětví nebo použije uznávané náhradní hodnoty ve spojení s empirickou korelací se snadněji dostupným parametrem stanovenou alespoň jednou za rok v souladu s oddílem 6.1.

7. PRAVIDLA PRO STANOVENÍ ČISTÉHO MĚŘITELNÉHO TEPLA

7.1. Zásady

Všechna specifikovaná množství měřitelného tepla se vždy vztahují k čistému množství měřitelného tepla stanoveného jako tepelný obsah (entalpie) toku tepla přenášeného do procesu spotřebovávajícího teplo nebo k externímu uživateli, od něhož se odečte tepelný obsah zpětného toku.

Procesy spotřebovávající teplo nezbytné pro fungování výroby a distribuce tepla, jako jsou odvzdušňovače, úprava přídavné vody a pravidelné vypouštění se zohlední v účinnosti tepelného systému, a proto se nepovažují za procesy spotřebovávající teplo způsobilé pro přidělení povolenek.

Je-li stejné tepelné médium používáno v několika po sobě následujících procesech a spotřeba tepla začíná na různých úrovních teploty, stanoví se množství tepla spotřebovávaného v každém procesu spotřebovávajícím teplo zvlášť, pokud tyto procesy nespádají do stejného dílčího zařízení. S opětovným ohřevem prostředku pro přenos tepla mezi po sobě následujícími procesy spotřebovávajícími teplo by se mělo nakládat jako s dodatečnou výrobou tepla.

Pokud se teplo používá k zajištění chlazení prostřednictvím procesu absorpčního chlazení, považuje se tento proces chlazení za proces spotřebovávající teplo.

7.2. Metodiky pro stanovení čistého množství měřitelného tepla

Za účelem výběru zdrojů údajů pro vyčíslení energetických toků v souladu s oddílem 4.5 se zváží následující metodiky pro stanovení čistého množství měřitelného tepla:

Metoda č. 1: Použití měření

Při této metodě provozovatel měří všechny příslušné parametry, zejména teplotu, tlak, stav přenášeného i vráceného tepelného média. Stav média v případě páry se vztahuje na její nasycení nebo stupeň přehřátí. Provozovatel dále měří (objemový) průtok prostředku pro přenos tepla. Na základě naměřených hodnot provozovatel stanoví entalpii a měrný objem prostředku pro přenos tepla s použitím vhodných parních tabulek nebo inženýrského softwaru.

Hmotnostní průtok média se vypočítá jako

$$\dot{m} = \dot{V} / v \quad (\text{rovnice 3})$$

Je-li \dot{m} hmotnostní průtok v kg/s, \dot{V} je objemový průtok v m³/s a v je měrný objem v m³/kg.

Jelikož se má za to, že hmotnostní průtok přenášeného a vráceného média je stejný, vypočítá se průtok tepla pomocí rozdílu entalpie přenášeného toku a zpětného toku takto:

$$\dot{Q} = (h_{\text{flow}} - h_{\text{return}}) \cdot \dot{m} \quad (\text{rovnice 4})$$

kde \dot{Q} je průtok tepla v kJ/s, h_{flow} je entalpie přenášeného toku v kJ/kg, h_{return} je entalpie zpětného toku v kJ/kg a \dot{m} je hmotnostní průtok v kg/s.

V případě, že je jako prostředek pro přenos tepla použita pára nebo teplá voda a kondenzát se nevrací, nebo pokud není možné provést odhad entalpie vráceného kondenzátu, stanoví provozovatel hodnotu h_{return} na základě teploty 90 °C.

Je-li známo, že hmotnostní průtoky nejsou stejné, použije se tento postup:

- pokud provozovatel doloží ke spokojenosti příslušného orgánu, že kondenzát zůstává v produktu (např. při procesech se „vstřikováním páry“), příslušné množství entalpie kondenzátu se neodečítá;
- pokud je známo, že prostředek pro přenos tepla se ztratil (např. v důsledku úniků nebo odtoku kanalizací), odhad příslušného hmotnostního toku se odečte od hmotnostního toku přeneseného prostředku pro přenos tepla.

Pro stanovení ročního čistého toku tepla z výše uvedených údajů provozovatel – podle měřicího zařízení a zpracování údajů, jež má k dispozici – použije jeden z těchto způsobů:

- stanovení ročních průměrných hodnot parametrů stanovičích roční průměrnou entalpií přeneseného a vráceného tepelného média a vynásobením celkovým ročním hmotnostním průtokem s použitím rovnice 4;
- stanovení hodinových hodnot toku tepla a sečtení těchto hodnot za roční celkovou dobu provozu tepelného systému. V závislosti na systému zpracování údajů lze hodinové hodnoty případně nahradit jinými časovými intervaly.

Metoda č. 2: Použití dokumentace

Provozovatel stanoví čistá množství měřitelného tepla na základě dokumentů v souladu s oddílem 4.6 této přílohy, za předpokladu, že množství tepla uvedená v takových dokumentech jsou založena na měření nebo na metodách rozumného odhadu v souladu s oddílem 3.4 této přílohy.

Metoda č. 3: Výpočet náhradní hodnoty na základě naměřené účinnosti

Provozovatel stanoví množství čistého měřitelného tepla na základě palivových vstupů a naměřené účinnosti souvisejících s výrobou tepla:

$$Q = \eta_H \cdot E_{IN} \quad (\text{rovnice 5})$$

$$E_{IN} = \sum AD_i \cdot NCV_i \quad (\text{rovnice 6})$$

kde Q je množství tepla vyjádřené v TJ, η_H je naměřená účinnost výroby tepla, E_{IN} je energetický vstup z paliv, AD_i jsou roční údaje o činnostech (tj. spotřebovaná množství paliv i a NCV_i je výhřevnost paliv i).

Hodnotu η_H buď změří provozovatel za přiměřeně dlouhou dobu, jež dostatečně zohledňuje různé zátěžové stavy zařízení, nebo se převezme z dokumentace výrobce. V této souvislosti je třeba zohlednit konkrétní část křivky zatížení s použitím ročního faktoru zatížení:

$$L_F = E_{IN}/E_{Max} \quad (\text{rovnice 7})$$

kde L_F je faktor zatížení, E_{IN} je energetický vstup stanovený pomocí rovnice 6 za kalendářní rok a E_{Max} je maximální palivový vstup, pokud jednotka vyrábějící teplo běžela při 100 % jmenovité zátěži po celý kalendářní rok.

Účinnost by měla být stanovena na základě situace, v níž je vrácen všechen kondenzát. Pro vrácený kondenzát je třeba předpokládat teplotu 90 °C.

Metoda č. 4: Vypočítání náhradní hodnoty na základě referenční účinnosti

Tato metoda je stejná jako metoda č. 3, avšak v rovnici 5 používá referenční účinnost 70 % ($\eta_{Ref,H} = 0,7$).

7.3. Rozlišení mezi dálkovým vytápěním, teplem, na něž se vztahuje systém EU ETS, a teplem, na něž se nevztahuje systém EU ETS

Pokud zařízení dováží měřitelné teplo, stanoví provozovatel zvlášť množství tepla přicházejícího ze zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS, a tepla dovezeného ze subjektů, na něž se systém EU ETS nevztahuje. Pokud zařízení spotřebovává měřitelné teplo vyvezené z dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu kyselina dusičná, stanoví provozovatel toto množství spotřebovaného tepla odděleně od jiného měřitelného tepla.

Pokud zařízení vyvází měřitelné teplo, stanoví provozovatel zvlášť množství tepla vyvezeného do zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS, a tepla vyvezeného do subjektů, na něž se systém EU ETS nevztahuje. Provozovatel dále stanoví zvlášť množství tepla používaného k dálkovému vytápění.

8. PRAVIDLA PRO PŘÍRAZENÍ PALIV A EMISÍ Z KOMBINOVANÉ VÝROBY TEPLA A ELEKTŘINY (KVET) ZA ÚČELEM AKTUALIZACE REFERENČNÍCH HODNOT

Tento oddíl se vztahuje na situace, kdy provozovatel musí za účelem aktualizace referenčních hodnot přiřadit k dílčím zařízení vstupy, výstupy a emise kogeneračních jednotek.

Pro účely tohoto oddílu se pojem „kogenerace“ používá tak, jak je definován v čl. 2 bodě 30 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽³⁾.

Emise kogenerační jednotky se stanoví jako

$$Em_{CHP} = \sum AD_i \cdot NCV_i \cdot EF_i + Em_{FGC} \quad (\text{rovnice 8})$$

kde Em_{CHP} jsou roční emise kogenerační jednotky vyjádřené v t CO₂, AD_i jsou roční údaje o činnosti (tj. spotřebovaná množství) paliv i používaných pro jednotku KVET vyjádřené v tunách nebo Nm³, NCV_i je výhřevnost paliv i vyjádřená v TJ/t nebo TJ/Nm³ a EF_i jsou emisní faktory paliv i vyjádřené v t CO₂/TJ. Em_{FGC} jsou emise z procesů čištění spalin vyjádřené v t CO₂.

Energetický vstup do jednotky KVET se vypočítá podle rovnice 6. Příslušná roční průměrná účinnost výroby tepla a výroby elektřiny (nebo případně mechanické energie) se vypočítá takto:

$$\eta_{heat} = Q_{net}/E_{IN} \quad (\text{rovnice 9})$$

$$\eta_{el} = E_{el}/E_{IN} \quad (\text{rovnice 10})$$

kde η_{heat} (bezrozměrné) je roční průměrná účinnost výroby tepla, Q_{net} je roční čisté množství tepla vyrobeného kogenerační jednotkou, vyjádřené v TJ, stanovené v souladu s oddílem 7.2, E_{IN} je energetický vstup stanovený pomocí rovnice 6, vyjádřený v TJ, η_{el} (bezrozměrné) je roční průměrná účinnost výroby elektřiny a E_{el} je čistá roční výroba elektřiny kogenerační jednotkou vyjádřená v TJ.

Pokud provozovatel doloží ke spokojenosti příslušného orgánu, že stanovení účinností η_{heat} a η_{el} není technicky proveditelné nebo by bylo spojeno s neúměrně vysokými náklady, použijí se hodnoty založené na technické dokumentaci (nominální hodnoty) zařízení. Pokud žádné takové hodnoty nejsou k dispozici, měly by se použít konzervativní standardní hodnoty pro $\eta_{heat} = 0,55$ a $\eta_{el} = 0,25$.

Faktory přiřazení pro teplo a elektřinu z jednotky KVET se vypočítají jako

$$F_{CHP,Heat} = \frac{\eta_{heat}/\eta_{ref,heat}}{\eta_{heat}/\eta_{ref,heat} + \eta_{el}/\eta_{ref,el}} \quad (\text{rovnice 11})$$

$$F_{CHP,El} = \frac{\eta_{el}/\eta_{ref,el}}{\eta_{heat}/\eta_{ref,heat} + \eta_{el}/\eta_{ref,el}} \quad (\text{rovnice 12})$$

kde $F_{CHP,Heat}$ je faktor přiřazení pro teplo a $F_{CHP,El}$ je faktor přiřazení pro elektřinu (nebo případně mechanickou energii), oba vyjádřené bez rozměru, $\eta_{ref,heat}$ je referenční účinnost výroby tepla v samostatném ohříváči vody a $\eta_{ref,el}$ je referenční účinnost výroby elektřiny bez kogenerace. Pro referenční účinnosti provozovatel použije příslušné hodnoty pro dané palivo z nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2402 ⁽⁴⁾, aniž se uplatní korekční faktory pro vyhnutelné síťové ztráty uvedené v příloze IV uvedeného nařízení.

Pro přiřazení energetického vstupu nebo emisí kogenerační jednotky k výrobě tepla a výrobě elektřiny (nebo případně mechanické energie) provozovatel vynásobí celkový energetický vstup nebo emise příslušným faktorem přiřazení pro teplo či elektřinu.

Konkrétní emisní faktor měřitelného tepla souvisejícího s KVET, který má být použit pro přiřazení emisí souvisejících s výrobou tepla k dílčím zařízením v souladu s oddílem 10.1.2 se vypočítá jako

$$EF_{CHP,heat} = Em_{CHP} \cdot F_{CHP,Heat}/Q_{net} \quad (\text{rovnice 13})$$

kde $EF_{CHP,heat}$ je emisní faktor pro výrobu měřitelného tepla v kogenerační jednotce vyjádřený v t CO₂/TJ.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnice 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2402 ze dne 12. října 2015, kterým se přezkoumávají harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny a tepla za použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU a kterým se zrušuje prováděcí rozhodnutí Komise 2011/877/EU (Úř. věst. L 333, 19.12.2015, s. 54).

9. POSTUP PRO SLEDOVÁNÍ KÓDŮ PRODCOM VÝROBKŮ

Za účelem správného přiřazení údajů k dílčím zařízením provozovatel vede seznam všech produktů vyrobených v daném zařízení a jejich příslušné kódy PRODCOM, založené na NACE rev. 2. Na základě tohoto seznamu provozovatel

- podle potřeby přiřadí produkty a údaje o jejich roční výrobě k dílčím zařízením pro referenční úroveň produktu v souladu s definicemi produktů uvedenými v příloze I;
- zohlední tyto informace pro přiřazení vstupů, výstupů a emisí zvláště k dílčím zařízením patřícím do odvětví, u nichž hrozí značné riziko úniku uhlíku, nebo patřícím do odvětví, u nichž takové riziko nehrozí, v souladu s článkem 10.

Za tímto účelem provozovatel zavede, dokumentuje, provádí a udržuje postup pro pravidelnou kontrolu, zda produkty vyrobené v daném zařízení odpovídají kódům PRODCOM použitým při stanovení metodického plánu pro monitorování. Tento postup dále musí obsahovat ustanovení umožňující určit, zda zařízení poprvé vyrábí nový produkt, a zajistit, aby provozovatel pro tento nový výrobek určil příslušný kód PRODCOM, doplnil ho na seznam produktů a přiřadil související vstupy, výstupy a emise k příslušnému dílčímu zařízení.

10. PRAVIDLA PRO STANOVENÍ EMISÍ NA ÚROVNI DÍLČÍCH ZAŘÍZENÍ ZA ÚČELEM AKTUALIZACE REFERENČNÍCH HODNOT

10.1. Emise na úrovni dílčího zařízení

Pro účely článku 10 provozovatel přiřadí celkové emise zařízení k dílčím zařízením, přičemž podle potřeby uplatní ustanovení oddílů 3.2 a 10.1.1 až 10.1.5 této přílohy.

10.1.1. Přímé přiřazení zdrojových toků nebo zdrojů emisí

1. Emise ze zdrojových toků nebo zdrojů emisí, jež slouží pouze jednomu dílčímu zařízení, se přiřadí v plném rozsahu k tomuto zařízení. Použije-li provozovatel hmotnostní bilanci, odečtou se odcházející zdrojové toky v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 601/2012. Aby se zamezilo dvojímu započtení, zdrojové toky, jež jsou přeměněny na odpadní plyny, s výjimkou odpadních plynů vyprodukovaných a plně spotřebovaných v rámci téhož dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu, se s použitím tohoto přístupu nepřičítají.
2. Pouze v případě, kdy zdrojové toky nebo zdroje emisí slouží více než jednomu dílčímu zařízení, uplatní se následující přístupy k přiřazení emisí:
 - emise ze zdrojových toků nebo zdrojů emisí používaných pro výrobu měřitelného tepla se přiřadí k dílčímu zařízení v souladu s oddílem 10.1.2;
 - pokud odpadní plyny nejsou použity v rámci dílčího zařízení pro referenční úroveň produktu, v němž byly vyprodukovány, emise pocházející z odpadních plynů se přiřadí v souladu s oddílem 10.1.5;
 - pokud se množství zdrojových toků, které lze přiřadit k dílčím zařízením, stanoví měřením před použitím v dílčím zařízení, uplatní provozovatel příslušnou metodiku v souladu s oddílem 3.2;
 - pokud emise ze zdrojových toků nebo zdrojů emisí nelze přiřadit v souladu s jinými přístupy, přiřadí se s použitím korelovaných parametrů, jež byly k dílčím zařízením již přiřazeny v souladu s oddílem 3.2. Za tímto účelem provozovatel přiřadí množství zdrojových proudů a s nimi souvisejících emisí v poměru k podílu, v němž jsou tyto parametry přiřazeny k jednotlivým dílčím zařízením. Příslušné parametry zahrnují mimo jiné hmotnost vyrobených produktů, hmotnost nebo objem spotřebovaného paliva či materiálu, množství vyrobeného neměřitelného tepla, počet provozních hodin nebo známou účinnost zařízení.

10.1.2. Emise, které lze přiřadit měřitelnému teplu

Pokud dílčí zařízení spotřebuje měřitelné teplo vyrobené v rámci zařízení, provozovatel podle potřeby stanoví emise související s výrobou tepla pomocí jedné z těchto metod:

1. u měřitelného tepla vyrobeného spalováním paliv v rámci daného zařízení, s výjimkou tepla vyrobeného prostřednictvím kogenerace, provozovatel stanoví emisní faktor příslušné palivové směsi a vypočítá emise, které lze přiřadit k dílčímu zařízení, jako

$$Em_{Q,sub-inst} = EF_{mix} \cdot Q_{consumed,sub-inst} / \eta \quad (\text{rovnice 14})$$

kde $Em_{Q,sub-inst}$ jsou emise dílčího zařízení související s výrobou tepla vyjádřené v t CO₂, EF_{mix} je emisní faktor příslušné palivové směsi vyjádřené v t CO₂/TJ případně včetně emisí z čištění spalin, $Q_{consumed,sub-inst}$ je množství měřitelného tepla spotřebovaného v dílčím zařízení vyjádřené v TJ a η je účinnost procesu výroby tepla.

EF_{mix} se vypočítá jako

$$EF_{mix} = (\sum AD_i \cdot NCV_i \cdot EF_i + Em_{FGC}) / (\sum AD_i \cdot NCV_i) \quad (\text{rovnice 15})$$

kde AD_i jsou roční údaje o činnosti (tj. spotřebované množství) paliv i používaných na výrobu měřitelného tepla vyjádřené v tunách nebo v Nm³, NCV_i je výhřevnost paliv i vyjádřená v TJ/t nebo v TJ/Nm³ a EF_i jsou emisní faktory paliv i vyjádřené v t CO₂/TJ. Em_{FGC} jsou emise z procesů čištění spalin vyjádřené v t CO₂.

Je-li odpadní plyn součástí použité palivové směsi, emisní faktor tohoto odpadního plynu se před vypočtením hodnoty EF_{mix} upraví v souladu s oddílem 10.1.5 písm. b) této přílohy.

- U měřitelného tepla vyrobeného v kogeneračních jednotkách, kde jsou paliva spalována v rámci daného zařízení, provozovatel stanoví emisní faktor příslušné palivové směsi a vypočítá emise, které lze přiřadit k dílčímu zařízení, jako

$$Em_{Q,CHP,sub-inst} = EF_{CHP,Heat} \cdot Q_{cons,CHP,sub-inst} \quad (\text{rovnice 16})$$

kde $Em_{Q,CHP,sub-inst}$ jsou emise související s teplem vyrobeným v jednotce KVET daného dílčího zařízení vyjádřené v t CO₂, $EF_{CHP,Heat}$ je emisní faktor tepelné části kogenerační jednotky stanovený v souladu s oddílem, vyjádřený v t CO₂/TJ, případně včetně emisí z čištění spalin, a $Q_{cons,CHP,sub-inst}$ je množství měřitelného tepla vyrobené prostřednictvím kogenerace v rámci daného zařízení a spotřebované v dílčím zařízení, vyjádřené v TJ.

Je-li odpadní plyn součástí palivové směsi použité v kogenerační jednotce, emisní faktor tohoto odpadního plynu se před vypočtením hodnoty $EF_{CHP,Heat}$ upraví v souladu s oddílem 10.1.5 písm. b).

- Pokud je měřitelné teplo zpětně získáno z procesů spojených s dílčím zařízením pro referenční úroveň produktu, dílčím zařízením pro referenční úroveň paliva nebo dílčím zařízením pro emise z procesů, vykáže provozovatel ve výkazu základních údajů v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) tato množství tepla jako přenesená mezi příslušnými dílčími zařízeními.
- Pokud je měřitelné teplo dovezeno z jiných zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS, nebo ze zařízení nebo subjektů, na něž se systém EU ETS nevztahuje, vykáže se emisní faktor související s výrobou tohoto tepla, je-li k dispozici.
- Provozovatel přiřadí nulové emise měřitelnému teplu vyrobenému z elektřiny, avšak vykáže příslušná množství měřitelného tepla ve výkazu základních údajů v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a).

10.1.3. Přiřazení emisí souvisejících s tepelnými ztrátami

Vykazují-li se ztráty měřitelného tepla odděleně od množství použitých v dílčích zařízeních, aby se vyhovělo kritériu v souladu s čl. 10 odst. 5 písm. c), provozovatel připočte emise v poměru k poměrnému množství tepelných ztrát k emisím všech dílčích zařízení, v nichž se měřitelné teplo vyrobené v daném zařízení používá, s použitím emisních faktorů stanovených v souladu s oddílem 10.1.2 této přílohy.

10.1.4. Přiřazení emisí souvisejících s neměřitelným teplem

Aby bylo možné přiřadit emise související s používáním neměřitelného tepla, které není zahrnuto v dílčím zařízení pro referenční úroveň produktu, provozovatel přiřadí příslušné zdrojové toky nebo zdroje emisí k dílčím zařízením v souladu s oddílem 10.1.1 s použitím příslušných emisních faktorů. Provozovatel přiřadí k použití neměřitelného tepla pouze paliva a zdrojové toky související s emisemi z procesů čištění spalin.

Je-li odpadní plyn součástí použité palivové směsi, emisní faktor tohoto odpadního plynu se před přiřazením jeho emisí k použití neměřitelného tepla upraví v souladu s oddílem 10.1.5 písm. b).

10.1.5. Přiřazení emisí k produkci a použití odpadních plynů

Emise z odpadních plynů se rozdělí do dvou částí, s výjimkou případů, kdy jsou používány v tomtéž dílčím zařízení pro referenční úroveň produktu, v němž byly vyprodukovány, takto:

- a) Množství emisí připsaných produkci odpadních plynů se přiřadí pod dílčí zařízení pro referenční úroveň produktu, kde byl odpadní plyn vyprodukován.

Toto množství se vypočítá takto:

$$Em_{WG} = V_{WG} \cdot NCV_{WG} \cdot (EF_{WG} - EF_{NG} \cdot Corr_{\eta}) \quad (\text{rovnice 17})$$

kde Em_{WG} je množství emisí připsaných produkci odpadního plynu, V_{WG} je objem vyprodukovaného odpadního plynu vyjádřený v Nm^3 nebo v t, NCV_{WG} je výhřevnost odpadního plynu vyjádřená v TJ/Nm^3 nebo v TJ/t , EF_{WG} je emisní faktor odpadního plynu vyjádřený v $t CO_2/TJ$, EF_{NG} je emisní faktor zemního plynu ($56,1 t CO_2/TJ$) a $Corr_{\eta}$ je faktor, který vyjadřuje rozdíl v účinnosti mezi použitím odpadního plynu a použitím referenčního paliva zemní plyn. Standardní hodnota tohoto faktoru je rovna 0,667.

- b) Množství emisí připsaných spotřebě odpadního plynu se přiřadí k dílčímu zařízení pro referenční úroveň produktu, dílčímu zařízení pro referenční úroveň tepla, dílčímu zařízení pro dálkové vytápění nebo dílčímu zařízení pro referenční úroveň paliv, kde byl spotřebován. Toto množství se stanoví vynásobením množství a energetické hodnoty odpadního plynu hodnotou referenční úrovně tepla, případně referenční úrovně paliva.

10.2. Emise přiřazené k dílčím zařízením

Provozovatel stanoví emise přiřazené ke každému dílčímu zařízení jako součet:

- a) emisí souvisejících se zdrojovými toky relevantními pro dané dílčí zařízení, stanovenými v souladu s oddílem 10.1.1, pokud je to relevantní;
- b) emisí, které lze přiřadit měřitelnému teplu spotřebovanému v dílčím zařízení, stanovenému v souladu s oddíly 10.1.2 a 10.1.3, pokud je to relevantní;
- c) emisí, které lze přiřadit neměřitelnému teplu spotřebovanému v dílčím zařízení, stanovenému v souladu s oddílem 10.1.4, pokud je to relevantní;
- d) emisí, které lze přiřadit výrobě nebo použití odpadních plynů v dílčím zařízení, stanoveným v souladu s oddílem 10.1.5, pokud je to relevantní.

Při tomto výpočtu provozovatel zajistí, aby nedošlo k opomenutí nebo dvojímu započtení zdrojových toků.

Provozovatel rovněž stanoví rozdíl mezi celkovými emisemi zařízení a součtem emisí přiřazených ke všem příslušným dílčím zařízením v daném zařízení. Provozovatel případně určí všechny procesy přispívající k tomuto rozdílu a podpoří věrohodnost přiřazení odhadem emisí spojenými s těmito procesy, zejména se zdrojovými toky používanými pro výrobu elektřiny a pro spalování jiné než bezpečnostní spalování.